

การพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

วิทยานิพนธ์
ของ
ถาวร ชารักษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

พฤษภาคม 2546

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

ISBN 974-451-467-1

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย

จากมหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงเล็ก วรกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงเล็ก วรกุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สนั่น สิทธิวัง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นรา บุรณรัช)

มหาวิทยาลัยทักษิณ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

..... ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

(อาจารย์ ดร. นันทัส ทองช่วย)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.เรวดี กระโหมวงศ์ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงเล็ก วรกุล กรรมการ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยทักษิณที่ได้ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยระดับปริญญาโท เพื่อใช้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และให้คำปรึกษาในการพัฒนาเครื่องมือ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู-อาจารย์ โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบด้วยดี

ขอขอบคุณ คุณเสน่ห์ สิงห์นุ้ย ที่ให้คำแนะนำการวิเคราะห์ข้อมูล และขอบคุณพี่ๆ และ น้องๆ นิสิตสาขาการวัดผลการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยดีมาตลอด

ขอขอบคุณ คุณพิเชษฐ์ แสงกระจ่าง ผู้ที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือผู้วิจัยในทุกๆ ด้านตลอดมาอย่างดียิ่ง

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกคุณบิดามารดา ครู-อาจารย์ ที่ให้ความเมตตาและเป็นกำลังใจสนับสนุนการศึกษาด้วยดีตลอดมา

ถาวร ษารักษ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
พัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย.....	8
พัฒนาการของเด็กปฐมวัย.....	8
ความพร้อมทางการเรียนของเด็กปฐมวัย.....	13
พัฒนาการทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย.....	17
ความหมายของภาษา.....	17
ความสำคัญของภาษา.....	17
ขั้นตอนพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย.....	19
การอ่านและความพร้อมในการอ่านของเด็กปฐมวัย	23
ความหมายของความพร้อมในการอ่าน.....	23
ความสำคัญของการอ่าน	24
พัฒนาการทางด้านการอ่าน.....	26
การวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัย.....	30
แนวทางในการวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัย.....	30
แบบทดสอบความพร้อมในการอ่าน.....	31
ข้อควรคำนึงในการสร้างแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัย.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยต่างประเทศ.....	39
งานวิจัยในประเทศ.....	41

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	45
	ประชากร.....	45
	กลุ่มตัวอย่าง.....	45
	เครื่องมือที่พัฒนา.....	47
	ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน.....	53
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	57
	การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	57
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
	บทย่อ	98
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	98
	ประชากร	98
	กลุ่มตัวอย่าง	98
	เครื่องมือที่พัฒนา	98
	สรุปผล	99
	อภิปรายผล	103
	ข้อเสนอแนะ	105
	บรรณานุกรม	107
	ภาคผนวก	113
	บทคัดย่อ	196
	ประวัติย่อผู้วิจัย	201

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	รายชื่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โรงเรียน และจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของ แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน.....	46
2	ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน..	61
3	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ จากการ ทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	62
4	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและ คล้ายคลึงกันของเสียง จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	63
5	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและ คล้ายคลึงกันของคำ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	64
6	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 4 ทักษะการเขียนคำตามแบบ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	65
7	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 5 การจำตัวอักษร จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	66
8	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	67

9	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวง่าย ๆ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	68
10	ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ.....	69
11	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 1	70
12	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	71
13	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	72
14	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 4 ทักษะการเขียนคำตามแบบ จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	73
15	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 5 การจำตัวอักษร จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	74
16	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	75
17	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวง่าย ๆ จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	76
18	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์ จากการทดสอบครั้งที่ 1.....	77
19	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 2	78

20	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	79
21	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	80
22	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 4 ทักษะการเขียนคำตามแบบ จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	81
23	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 5 การจำตัวอักษร จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	82
24	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	83
25	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	84
26	ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์ จากการทดสอบครั้งที่ 2.....	85
27	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ทั้ง 8 ฉบับ.....	86
28	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ	88
29	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน ของเสียง.....	89
30	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน ของคำ.....	90
31	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 4 ทักษะการเขียนคำตามแบบ.....	91
32	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 5 การจำตัวอักษร.....	92
33	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ.....	93
34	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ.....	94
35	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์.....	95

36	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งหมด.....	96
37	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ	117
38	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ	132
39	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน ของเสียง.....	133
40	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน ของคำ.....	134
41	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 4 ทักษะการเขียนคำตามแบบ.....	135
42	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 5 การจำตัวอักษร.....	136
43	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ.....	137
44	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ.....	138
45	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์.....	139
46	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งหมด.....	140

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน 53

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาการศึกษาปฐมวัยเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ เป็นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลสำหรับอนาคตของประเทศชาติ บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เป็นการลงทุนสะสมในตัวทรัพยากรบุคคลที่เป็นรากฐานของชีวิต ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตในระยะยาวมากกว่าการปลูกฝังสร้างเสริมในช่วงอื่นของชีวิต (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข. 2538 : 29) ซึ่งปัจจุบันนี้ทุกประเทศได้ตระหนักแล้วว่าการศึกษาของเด็กะดับก่อนประถมศึกษาสำคัญยิ่ง ด้วยเป็นรากฐานชีวิตของมนุษย์ ซึ่งการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญและจำเป็นยิ่งสำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม ประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างและพัฒนาในขั้นต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 3)

การจัดการศึกษาก่อนวัยเรียนของไทยยึดหลักว่า การจัดการศึกษาก่อนวัยเรียนเป็นการให้การศึกษา อบรม และเลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโต ให้มีความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา การให้การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาไม่เน้นการสอนหนังสือ แต่เป็นการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมเพื่อรับการศึกษาในระดับต่อไป (วราภรณ์ รักวิจัย. 2527 : 42) แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายด้านการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ให้เด็กปฐมวัยทุกคนได้รับการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมอย่างน้อย 2 ปี ก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจและสติปัญญา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 1) ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของไทยในปัจจุบัน ส่วนใหญ่มุ่งให้เด็กอ่านหนังสือ และเขียนหนังสือได้ ยิ่งอ่านหนังสือได้ และเขียนหนังสือได้เร็วเท่าไร ยิ่งแสดงว่าเด็กเก่งมากเท่านั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการของผู้ปกครองของเด็กด้วยที่นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนที่สามารถสอนเด็กปฐมวัยให้อ่าน เขียนหนังสือได้มากเท่าโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งความเข้าใจเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ค่อยถูกต้อง ที่ถูกแล้วการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนั้นควรมุ่งเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กได้อย่างเต็มที่เพื่อจะได้เรียนรู้ในระดับประถมศึกษาต่อไป (สมใจ ทิพย์ชัยเมธา และ พิศพลิน

เชียวหวาน. 2539 : 748 จะพบว่าในจำนวนเด็กทั้งชั้นจะมีบางคนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าเด็กคนอื่น และบางคนก็ยากต่อการสอน การที่เด็กจะเรียนรู้ได้ดีเพียงใดสิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือ เขาพร้อมที่จะเรียนหรือไม่ ความพร้อมในการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนระดับนี้ (สมใจ ทิพย์ชัยเมธา และ พิศพลิน เชียวหวาน. 2539 : 747) ซึ่ง ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม (เยาวพา เดชะคุปต์. 2542 : 17 อ้างอิงมาจาก ส.วาสนา ประมวลพจนานุกรม. 2518) ก็มีความเห็นว่าความมุ่งหมายของการจัดอนุบาลนั้น เพื่อเตรียมตัวให้เด็กเข้าสู่การศึกษาที่เป็นระบบ ดังนั้นในระยะที่เด็กเข้าอยู่ในชั้นอนุบาล ครูควรเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ เปรียบได้กับการเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ให้ครบสมบูรณ์

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทุกๆด้าน และเหมาะสมในการปูพื้นฐานการเรียนรู้ทุกเรื่อง เพราะสติปัญญาของเด็กเมื่ออายุ 1 ขวบ จะพัฒนาร้อยละ 20 อายุ 4 ขวบ พัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 และ เพิ่มขึ้นร้อยละ 80 เมื่ออายุ 8 ขวบ (Bloom . 1966 : 359) ดังนั้นเด็กปฐมวัยจึงควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยเฉพาะการเรียนรู้ทางภาษาจะพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงอายุ 2 – 7 ปี (อารี สันหลวี. 2537 : 183 อ้างอิงมาจาก Cazden. 1971) ซึ่งพัฒนาการทางภาษาในเด็กนั้นมีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการนำเด็กเข้าสู่โลกใหม่ต่อไป และภาษาถือเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับพัฒนาการด้านต่างๆของเด็ก ความคิดต่างๆจะถ่ายทอดสู่กันได้ดีโดยผ่านภาษา (นภนทร ธรรมบวร. 2540 : 113) ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ (2529 : 214 – 215) ที่กล่าวว่าภาษาเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม เกิดความอบอุ่น เกิดแนวคิด ตลอดจนความรู้สึกต่างๆ สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของเด็ก ผู้เรียนทั่วไป และคุณภาพของการอ่านของผู้เรียนย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการศึกษา จากการสรุปผลการสัมมนาระดับชาติว่าด้วยการณรงค์เพื่อพัฒนาการอ่าน พบสภาพปัญหาการอ่านที่สำคัญไว้ 5 อันดับ คือ 1. เรียนจบ ป.1-2 แล้ว อ่านไม่ออก ไม่รู้จักประสมคำ 2. อ่านออกแต่ไม่แตกฉาน 3. อ่านได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย 4. ไม่สามารถอ่านโดยวิเคราะห์ เชื่อทุกอย่างที่อ่าน 5. อ่านได้ช้า ไม่สามารถอ่านหนังสือได้มากเพียงพอ จึงเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ยาก(บัณฑิต พฤษะวัน. 2534 :1 อ้างอิงมาจาก เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องบทบาทของห้องสมุดในการส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาอาชีพ เนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 15 1-4 เมษายน 2529) และการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาทุกสาขา และนักการศึกษาเชื่อว่าเด็กที่อ่านเก่งแล้ว จะประสบความสำเร็จในการเรียนทุกสาขา (นิตยา ประพุดกิจ. 2532 :1) และบัณฑิต พฤษะวัน (2534 : 8) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญนอกเหนือจากเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา และ

ทักษะทางภาษานั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ทั้งปวง ดังนั้นการอ่านจึงเปรียบเหมือนแก้วสารพัดนึกในการเรียน

ดังนั้นการเตรียมความพร้อมในการอ่าน มีความสำคัญต่อการอ่านเพราะจะเป็นตัวกำหนดว่าเด็กจะประสบความสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใด ถ้าเด็กมีความพร้อมในการอ่าน เด็กก็จะอ่านได้ดีเมื่อเติบโตใหญ่ ในทางตรงกันข้ามเด็กที่ขาดความพร้อมในการอ่าน และถูกบังคับให้อ่านตั้งแต่ยังไม่มีความต้องการ จะเบื่อการเรียนและไม่ชอบอ่านหนังสือ จากปัญหาการสอนอ่านในชั้นเรียน พบว่าเด็กที่ยังไม่พร้อมที่จะอ่านมักจะสะกดและจำคำไม่ได้และจะเกิดการท่องจำ (เยาพา เดชะคุปต์. 2539 : 137 และ ฮิลเดรท (พรณิภา สันติพงษ์. 2526 : 17 อ้างอิงมาจาก Hildreth. 1950 : 249) ได้ค้นพบว่า เด็กที่ยังไม่มีความพร้อมในการอ่านนั้น ครูจะใช้วิธีสอนแบบใดก็ตามก็ไม่สามารถช่วยให้เด็กอ่านได้ดีเลย และในทางตรงกันข้ามถ้าครูไม่สนับสนุนการเรียนของเด็กเมื่อเด็กมีความพร้อมอยู่แล้ว ก็จะทำให้เด็กเบื่อหน่าย เบื่อชาและขาดความสนใจในการเรียนได้

จะเห็นได้ว่าความพร้อมในการอ่านนั้นสำคัญมาก เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความพร้อมในการอ่านหรือไม่ จึงต้องใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินความพร้อมด้านต่างๆ ได้แก่ การสังเกต การสนทนาเป็นรายบุคคล การทดสอบด้วยวาจา การตรวจผลงาน หรือใช้แบบทดสอบ ที่บอกได้ว่าพร้อมหรือไม่พร้อมในการอ่าน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 4) สำหรับการสังเกตอาจทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล ในเวลาและสถานการณ์ต่างๆ หลายๆ ครั้งโดยสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมของเด็ก และการสนทนาและการทดสอบด้วยวาจา นั้นต้องทำเป็นรายบุคคล ส่วนแบบทดสอบนั้นสามารถทดสอบเป็นกลุ่มได้ โดยทดสอบเป็นกลุ่มๆ ละ 10 – 15 คน (อำภา อนุรักษ์วงศ์ศรี. 2539 : 3 อ้างอิงมาจาก ประชุมสุข อาชวบำรุง. 2519)

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยนั้นมุ่งเตรียมความพร้อมทางการเรียนให้กับเด็กเป็นสำคัญ และความพร้อมในการอ่านก็เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นการวัดและประเมินผลความพร้อมในการอ่านจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นมาก และเครื่องมือที่ใช้วัดจำเป็นจะต้องมีคุณภาพเช่นกัน แต่ปัจจุบันนี้ยังขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาเครื่องมือวัดความพร้อมในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีคุณภาพขึ้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาความพร้อมในการอ่านและเป็นแนวทางในการศึกษาความพร้อมด้านอื่นๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ในประเด็นต่อไปนี้

1. หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน
2. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ที่มีคุณภาพที่ใช้ในการวัดความพร้อมในการอ่านของนักเรียน เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนระดับอนุบาล และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อไป
2. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมทางการเรียนด้านอื่นๆ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 16,248 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi stage random sampling)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน จำนวน 8 ฉบับ คือ
 - 3.1 แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ
 - 3.2 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง
 - 3.3 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำ
 - 3.4 แบบทดสอบด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ
 - 3.5 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร
 - 3.6 แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ

3.7 แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ

3.8 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนชั้นอนุบาล หมายถึง นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2545

2. ความพร้อมในการอ่าน หมายถึง พัฒนาการระดับหนึ่งของเด็กอนุบาล ที่จะสามารถเรียนอ่านได้เป็นปกติ โดยไม่มีอุปสรรค เมื่อเริ่มมีการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความพร้อมด้านการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาล เพื่อต้องการทราบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านเหมาะสมกับวัยหรือไม่ เมื่อเริ่มมีการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยความสามารถ 8 ด้าน ดังนี้

3.1 ความสามารถในการรู้ความหมายของคำ หมายถึง ความสามารถในการรู้จักคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประเภทคำนาม คำกริยาต่างๆ และคำคุณศัพท์

3.2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเสียงที่ฟังได้ เมื่อเสียงเหล่านั้นออกเสียงคล้ายกัน

3.3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความแตกต่างของคำต่างๆที่กำหนดให้

3.4 ทักษะในการเขียนคำตามแบบ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำนั้นให้เหมือนคำตัวอย่าง เมื่อคำนั้นได้เขียนอักษรบางตัวไว้แล้ว และเว้นให้เติมอักษรที่เหลือ

3.5 ความสามารถในการจำตัวอักษร หมายถึง ความสามารถในการจำได้ว่าคำที่กำหนดให้มีอักษรตัวใดเป็นพยัญชนะต้น และสามารถจำตัวอักษรตัวนั้นได้เมื่อไปปรากฏเป็นพยัญชนะต้นของคำอื่น

3.6 ความสามารถในการเข้าใจข้อความ หมายถึง ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อความที่ฟังกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อความนั้น

3.7 ความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ หมายถึง ความสามารถในการจำเรื่องราวสั้นๆ จากการฟัง และเมื่อฟังเรื่องราวนั้นจบ สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้

3.8 การเข้าใจสัญลักษณ์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ (ตัวหนังสือ) ที่ใช้แทนภาพ กับภาพที่กำหนด

4. ความยากง่าย (difficulty) ของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะคือไม่ยากเกินไปสำหรับกลุ่มที่มีความพร้อมในการอ่านสูงและไม่ยากเกินไปสำหรับกลุ่มที่มีความพร้อมในการอ่านต่ำ โดยแยกกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย

5. อำนาจจำแนก (discrimination) ของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถแบ่งผู้สอบออกเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมในการอ่านสูงและกลุ่มที่มีความพร้อมในการอ่านต่ำ ได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริง โดยแยกกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย

6. ความเชื่อมั่น (reliability) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดความพร้อมในการอ่านได้คงที่แน่นอน ไม่ว่าจะไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างกี่ครั้งก็ตาม ซึ่งคำนวณหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร K.R - 20

7. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่มีความถูกต้อง ครบคลุม และเป็นตัวแทนของเนื้อหาด้านความพร้อมในการอ่าน ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

8. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดความพร้อมในการอ่านของนักเรียนชั้นอนุบาลได้ตรงตามลักษณะของความพร้อมในการอ่าน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

9. เกณฑ์ปกติ (norms) หมายถึง ข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนนักเรียนชั้นอนุบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้จากการสอบวัดด้วยแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน และเป็นคะแนนที่จะบอกระดับของความพร้อมในการอ่านของผู้สอบว่าอยู่ในระดับใดของกลุ่มประชากร โดยเทียบจากเกณฑ์ปกติคะแนนที่ (normalized T - score)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. พัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย
 - 1.1 พัฒนาการของเด็กปฐมวัย
 - 1.2 ความพร้อมทางการเรียนของเด็กปฐมวัย
 - 1.2.1 ความหมายของความพร้อมทางการเรียน
 - 1.2.2 ความสำคัญของความพร้อมทางการเรียน
2. พัฒนาการทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 2.1 ความหมายของภาษา
 - 2.2 ความสำคัญของภาษา
 - 2.3 ขั้นตอนพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย
3. การอ่านและความพร้อมในการอ่านของเด็กปฐมวัย
 - 3.1 ความหมายของความพร้อมในการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 3.3 พัฒนาการทางการอ่าน
4. การประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัย
 - 4.1 แนวทางในการวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัย
 - 4.2 แบบทดสอบความพร้อมในการอ่าน
 - 4.3 ข้อควรคำนึงในการสร้างแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

พัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการในขั้นต่างๆของชีวิตนั้นจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล จึงทำให้พัฒนาการในแต่ละช่วงชีวิตมีความแตกต่างกัน เด็กปฐมวัยเป็นวัยหนึ่ง ที่มีพัฒนาการเจริญเติบโตไปอย่างรวดเร็วในทุกๆด้าน พัฒนาการของเด็กปฐมวัยนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาพัฒนาการด้านต่างๆดังนี้

พัฒนาการทางกาย

ในวัยนี้พัฒนาการทางกายจะแสดงออกมาอย่างเด่นชัดกว่าพัฒนาการด้านอื่นๆ จากการศึกษาพัฒนาการทางกายของเด็กปฐมวัย มีผู้กล่าวถึงลักษณะพัฒนาการทางกายของเด็กปฐมวัย ไว้ดังนี้

พัชรี สวนแก้ว (2536 : 22) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางกายของเด็กปฐมวัยไว้ว่า เด็กวัยนี้ชอบเคลื่อนไหว มีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว ไม่ชอบอยู่นิ่งเฉย กล้ามเนื้อเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว กล้ามเนื้อใหญ่จะเจริญมากกว่ากล้ามเนื้อย่อย มีการประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อมือและตายังไม่ดีนัก ไม่สามารถควบคุมมือและนิ้วให้เขียนหนังสือได้ และไม่สามารถบังคับให้เพ่งมองวัตถุเล็กๆ ได้ กระดูกก็ยังไม่แข็งแรงพอเช่นกระดูกโครงกระดูก เด็กวัยนี้จะมีอัตราการพัฒนาการระหว่างเด็กหญิงกับเด็กชายจะไม่เท่ากัน เด็กหญิงจะมีพัฒนาการเร็วกว่าเด็กชายในทุกๆ ด้านโดยเฉพาะการพัฒนา กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กชายจะช้ากว่าเด็กหญิง และเด็กวัยนี้สามารถสังเกตความถนัดในการใช้มือได้แล้ว ส่วนใหญ่เด็กจะถนัดมือขวามากกว่ามือซ้าย

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 200 – 202) ได้กล่าวว่า พัฒนาการทางกายในระยะวัยเด็กตอนต้นหรือวัยอนุบาล ยังเป็นไปในแบบเจริญเติบโต น้ำหนักและ ส่วนสูงยังเพิ่มขึ้นแต่ไม่มาก ส่วนสัดส่วนของร่างกายจะค่อยๆ เปลี่ยนไป การพัฒนาศักยภาพทางกายด้านต่างๆ ในวัยนี้เป็นการเตรียมเด็กเพื่อช่วยเหลือตัวเองและเพื่อการเรียนรู้ด้านต่างๆ

กล้ามเนื้อใหญ่ แขน ขา และข้อต่างๆ ของเด็กจะเจริญขึ้นเรื่อยๆ เด็กสามารถเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง และหยุดได้อย่างง่ายดาย และด้วยความมั่นใจ เด็กอายุ 5 ขวบ สามารถปีนป่าย กระโดดอย่างมั่นคง ถ้าหากได้รับการฝึกฝน

สำหรับกล้ามเนื้อเล็ก เด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถพัฒนาได้ดีและเต็มที่เหมือนกล้ามเนื้อใหญ่ แต่เด็กก็มีพัฒนาด้านนี้ไปได้ไม่น้อย ดังนั้นเด็กๆจึงเริ่มใช้สำหรับเขียนหนังสือ วาดรูป ใช้กรรไกร ผูกเชือก เย็บ ถักปักร้อย เล็กๆ น้อยๆ ได้มั่นคงขึ้นกว่าในวัยทารก

นอกจากนี้ สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2541 : 77 – 79) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กวัยอนุบาล ไว้ดังนี้

1. เด็กวัยนี้สามารถบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี เดินได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถวิ่งและกระโดดได้
2. พัฒนาการของกล้ามเนื้อใหญ่มีพัฒนาการสูงกว่ากล้ามเนื้อย่อย จะเห็นได้จากเด็กเล็กที่มีอายุ 3-4 ปี จะจับดินสอไม่ถนัด แต่ก็ยังสามารถที่จะวาดวงกลมหรือรูปทรงเรขาคณิตบางอย่างได้ แต่ไม่เรียบนัก แต่ยิ่งเด็กอายุมากขึ้นก็จะสามารถทำได้ดีขึ้นตามลำดับ ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเห็นได้ชัดในทักษะบางอย่าง เช่น ผูกเชือกกรองเท้า หรือติดกระดุมเสื้อ
3. เด็กชายจะมีรูปร่างสูงกว่าเด็กหญิง แต่เด็กหญิงมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการทางด้านร่างกายมากกว่าทุกด้าน พัฒนาการทางกล้ามเนื้อย่อยเด็กหญิงสามารถจับของเล็กได้ดีกว่าเด็กชาย
4. ความสัมพันธ์ระหว่างตาและมือยังไม่สมบูรณ์นัก เด็กวัยนี้ยังมีความลำบากในการจะเพ่งดูวัตถุเล็กๆ

จะเห็นได้ว่าพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัยนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการพัฒนาของกล้ามเนื้อใหญ่ และการพัฒนาของกล้ามเนื้อเล็ก ซึ่งเป็นการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง

พัฒนาการทางอารมณ์และสังคม

เด็กปฐมวัยจะแสดงออกทางอารมณ์อย่างเปิดเผย เป็นอิสระ และมักจะเกิดขึ้นบ่อยๆ ทั้งอารมณ์พอใจและไม่พอใจ จากการศึกษาที่มีผู้กล่าวถึงลักษณะพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533 : 39) ได้กล่าวว่าเด็กวัยนี้มักจะเป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิด และโกรธง่าย โมโหง่ายโดยปราศจากเหตุผล มักจะแสดงความขัดแย้งและดื้อรั้นต่อพ่อแม่อยู่เสมอ เป็นวัยที่เรียกกันว่า ขอบปฏิเสธ ซึ่งเป็นลักษณะธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เรียกว่า negative stage เมื่อเด็กได้คบหาสมาคมกับเพื่อนๆ อาการดังกล่าวจะค่อยๆ หายไป เช่น เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนมีเพื่อนมากแล้ว ได้พบปะสนทนากับเพื่อนๆ เด็กจะมีอารมณ์สงบได้ รู้จักควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น

วิณี ชิดเชิดวงศ์ (2537 : 179 – 181) กล่าวว่า อารมณ์ต่างๆ ของเด็กในวัยนี้มีอยู่ด้วยกัน 6 อารมณ์ใหญ่ๆ ซึ่งเป็นลักษณะที่พบมาก

1. อารมณ์โกรธ เป็นอารมณ์ธรรมชาติที่สุดของเด็กในวัยนี้ เพราะเด็กในวัยนี้โกรธง่าย เนื่องจากอยากเป็นตัวของตัวเอง ไม่ค่อยตามใจใคร เด็กบางคนอาจเรียนรู้ว่าวิธีการเอาชนะที่เร็วและง่ายที่สุด คือ การแสดงอารมณ์โกรธ

2. ความกลัว เด็กวัยนี้มีความหวาดกลัวมากกว่าทารกและเด็กโต สิ่ง que เด็กกลัวก็มีหลายอย่าง เช่น กลัวเสียงดัง กลัวความมืด กลัวถูกขัง กลัวผี ฯลฯ บางครั้งพบว่าเด็กจะมีความกลัวเหมือนมารดา เช่น กลัวเสียงฟ้าร้อง ฟ้าแลบ เป็นต้น

3. ความอิจฉาริษยา โดยมากอารมณ์นี้มักเกิดตอนที่เด็กมีน้องใหม่ เพราะเขาเกิดความขุ่นเคืองที่แม่หันไปเอาใจใส่น้อง ดังนั้นถ้าบิดามารดาเข้าใจ พยายามบอกให้เด็กทราบล่วงหน้าว่าเขาจะมีน้องใหม่ และเข้าใจว่าน้องเป็นสมบัติของเรา

4. ความอยากรู้อยากเห็น เด็กวัยนี้ชอบซักถามเพราะเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น คำตอบทำให้ความสงสัยกระจ่างขึ้น การสำรวจอย่างเดียวจะไม่ให้คำตอบแก่เขาได้

5. ความรัก เด็กจะมีใจรักผู้ที่ให้ความสนใจแก่เขา เด็กนั้นไม่เพียงแต่แสดงความรักต่อมนุษย์เท่านั้น แม้แต่สัตว์และสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็แสดงความรักแก่มันได้

6. ความหรรษา ความสนุกสนานของเด็กเล็ก เกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ เช่น การแสดงตลกๆ การทำท่าล้อเลียนต่างๆ ทำให้เกิดความชอบใจ แสดงความหรรษาด้วยการยิ้ม หัวเราะ ประหม่อ กระโดดโลดเต้น เป็นต้น

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2541 : 82) ได้กล่าวว่า วัยเด็กเล็กเป็นระยะวิกฤตของการพัฒนาการทางอารมณ์ อารมณ์ของเด็กวัยนี้มักจะเป็นไปอย่างเปิดเผย การแสดงอารมณ์ของเด็กมักจะเกิดขึ้นอย่างปุปปิบ กระทั่งหัน แต่มักจะเปลี่ยนได้ง่าย อารมณ์ของเด็กวัยนี้ที่มักจะพบบ่อยได้คือ ความกลัว ความวิตกกังวล ความโกรธ ความอิจฉาริษยา เด็กวัยนี้ยังไม่มีการควบคุมอารมณ์ และมักจะเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับการควบคุม เช่นเมื่อไรที่สมควรจะแสดงความโกรธหรือเมื่อไรจะร้องไห้ได้ ความกลัวของเด็กวัยนี้อาจจะเกิดจากจินตนาการเช่น อาจจะมีโนภาพเกี่ยวกับสัตว์ประหลาด กลัวเป็นอันตรายและเจ็บตัว นอกจากนี้เด็กจะมีความวิตกกังวลและความคับข้องใจเกี่ยวกับการทำอะไรไม่ได้สมปรารถนา เพราะขาดทักษะทางด้านร่างกายและสติปัญญา ความอิจฉาริษยา มักจะเกิดขึ้นจากการแข่งขันระหว่างเพื่อนร่วมวัย

พัฒนาการทางสังคมนั้น เด็กปฐมวัยเริ่มมีการพัฒนามากขึ้นโดยการเล่นกับเพื่อน มีการคบเพื่อน ในวัยนี้เด็กชายมักจะเล่นกับเด็กชายด้วยกัน เด็กหญิงมักจะเล่นรวมกับเด็กหญิง การคบเพื่อนวัยนี้เป็นเพื่อนเล่นมากกว่าที่จะเป็นมิตรอย่างยั่งยืน เด็กจึงมักจะเปลี่ยนเพื่อนเล่นไปเรื่อยๆ ในระยะ 5 – 6 ขวบเด็กเริ่มมองเห็นความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง จะซักถามครู พ่อแม่เกี่ยวกับสิ่งที่เพศของตนควรประพฤติ ซึ่งเป็นสิ่งที่นำไปสู่บทบาทของชายและหญิงเมื่อเติบโตขึ้นในระยะปลายๆ ของวัยนี้ เด็กเริ่มรู้จักประพฤติดนตามความต้องการของสังคม (social needs) อีกด้วย เช่น การยอมรับฟังเพื่อนๆ ซึ่งเด็กวัยนี้จะเรียนรู้แนวปฏิบัติในสังคมโดยวิธีต่างๆ พอจะสรุปได้ คือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2526 : 87 – 88)

1. การเรียนรู้โดยการบอกเล่า หรือสั่งสอน (direct tuition)
2. การเรียนรู้โดยการได้รับการเสริมแรง (reinforcement)
3. การลงโทษ (punishment)
4. การเรียนรู้โดยการสังเกต (observational learning)

นอกจากนี้ นววรรณ กินาวงศ์ (2533 : 41) ได้กล่าวว่า พัฒนาการด้านสังคมในระยะแรกของวัยอนุบาลเด็กมักจะชอบเล่นคนเดียว แต่เมื่อโตขึ้นจะมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น จะมีการร่วมมือเป็นมิตรและมีความเข้าใจในความรู้สึกของเพื่อนเพิ่มขึ้น เด็กวัยนี้เริ่มรู้จักคบเพื่อนและรู้จักเล่นกับเพื่อนได้ดีขึ้น เด็กเริ่มรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ การปรับตัวของเด็กจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูด้วย เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างมีอิสระ จะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่าเด็กที่ถูกเข้มงวดอยู่ตลอดเวลา เด็กวัยนี้จะเริ่มแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาให้เห็น เช่น การร่วมมือ การยอมรับฟัง การแสดงออกของความเป็นผู้นำ ซึ่งแสดงถึงบุคลิกภาพของเด็กในวัยต่อไปด้วย เด็กเริ่มรู้จักการแข่งขันกันเมื่ออายุประมาณ 4-5 ขวบขึ้นไป โดยเฉพาะการแข่งขันระหว่างกลุ่ม

สรุปได้ว่าพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคมของเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีความร่าเริงแจ่มใส เด็กวัยนี้ยังไม่มี การควบคุมอารมณ์ อารมณ์มักจะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ทางด้านสังคม รู้จักคบเพื่อน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้

พัฒนาการทางสติปัญญาและความคิด

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่กำลังมีการเจริญเติบโตทางสติปัญญาและความคิด จากการศึกษาเอกสาร สามารถสรุปถึง พัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดของเด็กปฐมวัยได้ดังนี้

การเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่ยังอาศัยการรับรู้และมีจินตนาการบ้าง มีพัฒนาการในการสร้างมโนภาพสูงมาก เด็ก 5 ขวบ สามารถนับได้ถึง 10 รู้จักสี 4 สี (แดง เหลือง น้ำเงิน) รู้จักใช้สตางค์ (เหรียญ) ลอกแบบรูปสามเหลี่ยมและรูปสี่เหลี่ยม รู้จักอวัยวะต่างๆ ภายนอกร่างกาย รู้อายุของตัวเอง เข้าใจความหมายของคำ ขึ้น - ลง , บน - ล่าง , ข้างนอก - ข้างใน เข้าใจความคิดรวบยอดเกี่ยวกับน้ำหนักของสิ่งของ (หนัก - เบา) อุณหภูมิ (ร้อน - เย็น) ขนาดของสิ่งของ (ใหญ่ - เล็ก) ระยะทาง (ใกล้ - ไกล) และเวลา (เช้า , บ่าย , เดือน , ปี , ฤดูกาล) มีความคิดริเริ่ม ความจำดี รู้จักฝึกแก้ปัญหา มีสมาธิและสนใจกระทำกิจกรรมให้แล้วเสร็จ ระยะเวลาสนใจและตั้งใจทำกิจกรรมได้นานประมาณ 15 นาที อาจเริ่มมองสิ่งต่างๆ อย่างวิเคราะห์วิจารณ์ สามารถจัดกลุ่มสิ่งของได้ รู้จักดูแลตัวเองให้พ้นจากสิ่งอันตรายต่างๆ และพยายามเข้าใจหลัก

ธรรมชาติของโลก มีความสามารถในการใช้เหตุผลเบื้องต้น แต่ยังไม่สามารถรู้ (คิด) ย้อนทวน กลับหรือคิดมมกลับได้

ด้านความคิดความเข้าใจของเด็กวัยนี้ เด็กจะเริ่มมีพัฒนาการการสร้างมโนภาพขึ้นในใจ (imagination) เพื่อใช้แทนบุคคล วัตถุ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ยังไม่สามารถรู้ถึงการย้อนทวนกลับ (reversibility) ของสิ่งของ หรือจำนวนได้ แต่จะมีความสามารถในการจัดกลุ่มสิ่งของ (classification) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2526 : 95 – 97)

พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัยนี้จะอยู่ในขั้นก่อนการคิดแบบเหตุผล (preoperational stage) ตามขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์ ซึ่งจะมีลักษณะสำคัญทางการคิดของเด็ก ดังนี้ (ประสาธ อิศรปริดา. 2538 : 53 – 55)

1. สามารถเลียนแบบได้โดยไม่ปรากฏแม่แบบในขณะนั้น (deferred imitation)
2. เด็กจะมีการเล่นสมมุติ (symbolic play or pretending) เพียเจท์ถือว่าการเล่นสมมุติของเด็กในวัยนี้จะมีลักษณะการเลียนแบบเป็นพื้นฐาน เด็กจะเกิดความพึงพอใจในตนเองที่สามารถเปลี่ยนแปลงโลกแห่งความจริงไปสู่โลกที่เขาฝัน อย่างไรก็ตาม การเล่นในวัยนี้จะเป็นการเล่นสมมุติในสิ่งที่เขาอยู่ก่อนมากกว่าการสมมุติสิ่งที่แปลกใหม่
3. การวาดรูปของเด็กในวัยนี้จะเป็นการวาดรูปตามที่เด็กคิดมากกว่าการวาดจากสิ่งที่ปรากฏจริงๆ
4. เด็กจะเริ่มมีพัฒนาการการสร้างมโนภาพขึ้นในใจ (imagination) เพื่อใช้แทนบุคคล วัตถุ หรือเหตุการณ์ต่างๆ
5. เด็กในวัยนี้จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (egocentrism) ไม่เข้าใจความคิดของผู้อื่น เด็กเชื่อว่าคนอื่นจะคิดเช่นเดียวกับที่เขาคิด

จะเห็นได้ว่าเด็กวัยนี้มีพัฒนาการทางสติปัญญาในด้านการรู้จักตัวเลข เข้าใจความหมายของคำต่างๆ เช่น สี ระยะทาง เวลา และขนาด ส่วนทางด้านความคิดส่วนมากจะคิดโดยการจินตนาการ

พัฒนาการทางภาษา

พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยเป็นพัฒนาการด้านหนึ่งที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วจากการศึกษาพัฒนาการทางภาษา สามารถสรุปได้ดังนี้

เด็ก 5 ขวบ เป็นระยะที่มีพัฒนาการด้านภาษาอย่างรวดเร็วจะสามารถพูดได้เป็นประโยคที่ชัดเจน แม้คนไม่คุ้นเคยก็สามารถเข้าใจได้ รู้จักคำพูดมากและเลือกใช้คำได้เหมาะสม รู้จักฟัง เข้าใจ และทำตามคำสั่งได้สนใจการฝึกรอ่าน และชอบเล่าเรื่อง สนใจคำใหม่ๆ คำศัพท์

ต่างๆ และซักถามความหมายของคำอยู่เสมอ ร้องเพลงสั้นๆ เล่าเรื่องโดยลำดับความโดยมีการเริ่มต้น ดำเนินไปและจบ เพื่อให้ได้พัฒนาการทางภาษาที่ดี เด็กทุกคนต้องมีโอกาสได้ ฟัง พูด ฟัง และอ่าน การให้เด็กออกมาเล่าเรื่องที่ละคน เป็นการฝึกความกล้า ความเชื่อมั่นในตัวเอง ทดสอบความจำ ความเข้าใจ จากการเรียงลำดับเรื่องที่เล่าไปพร้อมๆกับการฝึกเพื่อพัฒนาภาษา

จากการศึกษาพัฒนาการของเด็กปฐมวัยจะเห็นได้ว่าเด็กวัยนี้เป็นวัยที่เริ่มมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเป็นวัยที่พร้อมจะเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งจากพัฒนาการดังที่ได้กล่าวมานั้น ผู้วิจัยจะนำเอาพัฒนาการเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบในด้านต่างๆ เช่น วิธีการดำเนินการสอบ จำนวนข้อสอบ รูปแบบของข้อสอบ

ความพร้อมทางการเรียนของเด็กปฐมวัย

ความหมายของความพร้อมทางการเรียน

ความหมายของความพร้อมทางการเรียน มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

คอนบาค (Conbach 1963 : 49 – 51) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สมรรถวิสัย (capacity) หรือวุฒิภาวะ (maturity) ในด้านต่างๆ ที่มีอยู่ในผู้เรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงการกระทำหรือแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง (response) เพื่อให้เกิดผลตามความต้องการหรือตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้แล้ว อาจจำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ ความพร้อมที่เป็นวุฒิภาวะทางร่างกายและความพร้อมที่เป็นวุฒิภาวะทางปัญญา

ดณัย งามมานะ (2527 : 133) ให้ความหมายความพร้อมไว้ดังนี้ ความพร้อม คือ สภาพของความเจริญเติบโตบวกความสนใจ และความรู้อื่นเป็นพื้นฐานที่สูงพอที่จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้โดยสะดวก

นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข (2529 : 2) ได้ให้ความหมายของความพร้อมทางการเรียนรู้ว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ของเด็กเล็ก หมายถึง ความสามารถระดับหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปด้วยดี โดยมีอุปสรรคไม่มากนัก เรียนได้ในอัตราปกติสำหรับเด็กทั่วไป

สมศักดิ์ สินธุระเวชช์ (2529 : 1) ได้กล่าวถึงความพร้อมว่า ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง สภาพทางกาย ทางสมอง และทางอารมณ์ ที่จะได้รับการพัฒนาจนถึงระดับที่จะเรียนสิ่งใหม่ๆ ได้ ความพร้อมดังกล่าวนี้สามารถแยกได้ 2 ด้าน คือ ความพร้อมในการคิดคำนวณ และความพร้อมในการเขียน ซึ่งความพร้อมทั้ง 2 ด้านนี้ถือว่าเป็นความพร้อมพื้นฐานที่สำคัญและส่งผลต่อการเรียนของเด็กในระดับที่สูงขึ้น

บันทึก พุทธะวัน (2532 : 26) กล่าวถึงความพร้อมว่า ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง สภาพที่เด็กผู้เรียนสามารถรับรู้และเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนการสอนได้ดี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เด็กที่มีความพร้อมในการเรียนจะเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้ดี โดยมีอุปสรรคน้อยที่สุด

รุจิร ภูสาระ (2535 : 173) ได้กล่าวถึงความพร้อมในการเรียนรู้ว่า หมายถึง ความสามารถด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ วุฒิภาวะที่สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวตามวัยและสภาพแวดล้อม

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538 : 47) ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่า ความพร้อมเป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ การที่ได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัวและความสนใจหรือแรงจูงใจ

วาโร เฟิงส์วส์ (2542 : 37) ได้ให้ความหมายของความพร้อมทางการเรียนว่า ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง สภาพความพร้อมในด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาของเด็กที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ หรือการฝึกฝน หรือทั้งสองอย่างประกอบกันก็ได้

จากการศึกษาความหมายของความพร้อมทางการเรียน สรุปได้ว่า ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง สภาพที่ผู้เรียนมีความพร้อมในทุกๆ ด้าน เช่น ความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางอารมณ์ สังคม และความพร้อมทางสติปัญญา ที่จะสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดี โดยมีอุปสรรคน้อยที่สุด

ความสำคัญของความพร้อมทางการเรียน

ความพร้อมทางการเรียนนั้นมีความสำคัญมาก ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของความพร้อมทางการเรียนไว้ดังนี้

นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข (2529 : 15 – 18) ได้กล่าวไว้ว่า การเตรียมความพร้อมทางการเรียนสำหรับเด็กอนุบาลมีความสำคัญอย่างน้อย 7 ประการ คือ

1. เด็กจะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

จากที่ได้ศึกษาพัฒนาการด้านการรับรู้การคิด (สติปัญญา) พบว่าเด็กอายุ 2 - 7 ปี การคิดอยู่ในรูปธรรม กล่าวคือ เด็กจะคิดออกเมื่อได้เห็นของจริง ได้สัมผัสจึงได้ทดลอง ด้านการใช้เหตุผลจะใช้เหตุผลได้เพียงถึงเหตุผลเท่านั้น ยังใช้เหตุใช้ผลแท้จริงไม่ได้ ในการคิดที่จะยึดตนเป็นศูนย์กลางของความคิดโดยคิดว่าความคิดของตนเองถูกที่สุด ไม่อาจคิดหรือแก้ปัญหาโดยใช้ทัศนะของผู้อื่นได้ การจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับระดับสติปัญญาของเด็กวัยนี้คือ “เรียนความพร้อมในการเรียน และวิธีสอนจะใช้วิธีเรียนอย่างเล่น ให้เด็กได้สัมผัส จับต้องทดลอง ทำตามแบบ” เมื่อ

เด็กได้เรียนตรงกับวัยและสติปัญญาของเขาก็จะรักโรงเรียน อยากไปโรงเรียน เกิดความคิดว่าการเรียนสนุก ไม่ยาก เพราะประสบความสำเร็จในการเรียน ทักษะที่ดีต่อการเรียนเป็นเรื่องสำคัญมาก จะทำให้การเล่าเรียนขั้นต่อไปมีความสะดวกเป็นอันมาก เป็นการวางรากฐานให้เด็กเข้าสู่โลกของการเรียน อันเป็นจุดมุ่งหมายของการศึกษา

ถ้านำเอาการสอนอ่านสอนเขียน คิดเลขซึ่งเต็มไปด้วยสัญลักษณ์และนามธรรม มาสอนเด็กก่อนวัยเรียนแล้ว จะเป็นการสอนเรื่องที่ยากเกินความสามารถของเด็ก เด็กอาจเรียนได้ แต่ต้องทำซ้ำๆ และใช้เวลามาก ทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย เพราะเมื่อเรียนไม่เข้าใจก็ต้องใช้รูปแบบของการเรียนที่ต้องใช้ความจำมาก และต้องจำด้วยความเข้าใจจึงจะถูกต้อง ดังนั้นการเตรียมเรียนด้วยวิธีจำมากกว่าวิธีคิด เท่ากับเป็นการทำลายกระบวนการเรียนที่ถูกวิธีจริงอยู่ความจำเป็น ความพร้อมในการเรียนจึงสอดคล้องกับความสามารถด้านสติปัญญาของเด็ก ทำให้เด็กรักการเรียน เป็นการวางรากฐานการเรียนที่ถูกวิธีแก่เด็กด้วย

2. ทำให้เด็กมีสุขภาพจิตดี

เมื่อเด็กได้เรียนตรงกับวัยและระดับสติปัญญา เขาก็จะมีอารมณ์แจ่มใสและปรับตัวได้ เมื่อมาโรงเรียน ไม่คือ ไม่ต่อต้าน การที่เด็กได้เรียนอย่างเล่นตามความคิด ตามจินตนาการและตามความฝันของวัยเด็ก จะทำให้เด็กเกิดความเป็นสุข รู้ค่า รักเสรีภาพ ความยุติธรรม ทำให้เด็กได้พัฒนาทุกด้านอย่างสมดุล เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่นก็จะปลอดภัยด้านปัญญา อารมณ์และด้านสังคม และเป็นสมาชิกที่แท้จริงของครอบครัวและสังคมเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

3. เด็กจะมีความมั่นใจในตน

เมื่อเด็กได้เรียนตรงกับวัยและระดับสติปัญญาเขาจะเรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง กล้าตัดสินใจ กล้าใช้ชีวิต เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

4. อันตรายจากการที่เด็กต้องระงับความอยากเล่น

ธรรมชาติของเด็กวัยก่อนเรียนคือเขาสนใจอยากรู้อยากเห็นเรื่องทุกอย่างทุกอย่างที่อยู่รอบตัวไปหมด เขาจึงออกไปสำรวจหรือศึกษาตลอดเวลาซึ่งสายตาของผู้ใหญ่ทั่วไปจะอธิบาย พฤติกรรมนี้ว่า “เด็กซุกซนมาก ชอบทำของเสีย” แท้จริงแล้วเด็กกำลังศึกษาสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเขาตัวเอง แต่ถ้าเด็กต้องเรียนอ่าน เรียนเขียน โดยต้องระงับความอยากเล่นตามธรรมชาติไว้ การที่เด็กต้องเก็บกดอารมณ์อยากเล่นไว้นานๆ เข้าจะออกผลหลายทาง เช่น เด็กบางคนอาจจะเจ็บแค้น เก็บตัว ไม่ชอบเล่นรวมกับผู้อื่น เล่นเข้ากลุ่มไม่เป็น เด็กบางคนอาจจะแสดงออกด้วยการโมโหร้าย เกร ซอซนทำลายของ ชอบแกล้งเพื่อน ทำให้ผู้ใหญ่คิดว่าเด็กเกร

ประการสำคัญคือ เมื่อต้องการระงับความอยากเล่นเอาไว้มากๆ ถ้าได้โอกาสก็จะเล่น โดยไม่รู้จักเวลาว่าควรเล่น ควรพัก ควรเรียน ไม่รู้จักแบ่งเวลา ไม่รู้ค่าของเวลา เมื่อเติบโตเข้าสู่

วัยรุ่นจะเกิดนิสัยเสียคือ รักเที่ยว รักการเล่นสนุกมากกว่าการเรียนหรือหน้าที่ อาจถึงขั้นหนีการเรียนไปเที่ยวเล่นสนุกสนานต่างๆ เช่น การพนัน ยาเสพติด เพราะเด็กเหล่านี้จะหลงและพอใจทำในสิ่งต่างๆ ที่นี่ก็อยากทำหรือถูกชักชวน หรือคล้อยตามผู้ที่ชักชวนง่าย และเมื่อถึงวัยนั้นก็ยากที่จะให้ผู้ใหญ่จะแก้ไขหรือขัดขวางได้

5. ช่วยเด็กที่เสียเปรียบด้านสิ่งแวดล้อม

เด็กทุกคนมีศักยภาพที่จะเจริญเติบโตเท่าเทียมกัน แต่ศักยภาพนั้นมิได้สมบูรณ์ในตัวของตนเอง ต้องอาศัยปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเป็นอันมาก กล่าวคือสิ่งแวดล้อมที่ดีจะเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กให้สมบูรณ์ดีทุกด้าน และสิ่งแวดล้อมด้อยจะทำให้พัฒนาการของเด็กบกพร่อง เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนจึงไม่พร้อมที่จะเรียนเพราะเสียเปรียบด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้มีปัญหาในการเล่าเรียนและการปรับตัวเป็นอันมาก ดังนั้น การจัดการศึกษาชั้นอนุบาลในพื้นที่ที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจก็เพื่อช่วยเด็กที่เสียเปรียบด้านสิ่งแวดล้อม การเรียนในชั้นอนุบาลจะเสริมสร้างพัฒนาการและความพร้อมในการเรียน ตลอดจนลดความล้มเหลวในการเรียนที่จะเกิดขึ้นในระยะเริ่มแรก

6. เสริมสร้างพัฒนาการด้านลักษณะนิสัยและสังคมนิสัย

เมื่อเด็กอยู่ในชั้นอนุบาล เด็กจะมีความพร้อมในด้านต่างๆ บ้างแล้ว มากบ้าง น้อยบ้าง เช่น พูดเล่าเรื่องต่างๆ ได้ ฟังเรื่องต่างๆ รู้เรื่อง พูดได้ตอบได้ ตาและมือทำงานสัมพันธ์กัน รู้ขนาดของสิ่งของต่างๆ ร้องเพลงได้ รำและเต้นตามจังหวะเพลงได้ ชอบเล่นออกกำลังกาย ถ้าสังเกตเด็กอย่างชัดเจนจะเห็นว่าไม่มีพัฒนาการลักษณะนิสัย (กิจนิสัยและสุขนิสัย) และสังคมนิสัย (นิสัยของการอยู่ร่วมกัน) เพราะธรรมชาติของเด็กวัยนี้ยังยึดตนเป็นศูนย์กลางเด็ก ตั้งแต่เกิดมาจนอายุ 6 ปี อยู่ในสังคมแคบๆ เฉพาะครอบครัวและญาติ ซึ่งคนเหล่านั้นก็เอาอกเอาใจ ตามใจเด็กจนเด็กคิดว่าตนเองสำคัญที่สุด เสริมให้เด็กมีนิสัยที่ยึดตนเป็นศูนย์กลางยิ่งขึ้น นิสัยของเด็กวัยนี้ 8 ประการ ก็ล้วนแต่เป็นนิสัยต่อต้านสังคมหรือไม่เป็นสังคมนิสัยที่ดีคือ ชอบแข่งขัน อิจฉา ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ร่วมมืออยากให้ผู้อื่นยอมรับ ขัดแย้ง เห็นแก่ตัว โกรธง่าย เป็นต้น

7. ลดการซ้ำชั้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ในปัจจุบันการเกณฑ์เด็กที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถือหลักว่าเด็กที่มีความพร้อมถึงระดับที่สมควรเรียนตามหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว แต่ปรากฏว่าอัตราการซ้ำชั้นยังมีอยู่ โดยเฉพาะท้องถิ่นที่มีปัญหาด้านภาษาและเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กในท้องถิ่นเหล่านี้ขาดความพร้อมที่จะเรียน การเตรียมความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงหวังผลการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมจะช่วยลดอัตราการซ้ำชั้นในชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ลงได้บ้าง

จากการศึกษาถึงความสำคัญของความพร้อมทางการเรียนจะเห็นได้ว่าในการเตรียมความพร้อมทางการเรียนให้กับเด็กนั้น จะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เนื่องจากการเตรียมความพร้อมเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับระดับสติปัญญาของเด็ก เมื่อเด็กได้เรียนตรงกับวัยและสติปัญญา จะส่งผลให้เด็กมีสุขภาพจิตดี และมีความมั่นใจในตนเอง เสริมสร้างพัฒนาการด้านสังคมนิสัย ตลอดจนลดความล้มเหลวในการเรียนที่จะเกิดขึ้นในระยะเริ่มแรก และช่วยลดอัตราการตกซ้ำชั้นในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อีกด้วย

พัฒนาการทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย

ความหมายของภาษา

ความหมายของภาษามีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

โมรี ชื่นสำราญ (2530 : 1) ให้ความหมายไว้ว่า ภาษาคือคำพูดซึ่งรวมทั้งกิริยาอาการ และสิ่งที่ใช้แทนคำพูดด้วย เพื่อให้เข้าใจความประสงค์ของกันและกัน

เนลสัน ฟรังซิส (โมรี ชื่นสำราญ. 2530 : 1 อ้างอิงมาจาก Nelson Francis. n.d.) ได้ให้ความหมายของภาษาว่า คือเสียงที่เกิดจากอวัยวะออกเสียงของมนุษย์เพื่อให้ในการสื่อสารระหว่างกัน

บุญยงค์ เกศเทศ (2535 : 2) กล่าวว่า ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคม โดยกำหนดเสียงเป็นสัญลักษณ์ แทนความหมายเพื่อสื่อความเข้าใจ ภาษาแต่ละกลุ่มจะสมมติเรียกสิ่งต่างๆ ด้วยถ้อยคำที่ผิดแผกกันไปตามข้อตกลงและยอมรับร่วมกัน มีการสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง

สรุปได้ว่า ภาษา คือ เครื่องมือสื่อสารและการเรียนรู้ แทนความคิด ซึ่งหมายรวมถึง คำพูด กิริยา อาการ เพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน ทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยกำหนดเสียงเป็นสัญลักษณ์เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในสังคม ตามวัฒนธรรมและข้อตกลงของแต่ละกลุ่ม

ความสำคัญของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายของมนุษย์ ซึ่งทำให้มนุษย์พิเศษกว่าสัตว์อื่นๆ มนุษย์ทุกชาติพันธุ์ ทุกเพศทุกวัยย่อมมีภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย ความคิด ความ

เข้าใจซึ่งกันและกัน ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ คือ (ดวงเดือน ศาสตรภัทร. 2529 : 214 - 215)

1. ส่งเสริมการพัฒนาการทางสติปัญญา ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก เด็กสามารถสร้างจินตนาการในสมอง จินตนาการถึงวัตถุ แม้ว่าวัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตา เด็กสามารถทำการทดลองในสมองเป็นคำพูด ในรูปแบบของการคิด และในระบบของสัญลักษณ์

2. ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม ภาษาเป็นเครื่องมือที่คนในสังคมหนึ่งเรียนรู้และใช้กันทำนองเดียวกัน อีกทั้งภาษายังใช้เป็นสื่อกลางในการบอกกล่าว ติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิด และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดกระบวนการสังคมประกิต (socialization) ทำให้สังคมสามารถควบคุมการกระทำและความคิดของคนได้

ทิสนา แคมณี (2535 : 107) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไว้ว่า เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้ในการคิด การสื่อความหมาย การปรับตัวรับความรู้ใหม่ เด็กสามารถใช้ภาษาในการติดต่อกับผู้อื่นทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

สุวรรณี ศรีคุณ (สุภาวดี ศรีวรรณะ. 2542 : 2-3 อ้างอิงมาจาก สุวรรณี ศรีคุณ. 2522 : 12 - 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาต่อมนุษย์ไว้ดังนี้

1. มนุษย์ใช้ภาษาติดต่อทำความเข้าใจกัน ลัทธิอาเจ้เสียงสื่อความหมายได้เฉพาะแสดงความต้องการทางกาย ส่วนมนุษย์ใช้ภาษาเมื่อมีความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2. ภาษาเป็นกิจกรรมจำเป็นที่สุดในการดำรงชีวิต ชีวิตต้องติดต่อเกี่ยวข้องกับผู้อื่นไม่ว่าจะประกอบอาชีพกิจการใดก็จำเป็นต้องใช้ภาษา จึงทำให้มนุษย์ได้พยายามคิดค้นหาทางที่จะติดต่อสื่อสารให้ได้ผล สื่อความหมายได้รวดเร็วจึงเกิดความก้าวหน้าในการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ วิทยุ โทรทัศน์ ปรินทรีย์ ฯลฯ

3. การใช้ภาษาของมนุษย์สื่อให้เห็นแนวความประพฤติ และรากฐานทางพฤติกรรม การใช้คำพูดติดต่อ ทำให้ทราบถึงระดับการศึกษา สภาพของจิตใจ ความมีวัฒนธรรมสูงต่ำเพียงใด

4. การที่จะใช้ภาษาให้ได้ผลจำต้องฝึกฝนให้ถูกวิธี มีกิจกรรมและแบบอย่างในการฝึกเบื้องต้นครูช่วยขัดเกลา คัดแปลงภาษาให้เด็กได้ใช้อย่างเหมาะสมต้องมีการเรียนรู้ฝึกฝนให้ถูกวิธีและใช้เวลาฝึก จึงจะเกิดทักษะในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง แม้ว่าเด็กผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอยู่ทุกเมื่อชั่ววันอยู่แล้วก็ตาม

5. ภาษาเป็นสิ่งที่กำหนดนิยม สัญลักษณ์ที่กำหนดและตกลงกันใช้เฉพาะกลุ่มชนควรกำหนดการออกเสียง ทำให้เกิดความคิดพหุชนะ สะระขึ้นใช้ แม้แต่ชาติอื่น กลุ่มอื่นยอมไม่สามารถใช้ภาษาที่อีกกลุ่มหนึ่งกำหนดขึ้นได้ แม้แต่การใช้ภาษาเดียวกัน แต่คนต่างกลุ่มอาชีพกันอาจไม่เข้าใจคำพูด หรือความหมายบางคำที่ใช้สื่อเช่นกัน

6. ภาษาเป็นสิ่งจำเป็นในสังคม สังคมต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการแลกเปลี่ยนการถ่ายทอดวัฒนธรรม การเรียนรู้ต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น และยิ่งไปกว่านั้นการใช้ภาษานอกจากมุ่งสร้างความเข้าใจกันแล้วยังมุ่งสร้างมิตรมากกว่าศัตรู

7. ภาษามีความสำคัญต่อบุคคลในส่วนตัว คนพูดเก่งพูดดี ย่อมมีอาชีพทางการพูดและสามารถยกฐานะได้รับการยกย่องในสังคม เช่น โฆษก นักโฆษก นักการพูดผู้พูดดีย่อมสามารถใช้ภาษาโน้มน้าวจิตใจผู้ฟังให้ยอมรับ หรือคล้อยตามได้เช่นกัน

จะเห็นได้ว่า ภาษามีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันและสามารถใช้ภาษาในการตอบสนองความต้องการของตนและเข้าใจผู้อื่นได้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางสังคมและช่วยให้เกิดการเรียนรู้เกิดความคิด ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการทางสติปัญญา

ขั้นตอนพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการทางด้านภาษาและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยพัฒนาไปเป็นขั้นตอน ซึ่งได้มีนักวิชาการได้แบ่งไว้ดังนี้

โลแกน และ โลแกน (เยวพา เดชะคุปต์, 2542 : 60 อ้างอิงมาจาก Logan and Logan, 1974 : 207) ได้แบ่งการพัฒนาการทางภาษาออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ระยะปะปะ (random stage หรือ prelinguistic Stage) อายุแรกเกิด ถึง 6 เดือน ในระยะนี้เป็นระยะที่เด็กจะเปล่งเสียงดังๆ ที่ยังไม่มีความหมาย การเปล่งเสียงของเด็กก็เพื่อบอกความต้องการของเขา และเมื่อได้รับการตอบสนองเขาจะรู้สึกพอใจ ตัวอย่างเช่น เด็กจะร้องเมื่อถูกปล่อยให้อยู่คนเดียว เมื่อรู้สึกหิว นี้อ ฯลฯ หรือการรู้สึกเป็นสุขที่ได้เปล่งเสียงออกมาเมื่ออายุได้ 6 เดือน จะเริ่มออกเสียง อ้อ - เอ้อ และเริ่มเปล่งเสียงต่างๆ ซึ่งไม่มีผู้ใดเข้าใจหรือแยกแยะได้นอกจากนักภาษาศาสตร์ ในช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ดีของการสนับสนุนให้เด็กพัฒนาการทางการพูด และเด็กที่มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ จะมีโอกาสพัฒนาการทางภาษาได้ดีกว่าเด็กที่ไม่สบาย เจ็บป่วย ร้องไห้โยเย

2. ระยะแยกแยะ (jargon stage) อายุ 6 เดือน ถึง 1 ปี หลังจาก 6 เดือนขึ้นไป เด็กจะเริ่มเข้าสู่ระยะที่ 2 ซึ่งเด็กสามารถแยกแยะเสียงต่างๆ ที่เขาได้ยินและเด็กจะรู้สึกพอใจที่ได้ส่งเสียงและถ้าเสียงใดที่เขาเปล่งออกมาได้รับการตอบสนองในทางบวก เขาจะเปล่งเสียงนั้นซ้ำอีก ในบางครั้งเด็กจะเลียนเสียงสูงๆ ต่ำๆ ที่มีคนพูดคุยกับเขา

3. ระยะเลียนแบบ (imitation stage) อายุ 1 - 2 ขวบ ในระยะนี้เด็กจะเริ่มเลียนเสียงต่างๆ ที่เขาได้ยิน เช่น เสียงพ่อแม่ ผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิด เสียงที่เปล่งออกมาอย่างไม่มี ความหมายจะ

ค่อยๆ หายไป และเด็กจะเริ่มฟังเสียงที่ได้รับการตอบสนองซึ่งนับว่าการพัฒนาการทางภาษาจะเริ่มขึ้นอย่างแท้จริงที่ระยะนี้

4. ระยะขยาย (the stage of expansion) อายุ 2 - 4 ขวบ ในระยะนี้เด็กจะหัดพูด โดยจะเริ่มจากการหัดเรียกชื่อ คน สัตว์ และสิ่งของที่อยู่ใกล้ตัว เขาจะเริ่มเข้าใจถึงการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย ซึ่งเป็นการสื่อความหมายในโลกของผู้ใหญ่ การพูดของเด็กในระยะแรกๆ จะเป็นการออกเสียงคำนามต่างๆ เป็นส่วนใหญ่ เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง นก แมว สุนัข ฯลฯ และคำคุณศัพท์ต่างๆ ที่เขาเห็น รู้สึก และได้ยิน ซึ่งในวัยต่างๆ เขาจะสามารถพูดได้ดังนี้ อายุ 2 ขวบ เด็กจะเริ่มพูดเป็นคำโดยจะสามารถใช้คำนามได้ร้อยละ 20

อายุ 3 ขวบ เด็กจะเริ่มพูดเป็นประโยคได้

อายุ 4 ขวบ เด็กจะเริ่มใช้คำศัพท์ต่างๆ และรู้จักการใช้คำเต็มหน้าและลงท้ายอย่าง ที่ผู้ใหญ่ใช้กัน

5. ระยะโครงสร้าง (structure stage) อายุ 4 - 5 ขวบ ระยะนี้เด็กจะเริ่มพัฒนาความสามารถในการรับรู้ และการสังเกต เด็กจะเริ่มเล่นสนุกกับคำและรู้จักคิดคำและประโยคของตนเอง โดยอาศัยการผูกจากคำ วลี และประโยคที่เขาได้ยินคนอื่น ๆ พูด เด็กจะเริ่มคิดกฎเกณฑ์ในการประสมคำ และหาความหมายของคำและวลี โดยเด็กจะเริ่มสนุกกับการเปล่งเสียง โดยเขาจะเล่นเป็นเกมกับเพื่อนๆ หรือสมาชิกในครอบครัว

6. ระยะตอบสนอง (responding stage) อายุ 5 - 6 ขวบ ในระยะนี้ความสามารถในการคิดและพัฒนาการทางภาษาของเด็กจะสูงขึ้น เขาจะเริ่มพัฒนาภาษาไปสู่ภาษาที่เป็นแบบแผนมากขึ้น และใช้ภาษาเหล่านั้นกับสิ่งต่างๆ รอบๆ ตัว การพัฒนาทางภาษาของเด็กในวัยนี้จะเริ่มต้นเมื่อเขาเข้าเรียนในชั้นอนุบาล โดยเด็กจะเริ่มใช้ไวยากรณ์อย่างง่ายได้ รู้จักใช้คำที่เกี่ยวข้องกับบ้าน และโรงเรียน ภาษาที่เด็กใช้ในการสื่อความหมายในระยะนี้จะเกิดจากสิ่งที่เขามองเห็นและรับรู้

7. ระยะสร้างสรรค์ (creative stage) อายุ 6 ปีขึ้นไป ในระยะนี้ได้แก่ระยะที่เด็กเริ่มเข้าโรงเรียน เด็กจะเล่นสนุกกับคำ และหาวิธีสื่อความหมายด้วยตัวเลข เด็กในระยะนี้จะพัฒนาวิเคราะห์และสร้างสรรค์ ทักษะในการสื่อความหมายโดยใช้ถ้อยคำ สำนวนเปรียบเทียบและภาษาที่พูดเป็นนามธรรมมากขึ้น และเขาจะรู้สึกสนุกกับการแสดงความคิดเห็นโดยการพูดและการเขียน

เนสเซล และคณะ (हररररर रररररर, 2535 : 207 อ้างอิงมาจาก Nessel, 1989)

ได้อ้างถึงผลงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการทางภาษาของเด็กว่าประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 อายุ 1 - 10 เดือน

ขั้นนี้จะมีมีความสามารถจำแนกเสียงต่างๆ ได้ แต่ยังไม่สามารถควบคุมการออกเสียงเด็ก จะทำเสียงอ้อแอ้ หรือเสียงที่แสดงอารมณ์ต่างๆ เด็กจะพัฒนาการออกเสียงขึ้นเรื่อยๆ จนใกล้เคียง

กับเสียงในภาษาจริงๆ มากขึ้นตามลำดับ เรียกว่าเป็นคำพูดเทียม (pseudoword) พ่อแม่ที่ตั้งใจฟัง และพูดตอบ จะทำให้เด็กเพิ่มความสามารถในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 อายุ 10 - 18 เดือน

เด็กจะควบคุมการออกเสียงคำที่จำได้ สามารถเรียนรู้คำศัพท์ในการสื่อสารถึงห้าสิบคำ คำเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับสิ่งของ สัตว์ คน หรือเรื่องราวในสิ่งแวดล้อม การที่เด็กออกเสียงคำหนึ่ง คำหรือสองคำอาจมีความหมายรวมถึงประโยคหรือวลีทั้งหมด การพูดเช่นนี้มีชื่อเรียกว่า

holophrastic speech

ขั้นที่ 3 อายุ 18 - 20 เดือน

การพูดขั้นนี้จะเป็นการออกเสียงคำสองคำและวลีสั้นๆ มีชื่อเรียกว่า telegraphic speech คล้ายๆ กับการโทรเลข คือมีเฉพาะคำสำคัญสำหรับสื่อความหมาย เด็กเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นถึง 300 คำรวมทั้งคำกริยาและคำปฏิเสธ เด็กจะสนุกสนานกับการพูดคนเดียวในขณะที่ทดลองพูดคำ และโครงสร้างหลายๆ รูปแบบ

ขั้นที่ 4 อายุ 14 - 30 เดือน

เด็กจะเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นถึง 450 คำ วลีจะยาวขึ้น พูดประโยคความเดียวสั้นๆ มีคำคุณศัพท์รวมอยู่ในประโยค

ขั้นที่ 5 อายุ 30 - 36 เดือน

คำศัพท์จะเพิ่มมากขึ้นถึง 1,000 คำ ประโยคเริ่มซับซ้อนขึ้น เด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา จะแสดงให้เห็นถึงความเจริญงอกงามทางด้านจำนวนคำศัพท์ และรูปแบบของประโยคอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 6 อายุ 36 - 54 เดือน

เด็กสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในครอบครัวและกับผู้คนรอบข้าง จำนวนคำศัพท์ที่เด็กรู้มีประมาณ 2,000 คำ เด็กใช้โครงสร้างของประโยคหลายรูปแบบ เด็กจะพัฒนาพื้นฐานการสื่อสารด้วยวาจาอย่างมั่นคง และเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาเขียน

ซีฟิลด์ (हररररर नललररर, 2535 : 208 อ้างอิงมาจาก Seefeldt, 1986) ได้กล่าวถึง การเรียนภาษาระดับพื้นฐานของเด็กไว้ 5 ระดับดังนี้

1. ระบบเสียง (phonology) เด็กทารกพยายามเรียนรู้ระบบเสียงในภาษาของตน โดยออกเสียงหลายๆ ลักษณะ และเริ่มนำเสียงมาเชื่อมต่อกันเพื่อให้มีความหมาย
2. ลักษณะคำพูด (morphology) เด็กเริ่มเรียนรู้ว่า การผสมกันของเสียงทำให้เกิดความหมาย เด็กเริ่มเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จนกระทั่งถึงวัยก่อนประถมศึกษา

3. การสร้างประโยค (syntax) เด็กเรียนการสร้างประโยคหรือไวยากรณ์ ในขณะที่เด็กเริ่มนำคำมาสร้างประโยค เด็กจะเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อเด็กเข้าใจประโยคที่มีคำจำนวนมาก เมื่ออายุ 2 - 3 ปี เด็กจะพูดประโยคความเดียวชนิดต่างๆ ได้ เช่น ประโยคคำสั่ง ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม เด็กจะใช้ประโยคที่มีคำเชื่อม หรืออนุประโยคได้เมื่ออายุ 5-7 ปี และเด็กจะใช้คำนาม สรรพนาม ได้อย่างถูกต้อง เมื่ออายุประมาณ 7 ปี จึงจะใช้ประโยคหลายความ หรือสังกรประโยคได้

4. ความหมาย (semantics) ในขณะที่เด็กเรียนเสียงและโครงสร้างของภาษาเด็กจะเรียนรู้ด้วยว่าคำมีความหมายขึ้นอยู่กับบริบท (context) ของการใช้คำนั้นด้วย กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ความหมาย เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และสัมพันธ์กับขั้นตอนการพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ กล่าวคือ ในขั้นประสาทสัมผัส เด็กจะใช้คำพูดคำเดียวแทนประโยคทั้งประโยค ความหมายของคำขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการใช้คำ เช่น เด็กกำลังเดินหาพ่อ และพูดว่าพ่อ มีความหมายว่า พ่ออยู่ไหน เมื่ออายุ 2- 7 ปี หรือขั้นก่อนปฏิบัติการ เด็กจะแยกคำออกจากประโยค พร้อมกับใส่เครื่องหมาย ซึ่งสัมพันธ์กับการกระทำที่เป็นรูปธรรม คำว่า บ้าน อาจหมายถึง สถานที่พ่อแม่ แม่ และตัวเองอาศัยอยู่ เด็กจะตระหนักถึงความไม่ชัดเจน หรือความยืดหยุ่นของภาษา แต่เด็กจะเข้าใจก็ต่อเมื่อเด็กมีประสบการณ์รูปธรรมเท่านั้น เมื่ออายุ 7 – 11 ปี ซึ่งเป็นขั้นปฏิบัติการรูปธรรม เด็กจะเข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น แต่ก็ยังต้องการประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมอยู่ เด็กอาจอธิบายคำว่า บ้าน ว่าหมายถึง สถานที่สำหรับนอน รับประทานอาหาร และให้เพื่อนมาเยี่ยม

5. การใช้ภาษา (pragmatics) เด็กจะเรียนรู้การใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ขึ้นกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เด็กอยู่ เด็กที่ย้ายสถานที่ไปอยู่ที่ใหม่ก็จะเรียนรู้ภาษาของสังคมใหม่นั้น

นอกจากนี้ พราวพรรณ เหลืองสุวรรณ (2537 : 63 – 66) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางภาษาและการพูดของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

1. อายุแรกเกิด – 2 ขวบ เด็กแรกเกิดมักแสดงอาการปฏิกิริยาดังวิธีอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาพูด เช่น การร้องไห้ การทำท่าทางต่างๆ เมื่อทารกเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด คำส่วนใหญ่มักเป็นคำง่ายๆ และคำกริยาที่แสดงอาการของท่าทาง เช่น ยืน นั่ง นอน เด็กอายุ 18 เดือน สามารถพูดได้ประมาณ 10 คำ และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ถึง 30 คำ เมื่ออายุ 2 ขวบ การเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นเพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาของเด็ก ตลอดจนการส่งเสริมและโอกาสที่ได้เรียนรู้

2. อายุ 3 ขวบ สามารถเข้าใจภาษาพูดของผู้ใหญ่ ภาษาง่ายๆเบื้องต้น ยังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่มองไม่เห็น ยังไม่เข้าใจความหมายจากคำสั่งหรือคำขอร้องจากผู้ใหญ่ เนื่องจาก

พัฒนาการทางภาษาในวัยนี้เจริญเร็วมาก สามารถตั้งคำศัพท์ใหม่ๆ หรือเรียกชื่อใหม่ในสิ่งที่ตนไม่ทราบ หรือไม่เคยรู้จักมาก่อน

3. อายุ 4 ขวบ ให้ความสนใจภาษาพูดของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะคำแสดงหรือคำอุทาน เด็กเริ่มมีคำถามที่มีเหตุผลมากขึ้น การฟังนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชอบมาก

4. อายุ 5 ขวบ เริ่มมีพัฒนาการทางด้านภาษามากขึ้น สามารถเข้าใจคำพูดยาวๆ ของผู้ใหญ่ได้ดี พยายามพูดยาวๆ โดยเลียนแบบผู้ใหญ่ในการสร้างประโยค ชอบฟังนิทานประเภทเทพนิยาย

5. อายุ 6 ขวบ เด็กส่วนใหญ่จะสนใจในการพูด เด็กจะชอบสนทนากับเพื่อนๆ หรือผู้ใหญ่มากกว่าการเล่นของเล่น และมีความสุขเมื่อสนทนากับผู้อื่น ชอบฟังเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ และสนใจการอ่านเทพนิยายที่มีภาพประกอบ

จากการศึกษาพัฒนาการทางภาษา สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยนั้นจะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องตั้งแต่ทารก โดยเริ่มจากการฟังเสียงรอบตัว พัฒนาไปจนถึงการใช้ภาษาเป็นคำ และเป็นประโยคที่มีความหมาย จนกระทั่งสามารถใช้ประโยคที่มีความซับซ้อนและมีความหมายมากขึ้นตามลำดับ

การอ่านและความพร้อมในการอ่านของเด็กปฐมวัย

ความหมายของความพร้อมในการอ่าน

ความหมายของความพร้อมในการอ่านมีนักวิชาการได้เสนอไว้ดังนี้

ชัยยุทธ บุญยสวัสดิ์ (2516 : 15) ได้กล่าวถึง ความพร้อมในการอ่าน หมายถึง สภาพของวุฒิภาวะที่เด็กสามารถเรียนอ่านโดยปราศจากความยากลำบาก

คอว์สัน และแบมแมน (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข, ประภาพันธุ์ นิลอรุณ และ สมศักดิ์ ศรีมานิช. 2522 : 46-47 อ้างอิงมาจาก Dawson and Bamman. 1958 : 31) ได้ให้ความหมาย ความพร้อมในการอ่านว่า หมายถึง เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม หรือทุกๆ ด้านถึงระดับที่จะเรียนอ่านได้ เด็กพร้อมที่จะทำกิจกรรมการเรียนอ่านทุกอย่าง

คุชเชนเบอร์รี่ (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข, ประภาพันธุ์ นิลอรุณ และ สมศักดิ์ ศรีมานิช. 2522 : 46-47 อ้างอิงมาจาก Cushenbery. 1969 : 23) ได้ให้คำนิยามของความพร้อมในการเรียนอ่านว่า เด็กมีพัฒนาการด้านการเรียน เขาสามารถที่จะอ่านโดยปราศจากความขัดข้องทางกายและอารมณ์

นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข, ประภาพันธุ์ นิลอรุณ และ สมศักดิ์ ศรีมานิช (2522 : 46 - 47) ได้สรุปถึงความหมายของความพร้อมในการอ่านว่า หมายถึง พัฒนาการระดับหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กเรียนการอ่านได้โดยปราศจากอุปสรรคต่างๆ หรือสามารถเรียนได้ในอัตราที่เร็ว ซึ่งเป็นอัตราปกติสำหรับเด็กทั่วไป พัฒนาการดังกล่าวนี้อาจเป็นพัฒนาการอันเนื่องมาจากภาวะสุกถึงขีด (maturation) หรือจากการเรียนรู้ที่ผ่านมา (previous learning) หรือเกิดจากอิทธิพลทั้งสองประกอบกัน

บันลือ พุกษะวัน (2534 : 27) ได้กล่าวถึงความพร้อมในการอ่านว่า หมายถึง สภาพของเด็กที่มีความคล่องตัว ที่จะใช้การผสมผสานของตัวอักษรผสมเป็นคำอ่าน อ่านเป็นประโยค หรือเรื่องราว แล้วได้รับความรู้ได้ดี

เยาวพา เฉชะคุปต์ (2539 : 137) ได้กล่าวถึง ความพร้อมในการเรียนอ่านว่า หมายถึง พัฒนาการทางภาษาระดับหนึ่ง ซึ่งเด็กสามารถจะเรียนอ่านได้ในอัตราเร็ว

ศรีรัตน์ เิงกลิ่นจันทร์ (2542 : 15) ได้กล่าวถึง ความพร้อมทางการอ่านว่า หมายถึง การเตรียมตัวอย่างดีเพื่อการอ่าน มีความรู้สึกรักยินดี และเต็มใจที่จะอ่าน ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านมากน้อยเพียงใด อยู่ที่ความพร้อมในการอ่านของแต่ละคน

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 37) ได้กล่าวถึง ความพร้อมในการอ่านว่า หมายถึง ความมีวุฒิภาวะทั้งทางร่างกายและสติปัญญาที่จะสามารถทำการอ่านได้

จากความหมายของความพร้อมในการอ่านสรุปได้ว่า ความพร้อมในการอ่าน หมายถึง พัฒนาการด้านการอ่านของเด็กอนุบาล ที่พร้อมที่จะอ่านได้เป็นปกติ โดยไม่มีอุปสรรค เมื่อเริ่มมีการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทักษะทางภาษาและการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นแห่งชีวิต ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

อิลเดรท (ชัยยุทธ บุญยสวัสดิ์. 2516 : 3 อ้างอิงมาจาก Hildret. 1950 : 249) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความพร้อมในการอ่านว่า ถ้าเด็กไม่มีความพร้อมที่จะอ่านแล้ว ไม่ว่าครูจะสอนโดยวิธีใด เด็กก็ไม่สามารถอ่านได้ แต่เมื่อเด็กพร้อมแล้ว จะสอนโดยวิธีใดก็ตาม เด็กก็จะอ่านได้ทั้งสิ้น

ดัลแมน (ชัยยุทธ บุญยสวัสดิ์. 2516 : 3 อ้างอิงมาจาก Dallman. 1956 : 74 - 79) กล่าวเน้นถึงความสำคัญของความพร้อมในการอ่านว่า ปัญหาความพร้อมเป็นปัญหาที่ยุ้งยาก สร้างความ

หนักใจให้บรรดาครูทั้งหลาย ทั้งนี้เนื่องจากเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันในเรื่องความพร้อม ถ้าครูบังคับให้เด็กอ่านก่อนที่เด็กจะมีความพร้อมแล้ว เด็กผู้นั้นอาจเกลียดโรงเรียน หรืออาจเรียนไม่ได้ดี หรือมีปฏิกิริยาอื่นๆเกิดขึ้นได้ และในทางตรงกันข้าม ถ้าถ่วงเวลาเรียนอ่านของเด็กให้นานเกินไปจะเกิดผลเสียได้อีกโดยเฉพาะเด็กที่อยากจะเรียนอ่านมาแต่ก่อนที่จะเข้าเรียน เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย เฉื่อยชา และขาดความสนใจในการเรียนอ่านเสียก่อนที่จะถึงเวลาอ่านจริงๆ

ฟรานซิส เบคอน (ชูลิ อินมัน. 2533 : 2 อ้างอิงมาจาก Francis Bacon. n.d.) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต การอ่านเป็นการพัฒนาสติปัญญา การอ่านทำให้คนเป็นคนที่มีสมบูรณ์

สแตรง (ชูลิ อินมัน. 2533 : 2 อ้างอิงมาจาก Strang. 1967) กล่าวว่า การอ่าน คือ ถนนแห่งความรู้ การศึกษาทุกอย่างต้องอาศัยการอ่าน ยิ่งอ่านมากก็ยิ่งเรียนรู้มาก

บันลือ พุกกะวัน (2534 : 10 - 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง พฤติกรรมในการเรียนของเด็กจะเปลี่ยนไป หงอยเหงา เก็บกด หรือมีเจตนาจะแสดงออกต่างๆ ในลักษณะทดแทนปมด้อยเหล่านั้นก็มี ครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ ช่วยเหลือ แก้ไข ช่อมเสริม ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดี ตรงกันข้ามการที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลก ก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างจุใจ หรือตามความจำเป็นของเด็กเหล่านั้นได้ดี

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัยประถมศึกษา อาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมือง การปกครองที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6. การอ่านเป็น จะเป็นเครื่องมืออย่างสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในด้านการเมืองการปกครองอันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7. การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่จะช่วยให้เด็กประถมศึกษา หรือวัยอื่นๆก็ตาม สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่าน ทั้งยังจะได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนา จิตใจและอื่นๆได้ดีอีกด้วย

8. การอ่านจะทวีความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับ ที่ช่วยให้รอบรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อการปรับปรุงตน ปรับปรุงอาชีพ ยิ่งสังคมเจริญมากขึ้นเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

นอกจากนี้ เขาวพา เศรษฐปต์ (2539 : 137) ได้กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมในการ เรียนอ่านนั้นสำคัญมาก เพราะจะเป็นตัวกำหนดว่าเด็กจะประสบความสำเร็จในการเรียนมากน้อย เพียงใด ถ้าเด็กมีความพร้อมในการอ่านเด็กก็จะสามารถเรียนอ่านได้ดีเมื่อเติบโต และถ้าเด็กที่ ขาดความพร้อมในการอ่าน และถูกบังคับให้อ่านตั้งแต่ยังไม่มีความต้องการก็จะเบื่อหน่ายการเรียน และพาลไม่ชอบอ่านหนังสือ จากปัญหาการสอนอ่านในชั้นเรียนพบว่าเด็กที่ยังไม่พร้อมที่จะอ่าน มักจะสะกด และจำคำไม่ได้ และเกิดการท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทอง ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการเรียน ของเด็กแต่อย่างใด

จะเห็นได้ว่า การอ่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งส่งผลให้คนมีความรู้ สามารถพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้ เพราะฉะนั้นจึงควรส่งเสริมการอ่านให้ แก่เด็กตั้งแต่เด็กๆ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างเครื่องมือวัดความพร้อมในการอ่าน

พัฒนาการทางด้านการอ่าน

พัฒนาการทางด้านการอ่านดำเนินไปอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้ ประเทิน มหาจันทร์ (2523 : 100 – 102) ได้กล่าวถึงขั้นพัฒนาการในการอ่านไว้ 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นก่อนการอ่าน

กิจกรรมทางภาษาเป็นลักษณะธรรมชาติของการเจริญเติบโตเด็กมีพัฒนาการทางภาษาต่อเนื่องกันอยู่ตลอดเวลา เช่น มีการฟังเสียงและปฏิกิริยาต่อคำพูดที่ได้ยิน ได้ฟัง มีการเลียนเสียง เรียนรู้คำต่างๆ ใช้คำ ใช้วลีสั้นๆ ตลอดจนใช้ประโยคสั้นๆ ได้ เมื่อมีอายุประมาณ 3 - 4 ปี เมื่อเด็กได้มีโอกาสฟังผู้อื่นพูด ฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์ เห็นผู้ใหญ่อ่านหนังสือจับหนังสือพลิกหน้าหนังสือ ทำให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ต่างๆ ตลอดจนความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆกว้างขวางยิ่งขึ้นสิ่งแวดล้อมในบ้านของเด็กและสังคมช่วยให้เด็กบางคนอ่านหนังสือออกก่อนที่จะเข้าโรงเรียน

ขั้นเริ่มการอ่าน

เป็นขั้นเริ่มการอ่านอย่างมีแบบแผน ในช่วงระยะเวลาเดียวกับที่เด็กเรียนอ่านนั้น เด็กจะเรียนเขียนควบคู่ไปด้วย เพื่อช่วยให้สามารถจดจำคำที่อ่านได้ดีขึ้น กิจกรรมทางภาษาทั้งสองประการนี้เกิดขึ้นในระยะเวลาเดียวกันและเป็นประสบการณ์เบื้องต้นของการเรียนอ่าน

ขั้นเริ่มการอ่านอย่างมีอิสระ

ขั้นของการอ่านอย่างมีอิสระโดยไม่ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากครูหรือผู้ปกครอง เริ่มต้นเมื่อเด็กสามารถศึกษาคำที่เด็กไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน การอ่านในขั้นนี้เด็กจะเรียนรู้ถึงความแตกต่างของคำ ความเหมือนของคำ ความหมายของคำ การสะกดการันต์ การวิเคราะห์คำ การศึกษาหน้าที่ของคำในประโยค เหล่านี้ครูจะเป็นผู้สอนให้แก่เด็ก การฝึกฝนโดยตรงด้วยการอ่านหนังสือแบบฝึกหัด หนังสืออื่นๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านในขั้นนี้ ซึ่งจัดเป็นการอ่านในขั้นที่ 3 ของการพัฒนา

บุช (Bush) และเฮบเนอร์ (Heubner) (ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน์. 2525 : 56 อ้างอิงมาจาก Bush & Heubner : 1970) ได้กล่าวไว้ว่าระดับการอ่านของคนทั่วไปนั้นควรจะแยกออกได้เป็น 6 ระดับ ซึ่งนำมาเปรียบเทียบกับการศึกษาของไทยได้ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับเตรียมการ ตั้งแต่แรกเกิด - ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

พฤติกรรมการอ่านของนักเรียน อายุ 1-6 ปี มักสนใจพฤติกรรมในการอ่านที่ออกมาในรูปภาพ โดๆ ชอบอ่านตามเป็นคำๆ และประโยคสั้นๆ เมื่ออายุ 3-4 ปี จะดูโทรทัศน์ และจำคำบางคำในโทรทัศน์ มักจะสนใจพฤติกรรมของผู้ใหญ่ที่ใกล้ตัว ชอบจับต้องหนังสือและแมกกาซีน และขำขัน เขาจะเรียนจากรูปและจำคำบอกกล่าวเกี่ยวกับรูปภาพนั้นจากผู้ใหญ่

ระดับที่ 2 ระดับเริ่มต้นอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- ประถมศึกษาปีที่ 3

เริ่มมีการเรียนการอ่านในโรงเรียน มักจะเป็นระดับอนุบาล หรือบางคนอาจอยู่ประถมศึกษาปีที่ 2 ในระดับนี้เด็กเริ่มมีความพร้อมที่จะอ่านบ้างตามสิ่งที่ถูกแนะนำ ความแตกต่างในการอ่านของเด็กจะเริ่มมีขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางบ้าน บางคนอาจเคยเห็นรูปภาพ หรือตัวหนังสืออื่นๆ ผ่านสายตาบ้างแล้วจากบ้าน ก็เท่ากับเด็กมีประสบการณ์เดิมเป็นทุนอยู่แล้ว ง่ายต่อการเริ่มอ่าน เช่น พ่อ แม่ หรือผู้ปกครองอาจจะเคยอ่านหรือเคยเล่านิทานให้ฟังจนเด็กเกิดความชำนาญกับศัพท์หรือครอบครัวมีฐานะดีก็สามารถเรียนรู้จากสื่อมวลชนต่างๆในบ้าน เช่นวิทยุ โทรทัศน์ ก็มักจะคุ้นเคยคำใหม่ๆได้ดี และมีประสบการณ์เดิมดีกว่าเด็กที่ไม่ได้ดูหรือฟังมาก่อน

ระดับที่ 3 ระยะเริ่มแรกของการอ่านตามลำพัง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 6

ระยะนี้เขาเริ่มรู้จักการที่จะหาอ่านตามใจชอบ เขาเริ่มรู้คำมากขึ้น เริ่มรู้จักสนใจกับเรื่องราวของหนังสือ ฟังการเล่า การบอกอย่างเป็นระเบียบ สนใจคำคล้ายๆ กัน เช่น มา พา ซึ่งจะปรากฏใน

หนังสือที่อ่านในภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า take make ถ้ามีห้องสมุดเด็กจะเริ่มไปค้นอ่าน หาวัสดุอ่านเองตามใจชอบในระบายนี

ระดับที่ 4 ระยะของการเปลี่ยน มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

ระยะนี้เด็กจะเริ่มอ่านมากขึ้น เนื้อหากว้างขึ้น เรื่องที่จะอ่านจะยาวขึ้น เขาจะต้องการการช่วยเหลือในการอ่าน ถ้าเขาติดขัดเมื่อเกิดความจำเป็น เริ่มจับใจความได้รู้จักตอบคำถามง่ายๆ ของตัวเองจากหนังสือนั้น รู้จักเก็บความคิดง่ายๆ

ระดับที่ 5 ระยะกลางหรือระดับต่ำของวุฒิภาวะ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5

David Russell เน้นหนักว่า ลักษณะอุปนิสัยโดยทั่วไปของระดับการอ่านของเด็กวัยนี้เริ่มแสดงออกถึงการอ่านอย่างเต็มที่ เด็กเริ่มมีแว่นแยกแยะอย่างเห็นได้ชัด รู้จักเก็บแนวคิดจุดสำคัญ และเน้นรายละเอียดเป็นบางตอนและเริ่มเข้าใจหลักการวิจารณ์อย่างง่ายสิ่งที่สำคัญก็คือการเลือกวัสดุอุปกรณ์จะอ่าน หน้าที่ที่จำเป็นที่จะส่งเสริมการอ่านก็ต้องจัดห้องสมุด จัดวัสดุอุปกรณ์การอ่านให้เพียงพอกับความต้องการ

ระดับที่ 6 ระยะการอ่านที่ก้าวหน้า ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป

ระยะนี้เริ่มมีวุฒิภาวะการอ่านอย่างเต็มที่ วุฒิภาวะที่ดีของผู้อ่านในวัยนี้ควรจะเริ่มให้อ่านนวนิยายหนังสือที่มีศัพท์แปลกๆ การอธิบายแนวความคิดอย่างกว้างขวาง หนังสือตำรา หนังสือหลักวิชาการต่างๆ ไป และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการศึกษาหาความรู้ให้เต็มที่กว้างขวาง จะช่วยให้เด็กเริ่มเรียนวิชาการอ่าน สนใจการอ่านมากขึ้น

นักการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของเด็ก คือ บริเวอร์ (Brewer, 1995 : 218 ; citing Cochrane and others, 1984) ได้อธิบายพฤติกรรมการอ่านไว้ 5 ขั้นดังนี้

1. ขั้นเกิดความสงสัย (magical stage)

เด็กจะเรียนรู้วัตถุประสงคข์ของหนังสือต่างๆ เริ่มคิดว่าหนังสือเหล่านั้นมีความสำคัญจึงมองหนังสือ หยิบจับหนังสือมาถือไว้บ่อยครั้งจะเป็นหนังสือที่เขาชอบ

2. ขั้นเกิดแนวความคิด (self-concept stage)

เด็กพิจารณาว่าตัวเองเป็นผู้อ่าน เริ่มเข้าไปผูกพันกับกิจกรรมการอ่าน อาจจะแสวงอ่าน ให้ความหมายของหนังสือจากรูปภาพต่างๆ หรือประสบการณ์เดิม ใช้ภาษาคล้ายๆ หนังสือแม้ว่าจะไม่เข้ากับเนื้อเรื่อง

3. ขั้นเชื่อมต่อการเป็นผู้อ่าน (bridging reader stage)

เด็กให้ความสำคัญกับตัวอักษร สามารถเลือกคำที่คุ้นเคย สังเกตคำต่างๆ อ่านเรื่องที่เขียนเองได้ อ่านตัวหนังสือจากบทกวี เพลงกลอนกล่อมเด็ก เด็กจะเชื่อว่าพยางค์แต่ละพยางค์คือคำหนึ่งคำ เกิดความขัดแย้งในการจับคู่ตัวอักษรและเสียงอ่าน เริ่มระลึกถึงตัวอักษรได้

4. ขั้นทะยานสู่ผู้อ่าน (take - off reader stage)

เด็กเริ่มใช้ 3 ระบบชี้แนะเข้าด้วยกัน (เสียง ความหมาย โครงสร้างประโยค) เด็กตื่นตัวกับการอ่าน เริ่มคุ้นเคยกับบริบท ใส่ใจต่อตัวหนังสือที่อยู่รอบตัวและอ่านทุกๆ อย่าง (เช่น กล้องใส่อาหาร เครื่องหมายต่างๆ เป็นต้น) อันตรายในขั้นนี้คือ เด็กจะให้ความสำคัญกับตัวอักษรแต่ละตัวมากไป

5. ขั้นสามารถอ่านโดยไม่ต้องพึ่งพิง (independent reader stage)

เด็กสามารถอ่านหนังสือต่างๆ ที่ไม่เคยอ่านได้ สามารถให้ความหมายจากตัวหนังสือจากประสบการณ์เดิมและจากตัวชี้แนะของผู้เรียนได้สามารถเข้าใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ได้ง่าย แต่จะเป็นโครงสร้างและเนื้อเรื่องพื้นๆ เท่านั้น

ไบรอัน (Brian, 1992 : 15 - 19) ได้กล่าวถึงขั้นของการพัฒนาการอ่าน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการอ่าน

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการที่เด็กเรียนที่จะอ่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ

1.1 ก่อนการอ่าน (early emergent) ในขั้นนี้เด็กเรียนรู้การอ่านโดยใช้หนังสือเป็นแนวทางในการอ่านตามระดับความสามารถ โดยการจำเรื่องราว รูปภาพในแต่ละบท การเปิดหนังสือจากซ้ายไปขวา

1.2 การแรกเริ่มอ่าน (emergent reading) ในขั้นนี้เด็กเริ่มเรียนรู้ในการแยกแยะเด็กๆ ได้ยินเรื่องราว โคลงกลอน และร้องเพลง เขาเริ่มเรียนรู้ในการอ่านและตอบสนองเรื่องราวในหนังสือ

ขั้นที่ 2 ขั้นการเริ่มการอ่าน (early reading)

เด็กๆ ในขั้นนี้เริ่มเรียนการอ่าน ต้องการสื่อและหนังสือหลากหลายในการสนับสนุนทักษะในการอ่านอย่างมีระบบ เขาเรียนรู้เรื่องราวในหนังสือและเรื่องราวที่ใช้ต้องเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เรียนรู้และเข้าใจถ้อยคำที่เป็นประโยคว่าเป็นประเด็นสำคัญหรือเรื่องที่สำคัญสามารถโยงภาพเข้ากับคำหรือตัวหนังสือ และเริ่มใส่ใจกับการออกเสียงตามคำ

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่าน (fluency reading)

เด็กขั้นนี้จะเรียนอ่านและเพิ่มพูนคำศัพท์ เขาต้องการเวลาในการที่จะอ่านอย่างมีอิสระการฝึกหัดและการจัดระบบด้วยตนเอง เด็กอาจจะไม่มั่นใจ แต่พยายามที่จะจำคำ การสังเกต และใช้ตัวบ่งชี้ เช่น ภาพ ในการอ่านออกเสียงจะเริ่มพัฒนาปรับปรุงในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การพัฒนาทักษะทางภาษาและผลสำเร็จของเด็ก จะขึ้นอยู่กับพัฒนาการขั้นที่ 1 เป็นสำคัญ

จากการศึกษาพัฒนาการทางด้านการอ่านสรุปได้ว่าพัฒนาการทางด้านการอ่านของเด็กปฐมวัยนั้นจะพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นแรกเริ่มอ่าน และขั้นการ

อ่าน สำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 นั้น อยู่ในระดับการเตรียมการ หรือขั้นก่อนการอ่าน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมในการอ่านจึงเป็นการสร้างพื้นฐานในการอ่านที่ดีแก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาแบบทดสอบในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และเตรียมความพร้อมให้กับเด็กได้อย่างถูกต้อง

การวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัย

แนวทางในการวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัย

แนวทางในการวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัยนั้นทำได้หลายวิธีดังนี้
ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ (2537 : 295 – 311) ได้เสนอเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินพัฒนาการและความพร้อมของเด็กปฐมวัย ที่นิยมใช้มา 6 ประเภท ได้แก่

1. แบบสังเกต เป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสังเกต ในการวัดและประเมินพัฒนาการและความพร้อมของเด็กปฐมวัย การสังเกตเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง โดยการที่บุคคลหรือผู้สังเกตคอยเฝ้าดูพฤติกรรมของเด็กพร้อมกับจดพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆในสิ่งที่ต้องการอย่างตรงไปตรงมาตามที่ได้เห็นหรือได้ยิน
2. แบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ร่วมกับการสัมภาษณ์หรือการสอบถามสำหรับเด็กปฐมวัยอาจได้รับการสัมภาษณ์จากครูในลักษณะการพูดคุย เด็กๆ เหล่านี้มักให้ข้อมูลอย่างซื่อสัตย์เนื่องจากไม่มีความเสแสร้ง แต่อุปสรรคบางครั้งพบว่าเด็กยังไม่เข้าใจคำถาม บางคำถามจึงตอบไม่ได้ แต่บางครั้งอาจใช้การสัมภาษณ์พ่อแม่เด็กแทน
3. มาตรฐานประมาณค่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินค่าพฤติกรรมของเด็กปฐมวัยทุกด้านในบางครั้งครูต้องการทราบว่าเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการและความพร้อมด้านต่างๆ เป็นอย่างไรใครมีพัฒนาการและความพร้อมด้านใดสูงสุดหรือต่ำสุด ทั้งนี้เพื่อหาทางส่งเสริมและแก้ไข พัฒนาการและความพร้อมในกรณีนี้ครูจำเป็นต้องนำพัฒนาการในแต่ละด้านวัดออกมาเป็นคะแนน ซึ่งมาตรฐานประมาณค่านี้น่าจะนำมาใช้ได้ดี
4. แบบบันทึกพฤติกรรม เป็นเครื่องมือที่ออกแบบเพื่อบันทึกพฤติกรรมพัฒนาการและความพร้อม ปกติจะใช้ควบคู่กับการสังเกต
5. สังคมมิติ สังคมมิติเป็นเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเพื่อวัดและประเมินความสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กปฐมวัย วิธีการนี้ทำให้ครูทราบว่าเด็กในชั้นของครูนั้นมีเด็กคนใดที่เพื่อนมารุมรักหรือเป็นคนเด่นของห้อง หรือเพื่อนคนใดที่เพื่อนไม่ค่อยคบด้วย

6. แบบทดสอบ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ครูคุ้นเคยและใช้อยู่เป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือแบบทดสอบเชิงสถานการณ์ การทดสอบในระดับปฐมวัยเป็นการทดสอบความพร้อมเพื่อประเมินผลการจัดประสบการณ์เตรียมความพร้อมของครูว่าได้ผลเพียงใด ซึ่งในการวัดความพร้อมทำได้ 2 แบบ คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น และ แบบทดสอบมาตรฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (อภา อนุรักษวงศ์ศรี. 2539 : 14 อ้างอิงมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2536) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินความพร้อมของเด็กอนุบาลนั้นทำได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกต ครูสังเกตในขณะเด็กทำกิจกรรมหรือเล่น ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคลในเวลาและสถานการณ์ต่างๆ หลายๆ ครั้ง โดยสม่ำเสมอเพื่อให้ทราบพฤติกรรมที่แท้จริงของเด็ก และควรจดเหตุการณ์ที่เป็นจริง อันจะเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับพัฒนาการเด็กต่อไป
2. การสนทนา การสนทนากับเด็กเป็นรายบุคคลจะช่วยให้ครูทราบพัฒนาการด้านภาษา (การพูด การฟัง การสื่อสาร) และความคิดของเด็ก ตลอดจนสภาพทางบ้าน
3. การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบปากเปล่า ข้อมูลที่ได้จะทำให้ทราบพัฒนาการทางภาษา การพูดที่บกพร่อง การพูดไม่ชัด ทราบพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และความคิดของเด็กแต่ละคน
4. การสะสมผลงาน ผลงานถือว่าเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสามารถของเด็ก การสะสมผลงานควรเก็บเป็นระยะๆ และเรียงลำดับตามวันที่ทำ ซึ่งจะช่วยให้ครูทราบถึงพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็กแต่ละคนอย่างต่อเนื่อง
5. การใช้แบบทดสอบที่เป็นรูปภาพ เป็นการบันทึกคะแนนอย่างเป็นหลักฐาน และทำให้ครูทราบถึงข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งแบบทดสอบควรมีความครอบคลุมตามจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเด็ก และควรทำการทดสอบในสภาพแวดล้อมที่เด็กคุ้นเคย

จะเห็นได้ว่า แนวทางในการวัดและประเมินความพร้อมของเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนา การสะสมผลงาน และ การใช้แบบทดสอบ สำหรับในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ

แบบทดสอบความพร้อมในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแบบทดสอบความพร้อมในการเรียน ดังนี้

นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข, ประภาพันธุ์ นิลอรุณ และ สมศักดิ์ ศรีमानิช (2522 : 136 – 148) ได้เสนอแบบทดสอบที่นิยมในอเมริกาได้แก่

แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการเรียน ของเมโทรโพลิแทน (Metropolitan readiness test) แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะและความสามารถที่จัดว่าเป็นองค์ประกอบของความพร้อมที่จะเริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ความพร้อมในการเรียนอ่านและเลขคณิตสำหรับแบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมและมี ประสิทธิภาพ แบบทดสอบนี้จะใช้กับนักเรียนที่เริ่มเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือนักเรียนในตอนปลายปีการศึกษาของชั้นอนุบาล แบบทดสอบฉบับนี้ประกอบด้วยทดสอบย่อย 6 ชนิด ในการวัดคุณลักษณะ ความรู้ และทักษะที่สำคัญต่อการเรียน และการให้วาดภาพคน 1 ภาพ เพื่อวัดคุณลักษณะทั่วไป (ซึ่งจะใช้หรือไม่ก็ตามแต่ความต้องการ) ตัวอย่างของข้อสอบแต่ละตอนได้แก่

1. แบบทดสอบวัดพินัยของคำศัพท์ และมโนภาพเกี่ยวกับคำ (word meaning) ประกอบด้วยข้อสอบที่เป็นภาพ 16 ข้อ ในแต่ละข้อจะมีภาพ 3 ภาพ ให้นักเรียนเลือกเพียง 1 ภาพ ที่ตรงกับคำที่ผู้ดำเนินการสอบบอก (เว้นระยะให้นักเรียนกาเครื่องหมายข้อละ 15 วินาที)

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับวลี และประโยค (listening) เป็นประโยคที่ต้องใช้ความสนใจที่ต่อเนื่อง (sustained attention) และความสามารถในการอ้างอิง (inference) ประกอบด้วยข้อสอบที่เป็นภาพ 16 ข้อ แต่ละข้อจะมีภาพ 3 ภาพ ให้นักเรียนเลือกเพียง 1 ภาพ ซึ่งตรงกับสถานการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้ดำเนินการสอบจะพูดให้ฟังย่อยๆ (เว้นระยะให้กาเครื่องหมายข้อละ 15 วินาที)

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการมองเห็นความแตกต่างและคล้ายคลึงของรูปร่างเส้นและตัวอักษร (matching) ประกอบด้วยข้อสอบ 14 ข้อ แต่ละข้อมีรูป 3 รูป (ลายเส้นหรือตัวอักษร) ให้นักเรียนเลือก 1 รูปที่เหมือนกับรูปที่กำหนดไว้ในตอนต้น (ให้เวลาทั้งหมด 5.5 วินาที)

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการระลึกได้ (alphabet) เกี่ยวกับตัวอักษรแบบตัวพิมพ์เล็ก 4 ตัว ให้นักเรียนเลือกเพียง 1 ตัว ตามที่ผู้ดำเนินการสอบจะสั่ง (ให้เวลาข้อละ 10 วินาที)

5. แบบทดสอบวัดคุณลักษณะเกี่ยวกับจำนวน (numbers) ในด้าน คำศัพท์ การนับการจำตัวเลข การแปลความหมายของสัญลักษณ์ จำนวนและการแก้ปัญหาต่างๆ ประกอบด้วย ข้อสอบ 26 ข้อ มีทั้งภาพและตัวเลข มีลักษณะคำสั่งต่างๆ กัน (ให้เวลาข้อละ 15 วินาที)

- ให้กาเครื่องหมายบนภาพที่ใหญ่ หรือสูงที่สุด ฯลฯ
- ให้กาเครื่องหมายบนภาพให้มีจำนวนเท่ากับที่สั่ง

- ให้กาเครื่องหมายบนตัวเลขตัวใดตัวหนึ่ง
- ให้กาภาพที่มีราคาแพงมากที่สุด
- ให้วงภาพตามจำนวนที่เป็นผลที่ได้จากการคิดจากโจทย์
- ให้เขียนจำนวนเลขตามคำสั่ง เป็นต้น

6. แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการประสานสัมพันธ์ระหว่างการเห็นและการใช้มือ ในการลอกตามแบบ (copying) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการเขียน ประกอบด้วย ข้อสอบ 14 ข้อ แต่ละข้อจะมีรูปตัวอย่างของรูปเรขาคณิตต่างๆ ตัวอักษร หรือตัวเลข ให้นักเรียนเขียนตามตัวอย่าง (ใช้เวลาทั้งหมด 7 นาที)

7. แบบทดสอบวัดคุณลักษณะทางสติปัญญาต่างๆ ไป (draw – a – man test) ข้อสอบ คือคำสั่งให้นักเรียนวาดภาพคน 1 ภาพ แล้วพิจารณาภาพที่นักเรียนวาด จำแนกเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ปกติที่กำหนดไว้ (ใช้เวลาในการวาด 10 นาที)

แบบทดสอบเพื่อทำนายความพร้อมในการอ่าน ของเมอร์ฟี – ดูเรลล์ (Murphy - Durrell reading readiness test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถของนักเรียน สำหรับการจัดกลุ่มเด็กให้เหมาะสมกับการสอนอ่าน ได้แก่ ความสามารถในการเรียงคำที่พูด และการจำชื่อตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์เล็กและพิมพ์ใหญ่ และวัดอัตราการเรียนคำ เพื่อการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอ่านด้วย ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแยกเสียงคำที่พูด (phoneme test) ประกอบด้วย ข้อสอบที่เป็นภาพ 24 ข้อ แต่ละข้อมีภาพให้เลือก 4 ภาพ ผู้ดำเนินการสอบจะออกเสียงคำตามภาพทั้ง 4 ภาพตามลำดับ นักเรียนจะต้องฟังว่า คำใดเป็นของภาพใด และต้องจับให้ได้ว่าเสียงคู่ใดขึ้นต้นด้วยเสียงพยัญชนะเสียงเดียวกัน แล้วตอบโดยทำเครื่องหมายบนภาพทั้ง 2 ที่ผู้ดำเนินการสอบออกเสียงคำขึ้นต้นเสียงเดียวกัน หรือลงท้ายคำด้วยเสียงเดียวกัน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการระลึกถึงตัวอักษร (letter name test) แต่ละข้อจะมีอักษร 5 ตัว ให้นักเรียนกาเครื่องหมายบนตัวอักษรตามที่คุณดำเนินการสอบสั่ง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในด้านอัตราการเรียนคำใน 1 ครั้งของการสอน (learning rate test) ในแต่ละครั้งจะให้เด็กเรียนรู้ ทั้งคำนาม กริยา คุณศัพท์ ที่มีความหมายและง่ายสำหรับนักเรียน โดยให้ผู้ดำเนินการสอบจะให้เห็นคำเหล่านั้นทีละคำ โดยเขียนบนกระดานพร้อมทั้งอ่านเด็กฟังและบอกความหมายด้วย ต่อไปให้เด็กเห็นคำเดิมในบัตรคำ ครูอ่านพร้อมทั้งบอกความหมายอีก สุดท้ายครูพูดคำเหล่านั้นแล้วให้เด็กหาคำในแบบทดสอบที่ตรงกับคำที่ครูพูด

แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของ ลี – คลาก (Lee – Clark reading readiness test) แบบทดสอบฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการจำแนกเด็กในด้านความพร้อมที่จะเรียน

อ่าน และเพื่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนอ่านของเด็ก ใช้กับเด็กอนุบาลปีสุดท้าย หรือ เริ่มประถมศึกษาปีที่ 1 แบบสอบนี้ประกอบด้วยแบบสอบย่อย 3 ตอน คือ

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการมองเห็นความแตกต่าง และความคล้ายคลึงของ รูปแบบตัวอักษร (letter symbols) แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1.1 ประกอบด้วยตัวอักษร 2 แถว ให้นักเรียนโยงเส้นตัวอักษรจากแถวแรกไปยังตัวอักษรที่เหมือนกันในแถวที่สอง

1.2 คำถามแต่ละข้อมีอักษร 4 ตัว มีตัวหนึ่งที่แตกต่างไปจากตัวอื่น ให้นักเรียนกาเครื่องหมายบนตัวอักษรที่ต่างไปจากพวก

2. แบบทดสอบวัดความสามารถเกี่ยวกับความรู้ในคำศัพท์ (concepts) ที่ใช้พูด ความเข้าใจในมโนภาพ ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง และการรู้ความหมาย คำถามแต่ละข้อจะมีภาพ 2 – 5 ภาพ นักเรียนต้องกาเครื่องหมายบนภาพที่ตรงกับคำหรือประโยคที่ผู้ดำเนินการสอบพูด โดยผู้ดำเนินการสอบจะต้องออกคำสั่งทุกข้อ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการมองเห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างของ รูปแบบของตัวอักษรและคำ (word symbols) ตั้งแต่ง่ายที่สุดจนถึงสลับซับซ้อน และความแตกต่างในส่วนปลีกย่อยต่างๆ คำถามแต่ละข้อจะกำหนดตัวอักษร 1 ตัว หรือคำ 1 คำ และมีคำตอบให้นักเรียนเลือก 4 คำตอบ โดยที่นักเรียนต้องเลือกกว่า ตัวอักษรตัวใดหรือคำใดที่เหมือนกับตัวที่กำหนดให้มา

แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของแฮริสัน - สตรัด (The Harrison - Stroud reading readiness profiles) แบบทดสอบนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถเฉพาะอย่าง และทักษะที่เด็กจะต้องใช้ในการเริ่มเรียนอ่าน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 6 ชนิด ใช้สำหรับการสอบเป็นกลุ่ม 5 ชนิด และสอบเป็นรายบุคคล 1 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในด้านความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ ที่เป็นนามธรรม (ตัวหนังสือ) ที่ใช้แทนสิ่งต่างๆหรือความคิดที่ใช้แทนภาพ (using symbol) คำถามแต่ละข้อจะกำหนดสัญลักษณ์ที่จะใช้แทนสิ่งของให้เด็กเรียนรู้ก่อน และกำหนดสัญลักษณ์และภาพของสิ่งของให้ลักษณะใหม่ ให้นักเรียนโยงสัญลักษณ์ไปยังสิ่งของ (ภาพ) ที่ตรงกับสัญลักษณ์นั้น

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำที่เห็น (making visual discrimination) เป็นคำถามแต่ละข้อจะมีคำ 1 คำ และมีคำให้เลือกอีก 4 คำ นักเรียนต้องกาตอบบนคำที่เหมือนคำแรก

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจข้อความที่ใช้อธิบายความหมายของภาพ (ที่ใช้แทนคำ) (using the context) ครูจะอ่านข้อความหรือเรื่องราวสั้นๆ ให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียน

กาตอบบนภาพที่มีความหมายตรงกับข้อความที่ครูพูด แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย ข้อสอบที่เป็นภาพ 18 ข้อ ใช้เวลาในการสอบประมาณ 12 นาที

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียงที่ฟัง (making auditory discrimination) แต่ละข้อจะมีภาพอยู่ 3 ภาพ นักเรียนต้องขีดเส้นใต้ภาพที่ตรงกับผู้ดำเนินการสอบพูดและโยงเส้นไปยังภาพอีกภาพหนึ่งซึ่งอ่านออกเสียงด้วยพยัญชนะที่เสียงเดียวกันแบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อสอบที่เป็นภาพ 16 ข้อ ใช้เวลาทำประมาณ 14 นาที

5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจข้อความที่อธิบายถึงสิ่งต่างๆและความสามารถในการจำแนกเสียงที่ฟัง (using context and auditory clues) เป็นการวัดความสามารถ 2 ชนิดควบคู่กันไป คำถามแต่ละข้อมีภาพ 3 ภาพ ในขั้นแรกนักเรียนต้องเลือกภาพที่มีความหมายตรงกับเรื่องราวที่ผู้ดำเนินการสอบอธิบาย โดยที่คำตอบเน้นที่การออกเสียงพยัญชนะต้นตรงกับที่ผู้ดำเนินการสอบพูด แบบทดสอบนี้เป็นข้อสอบที่เป็นภาพ 18 ข้อ ใช้เวลาทำประมาณ 13 นาที

6. แบบทดสอบที่วัดความรู้เกี่ยวกับชื่อของตัวอักษร (giving the name of the letter) ใช้ทดสอบเป็นรายบุคคลโดยให้เด็กบอกชื่อตัวอักษรที่อยู่ในบัตร

แบบทดสอบวัดทักษะความพร้อมทางการอ่าน ของเกต – แมกกีไนท์ (Gates – Mac Ginite reading test = readiness skills) แบบทดสอบนี้ใช้กับนักเรียนอนุบาลตอนปลายปี สุดท้ายหรือนักเรียนที่เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 8 ชนิด

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในด้านความเข้าใจความคิดของเรื่องราวต่างๆ (listening comprehension) ประกอบด้วยข้อสอบที่เป็นภาพ 19 ข้อ แต่ละข้อมีภาพ 3 ภาพ ผู้ดำเนินการสอบจะอ่านเรื่องให้นักเรียนทำและตั้งคำถามๆ ให้นักเรียนกาเครื่องหมายบนภาพที่เป็นคำตอบ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการจำแนกเสียงของคำ 2 คำที่คล้ายคลึงกัน (auditory discrimination) ประกอบด้วยข้อสอบที่เป็นภาพ 20 คู่ (แทนคำ) หลังจากทีผู้ดำเนินการสอบอ่านชื่อภาพทั้งคู่แล้ว ผู้ดำเนินการสอบจะอ่านชื่อของภาพ 1 ภาพให้นักเรียนกาเครื่องหมายบนภาพนั้น

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการมองเห็นความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของตัวอักษร (visual discrimination) คำถามแต่ละข้อมีคำอยู่ 4 คำซึ่งมีอยู่ 3 คำที่เหมือนกัน (คำๆ เดียวกัน) ให้นักเรียนทำเครื่องหมายบนคำที่แตกต่างจากพวก

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง (following direction) ซึ่งจะเพิ่มความสลับซับซ้อนขึ้นเป็นลำดับ คำถามแต่ละข้อมีภาพอยู่ 4 ภาพ นักเรียนต้องกา เครื่องหมายบนภาพตามคำสั่งของผู้ดำเนินการสอบ ซึ่งแต่ละข้ออาจมีมากกว่า 1 คำสั่ง

5. แบบทดสอบวัดความจำเกี่ยวกับตัวอักษร (letter recognition) คำถามแต่ละข้อจะมีตัวอักษรอยู่ 4 ตัว นักเรียนต้องกาเครื่องหมายบนตัวอักษรตามที่ดำเนินการสอบสั่ง

6. แบบทดสอบวัดทักษะในการต่อเติมตัวอักษร (visual - motor coordination) ให้สมบูรณ์ตามตัวอย่าง

7. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเชื่อมส่วนต่างๆของคำที่พูดให้ฟังประกอบกันเป็นคำที่สมบูรณ์ (auditory blending) แต่ละข้อมีภาพ 3 ภาพ นักเรียนต้องกาเครื่องหมายบนภาพที่ตรงกับผู้ดำเนินการสอบพูด (พูดโดยหยุด 1 วินาที ตรงกลางคำ)

8. แบบทดสอบวัดความสามารถในการจำคำต่างๆ (auditory blending) แต่ละข้อมีคำ 3 คำ ครูอ่านคำใดคำหนึ่ง นักเรียนตอบโดยกาเครื่องหมายทับคำที่ครูอ่านแบ่งเป็น 5 ภาค คือ วัดความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่างๆ วัดการรับรู้ภาษา วัดความเข้าใจเรื่องราว วัดความเข้าใจศัพท์ และวัดการใช้เหตุผล

แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านของแลปปี้และฟลัด (สุนันทา มั่นเสกวิทย์. 2539 : 460 – 461 อ้างอิงมาจาก Lapp and Flood. n.d.) แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งเป็นชุด ประกอบด้วย

1. วัดความสัมพันธ์ของคำพูดกับภาพ
2. แยกสิ่งที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้
3. เข้าใจประโยคที่มีใจความถูกต้อง
4. วาดภาพคนได้
5. นับเลขและเขียนจำนวนเลขตามที่กำหนดให้ได้
6. บอกคำง่ายๆที่เกี่ยวข้องกับตนเองได้ เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง และ กิน
7. ลอกประโยคและข้อความตามแบบที่ให้มาได้ถูกต้อง
8. แยกคำที่เหมือนกัน และต่างกันจากเสียงที่ได้ยิน

จากการศึกษาแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านสำหรับเด็กอนุบาล ดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่าแบบทดสอบส่วนใหญ่จะเน้นความสามารถในด้าน การแยกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำและเสียง การจำตัวอักษร ทักษะในการเขียนคำตามแบบ การรู้ความหมายของคำ การเข้าใจข้อความ การเข้าใจสัญลักษณ์ และความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ซึ่งในการพัฒนาเครื่องมือในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ประกอบด้วยความสามารถ 8 ด้าน คือ 1.) การรู้ความหมายของคำ 2.) การจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของเสียง 3.) การจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำ 4.) ทักษะในการเขียนคำตามแบบ 5.) การจำตัวอักษร 6.) การเข้าใจข้อความ 7.) ความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ 8.) การเข้าใจ

สัญลักษณ์ โดยยึดแบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของลี – คลาก (Lee – Clark reading readiness test) แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของแฮริสัน - สเตร้าด์ (Harrison Stroud reading readiness profiles) และแบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของ เกท – แมกกินท์ (Gates – Mac Ginite reading test)

ข้อควรคำนึงในการสร้างแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัย

ในการสร้างแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น มีข้อสังเกตและข้อควรคำนึงหลายอย่าง และมีผู้ได้กล่าวไว้ดังนี้

บุญเยี่ยม จิตรดอน (2527 : 756) ได้เสนอแนะการใช้แบบทดสอบที่เหมาะสมสำหรับระดับปฐมวัย ไว้ 6 แบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบที่มีคำถามอยู่ทางซ้ายมือ และคำตอบอยู่ทางขวามือ จะมีเส้นนักขีดแบ่งระหว่างคำถามทางซ้ายและคำตอบทางขวา
2. แบบทดสอบที่มีคำถามอยู่ทางซ้ายมือ และคำตอบอยู่ทางขวามือ แต่ไม่มีเส้นคั่นระหว่างคำตอบ
3. แบบทดสอบที่หาภาพผิดปกติ จะมีคำถาม คำตอบปะปนกัน อยู่เป็นแถวๆ ให้เด็กเลือกสิ่งที่ผิดปกติไปจากกลุ่ม
4. แบบทดสอบที่ให้หาคำตอบ โดยมีคำสั่งเป็นคำถาม ครูจะต้องอ่านคำถามแล้วให้เด็กเลือกคำตอบจากภาพ
5. แบบทดสอบที่ให้จับคู่ โดยหาคำระหว่างภาพหรือสิ่งของที่อยู่คนละด้านกัน
6. แบบทดสอบที่ให้หารายละเอียดย่อยๆ หลายเรื่องในภาพรวม โดยให้เด็กเลือกภาพที่เหมือนกัน อยู่ในแถวเดียวกัน แล้วเขียนตัวเลขแสดงค่าของจำนวนแต่ละแถว

ทิพย์สุดา สุขเมธเสนีย์ (2528 : 15) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

1. ไม่มีหนังสือในการทดสอบ เนื่องจากเด็กยังอ่านหนังสือไม่ออก ให้ใช้รูปภาพแทน
2. มีตัวเลือกตอบ เนื่องจาก เพื่อต้องการทราบว่าเด็กมีความรู้และพัฒนาการ
3. จำนวนข้อในแบบทดสอบต้องไม่มากเกินไป เนื่องจากเด็กมีสมาธิและความสนใจค่อนข้างสั้น ถ้ามีจำนวนข้อมากต้องแบ่งเป็นตอนๆ หรือมีการพักเป็นช่วง

Goodwin W.L. and Goodwin L.D (อำภา อนุรักษ์วงศ์ศรี. 2539 : 16 อ้างอิงมาจาก Goodwin W.L. and Goodwin L.D. 1993) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. คำสั่งต้องชัดเจน สั้นกระชับ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับเด็ก
2. มีตัวอย่างให้เด็กฝึกทำ และอาจเพิ่มจำนวนข้อที่让孩子ฝึกทำได้ถ้าเด็กยังไม่เข้าใจ
3. รูปภาพต้องชัดเจน และใหญ่พอควร
4. ควรเว้นระยะห่างระหว่างข้อ และให้มีหน้าละ 1 ข้อ เพื่อที่เด็กจะได้ไม่ง่วงและสับสน
5. ควรเรียงลำดับโดยเอาข้อที่ง่าย ๆ ขึ้นก่อน
6. มีคู่มือการสอบที่มีรายละเอียดชัดเจน
7. ควรแบ่งแบบทดสอบออกเป็นหลายๆตอน และแยกตอนทำเพื่อไม่ให้เด็กเบื่อ

วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2542 : 51) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัยว่าควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ข้อสอบควรเป็นรูปภาพ และครูจะต้องอธิบายคำชี้แจง หรือวิธีการตอบในแต่ละข้อให้ชัดเจน
2. ตัวเลือก (choice) ควรจะวางระบบให้เหมือนกันทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เด็กเกิดความสับสน
3. รูปภาพของข้อสอบในแต่ละข้อควรชัดเจน และสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่วัด
4. ควรจัดสถานการณ์การสอบให้เหมือนกับการเล่นเกม เพื่อให้เด็กเกิดความสบายใจ และเป็นอิสระ

จิตรพณี เจริญขวัญ และคณะ (อำภา อนุรักษ์วงศ์ศรี. 2539 : 16 อ้างอิงมาจาก จิตรพณี เจริญขวัญ และคณะ. ม.ป.ป.) กล่าวถึงลักษณะแบบทดสอบสำหรับระดับชั้นต้น (test for the primary level) แบบทดสอบกลุ่มระดับชั้นต้นนี้จะใช้ได้กับชั้นอนุบาล และชั้นปีที่ 1 – 3 ในโรงเรียนประถม ลักษณะของแบบทดสอบส่วนใหญ่ให้ผู้รับการทดสอบขีดเครื่องหมายในรูปภาพที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่รวมอยู่กับรูปภาพอื่นๆ มีวิธีดำเนินการทดสอบ ดังนี้

1. ผู้รับการทดสอบแต่ละคนได้รับสมุดแบบทดสอบที่มีรูปภาพและไดอะแกรมเป็นข้อทดสอบ
2. ผู้ทดสอบจะเป็นผู้อธิบาย โดยออกคำสั่งเป็นคำพูด ยกตัวอย่างแบบฝึกหัดทำให้ดูก่อนจนเป็นที่เข้าใจ

3. ผู้ทดสอบจะให้ผู้รับการทดสอบได้ลองทำก่อน และมีการตรวจคำตอบ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจคำสั่งได้ถูกต้องดีแล้ว

จากการศึกษาแบบทดสอบและลักษณะแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นจะเห็นได้ว่าแบบทดสอบสำหรับเด็กปฐมวัยควรมีลักษณะเป็นรูปภาพ รูปภาพจะต้องมีขนาดใหญ่ พอเหมาะ และชัดเจน มีจำนวนข้อไม่มากเกินไป เพราะเด็กมีสมาธิสั้น ควรวางระบบให้เหมือนกันทุกข้อ ประกอบกับเด็กอนุบาลยังอ่านหนังสือไม่ออก ดังนั้น ในตัวแบบทดสอบจึงไม่จำเป็นต้องมีคำสั่ง ผู้ดำเนินการสอบจะเป็นผู้อ่านคำสั่งให้เด็กฟัง และชี้แจงวิธีการตอบในแต่ละข้อให้ชัดเจน และให้เด็กได้ทดลองทำข้อตัวอย่างก่อน เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจคำสั่งเป็นอย่างดี ในแบบทดสอบจะมีตัวเลือกให้เลือกตอบ ให้เด็กตอบโดยการขีดเครื่องหมายกากบาททับบนรูปภาพ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ แบบทดสอบเลือกตอบและได้กำหนดจำนวนข้อของแบบทดสอบแต่ละฉบับไว้ ฉบับละ 10 ข้อ ซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นอนุบาล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการอ่านและแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านดังนี้

โฮลเมส (วิจิตรา วิเศษสมบัติ, 2539 : 29 อ้างอิงมาจาก Holmes, 1974 : 4912 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ว่าจะสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านได้หรือไม่ โดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านของเมโทรโพลิแทน (Metropolitan readiness test) ทดสอบกับนักเรียนเกรด 1 ที่เมืองฟรอยด์ รัฐจอร์เจีย จำนวน 115 คน ผลการศึกษาส่วนหนึ่งพบว่าองค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่านด้านการจำแนกความต่างของภาพสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านได้ถึง ร้อยละ 63

โอกเด็น (Ogden, 1981 : abstract) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบความแตกต่างในด้านเพศ อายุ และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จำนวน 244 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอนุบาลต่ำกว่า 1 ภาคเรียน จำนวน 89 คน นักเรียนที่เรียนอนุบาลมากกว่า 1 ภาคเรียนจำนวน 101 คน นักเรียนที่เรียนอนุบาลทั้งปี จำนวน 43 คน และนักเรียนที่

ไม่ได้เรียนโรงเรียนอนุบาล จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดความพร้อมของ เมโทรโพลิแทน (Metropolitan readiness test) และแบบทดสอบ Learner Base Test ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนตลอดทั้งปีมีความพร้อมในการอ่านสูงกว่านักเรียนคนอื่นๆ นักเรียนหญิงมีคะแนนความพร้อมในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย อายุของนักเรียนไม่มีผลต่อคะแนนของแบบทดสอบฉบับใดฉบับหนึ่ง นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่ามีคะแนนสูงกว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า และแบบทดสอบวัดความพร้อมของเมโทรโพลิแทน (Metropolitan readiness test) เป็นแบบทดสอบที่เหมาะสมสำหรับพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

อเมส (Ames. 1982 : abstract) ได้ศึกษาการพยากรณ์ความสำเร็จของนักเรียนอนุบาล โดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาล จำนวน 65 คน ผลการศึกษาพบว่า การรู้จักตัวอักษร และความสามารถในการแยกเสียง ของแบบทดสอบวัดความพร้อมของเมโทรโพลิแทน (Metropolitan readiness test) และแบบทดสอบอัตราการเรียนคำความสามารถในการจำตัวอักษร(letter name) การจำแนกเสียง (phonemes) ของแบบทดสอบเพื่อทำนายความพร้อมในการอ่านของ เมอร์ฟี-ดิวเรลล์ (Murphy - Durrell reading readiness test) สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการอ่านได้ดี

โกลด์ (ทัศนีย์ ประธาน. 2534 : 20-21 อ้างอิงมาจาก Gold. 1986 : abstract) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การทำนายผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ในการศึกษากครั้งนี้เพื่อต้องการหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบ individual reading readiness inventory (IRRI) และเพื่อเปรียบเทียบว่าแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน individual reading readiness inventory (IRRI) กับแบบทดสอบวัดความพร้อม Metropolitan readiness test (MRT) แบบใดจะมีคุณภาพสูงสุดที่จะใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาลจาก 3 โรงเรียนในเมืองดาคัส คันทรี รัฐฟลอริดา จำนวน 113 คน โดยให้นักเรียนแต่ละคนตอบแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ IRRI MRT และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน MAT (Metropolitan achievement test) ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบ IRRI มีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงสูงที่จะใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนอนุบาลที่ได้รับการเตรียมความพร้อมในการอ่านมาอย่างดี และแบบทดสอบย่อยด้านการเรียนรู้ตัวอักษร (letter recognition) ความสามารถในการใช้ภาษา (quantitative language) ความสามารถในการจำเสียง (auditory memory) และความสามารถในการฟังของแบบทดสอบ Metropolitan readiness test (MRT) มีคุณภาพใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดีที่สุด

งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความพร้อมในการอ่านไว้ดังนี้

เชาว์ประภา ทิพย์สุนทรพงษ์ (2520 : 54 - 62) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อทราบว่า อิทธิพลขององค์ประกอบด้านใดของความพร้อมในการเรียนอ่านที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้นนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสายน้ำทิพย์ โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม โรงเรียนดาราคาม และโรงเรียนพลับพลาชัย จำนวน 287 คน ในปี พ.ศ. 2519 ผลการศึกษาปรากฏว่า องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนอ่านทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการรู้ความหมายของศัพท์ การใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน การจำแนกความแตกต่างของเสียง และด้านความเข้าใจในการฟัง ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันเป็นอันดับ 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และองค์ประกอบความพร้อมในการเรียนอ่าน ด้านการรู้ความหมายของศัพท์ และด้านการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 องค์ประกอบด้านที่เหลือออกนั้นส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ทวี สุรเมธี (2521 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพร้อมในการอ่านของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกันในด้านอาชีพ และระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิดของเด็ก รายได้ การใช้สื่อมวลชนและถิ่นที่ตั้งของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กก่อนวัยเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชุมพร ซึ่งมีอายุครบเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ในปีการศึกษา 2521 จำนวน 382 คน เลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามจำนวนประชากรแต่ละอำเภอ โดยใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยความสามารถ 7 ด้าน คือ ความเข้าใจในการฟัง การจำแนกภาพที่คล้ายคลึงกัน การจำแนกเสียงที่คล้ายคลึงกัน การใช้สายตา และกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน การรู้ความหมายของคำศัพท์ และการหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกันในด้านที่กล่าวมาแล้วมีความพร้อมในการอ่านแตกต่างกัน

อนันต์ น้ำเจริญ (2522 : 53 - 57) ได้ทำการวิจัยโดยการสร้างแบบทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 12 รวม 4 จังหวัด คือ นครนายก ปราจีนบุรี ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

ในแต่ละองค์ประกอบระหว่างนักเรียนที่มีอายุต่างกัน 3 ระดับ คือ ต่ำกว่า 6 ปี 6 ปี และ 7 ปีขึ้นไป ระหว่างนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน และระหว่างนักเรียนที่ผู้ปกครองมีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า ได้แบบทดสอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หนึ่งชุดมี 15 ตอน รวม 141 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง 0.52 ถึง 0.91 มีค่าความยากระหว่าง 0.25 ถึง 0.82 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23 ถึง 0.76 องค์ประกอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านเหตุผลทางภาษา ได้แก่ การเข้าใจเรื่อง การหาความสัมพันธ์ การจำเนื้อเรื่อง การรู้จักประมาณ การทำตามคำสั่ง องค์ประกอบด้านการใช้มือและสายตาให้สัมพันธ์กัน ได้แก่ ความสามารถในการเขียน การลอกตามแบบ การใช้กล้ามเนื้อมือและสายตาให้สัมพันธ์กัน การจำแนกความแตกต่างของกลุ่มตัวอักษร การจำแนกความแตกต่างของภาพ องค์ประกอบด้านการฟัง ได้แก่ ความสามารถในการรู้ความหมายของประโยค การรู้ความหมายของคำ การจำแนกความแตกต่างของเสียง

พรณิภา สันติพงษ์ (2526 : 6 – 7) ได้สร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางอ่านแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมในการอ่าน ชุดการสอนที่ใช้เตรียมความพร้อมในการอ่านประกอบด้วยบทเรียน 7 บท ได้แก่ การรู้ความหมายของคำ การรู้ความหมายของประโยค การเข้าใจคำสั่ง การจำแนกความแตกต่างของเสียง ความเข้าใจเรื่องที่ฟัง การจำแนกความแตกต่างของภาพ และการจำแนกความแตกต่างของตัวอักษร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเด็กอนุบาลปีที่ 1 ที่ยังไม่พร้อมในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนนี้สามารถนำไปให้ผู้ปกครองที่สนใจศึกษาด้วยตนเองและทำการสอนเด็กของตนเอง และชุดการสอนสามารถพัฒนาความพร้อมของเด็กก่อนวัยเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสาวลีย์ บุญเรือง (อำภา อนุรักษ์วงศ์ศรี. 2539 : 30 อ้างอิงมาจาก เสาวลีย์ บุญเรือง . 2534) ได้สร้างแบบทดสอบด้านสติปัญญาระดับชั้นเด็กเล็ก โดยสร้างตามองค์ประกอบ 8 ด้านของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปี 2529 จำนวน 9 ฉบับ คือ ความรู้พื้นฐานทั่วไป การจัดลำดับเหตุการณ์ การจัดประเภท การฟังเรื่อง การปฏิบัติตามคำสั่ง การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง การเปรียบเทียบ การนับและรู้ค่าจำนวน 1 – 10 แบบทดสอบทั้ง 9 ฉบับ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.52 – 0.67 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.60 – 0.70 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.61 – 0.86 ค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์อยู่ระหว่าง 0.74 – 0.91

ประภาวัชร ศรีเกษม (2536 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านสติปัญญาสำหรับเด็กก่อนประถมศึกษา ระดับอายุ 5 – 6 ปี โดยยึดตามคู่มือการวัดและประเมิน

ความพร้อมเด็กก่อนประถมศึกษา กองวิชาการ เป็นแนวทางในการสร้าง แบบทดสอบทั้งหมดมี 7 ฉบับ ดังนี้ ฉบับที่ 1 วัดความสามารถในการรับรู้ ฉบับที่ 2 วัดความสามารถในการจำแนก เปรียบเทียบ ฉบับที่ 3 วัดความสามารถในการจัดหมวดหมู่ ฉบับที่ 4 วัดความสามารถในการ สร้างความคิดรวบยอด ฉบับที่ 5 วัดความสามารถในการหาความสัมพันธ์ ฉบับที่ 6 วัดความสามารถในการหากฎเกณฑ์และหลักการ ฉบับที่ 7 วัดความสามารถในการแก้ปัญหา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 2 และนักเรียนชั้นเด็กเล็ก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด พิษณุโลก ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบทุกฉบับมีค่า ความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.32 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.59 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ ระหว่าง 0.55 – 0.86 ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อพบว่า ค่าอำนาจ จำแนกของแบบทดสอบทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ของค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทุกฉบับมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อัมภา อนุรักษวงศ์ศรี (2539 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานทาง การเรียนสำหรับเด็กอนุบาล จำนวน 4 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา แบบ ทดสอบวัดความสามารถพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ แบบทดสอบด้านการรับรู้โดยประสาทสัมผัส และแบบทดสอบด้านเหตุผล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 2 จำนวน 359 คน ผลการวิจัยสรุปว่า ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ 0.25 – 0.82 ค่า อำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.13 – 0.82 และค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.71 – 0.79

บำเพ็ญ การพานิชย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ จัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมการอ่าน การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เปรียบเทียบพัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบ กิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือและกิจกรรมสนทนาแบบ ปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนอายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนอนุบาลระยอง จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แผนการจัด ประสบการณ์กิจกรรมการสนทนาประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการ อ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปกติ แบบทดสอบพัฒนาการอ่านมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.90 ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนา ประกอบกิจกรรมเสริมการอ่าน กิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรม สนทนาแบบปกติ มีพัฒนาการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อ เปรียบเทียบรายคู่ พบว่า คะแนนเฉลี่ยพัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์

กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมเสริมการอ่านแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนา ประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมสนทนาประกอบการอ่านตัวหนังสือ และกิจกรรมสนทนาแบบปกติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการอ่านจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วจะสนใจศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หรือศึกษาผลของการใช้สื่อต่างๆที่มีต่อการพัฒนาการทางการอ่าน และสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนวิชาภาษาไทย แต่จากการศึกษาพบว่า การพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านที่มีคุณภาพยังมีการศึกษากันน้อยดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านขึ้น และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาถึงความพร้อมในการอ่านนั้นจะใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านต่างๆ ได้แก่ การแยกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำและเสียง ทักษะในการลอกตามแบบ การจำตัวอักษร การรู้ความหมายของคำศัพท์ การเข้าใจข้อความและการเข้าใจเรื่องราว ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบในครั้งนี้ด้วย ดังนั้นในการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยความสามารถด้านต่างๆ 8 ด้าน คือ ด้านการรู้ความหมายของคำ ด้านการจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของเสียง ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ ด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ ด้านการจำตัวอักษร ด้านการเข้าใจข้อความ ด้านการเข้าใจเรื่องราวง่ายๆ และด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ แล้วหาคุณภาพ ด้านความยากง่าย อำนาจจำแนก โดยแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย หาความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร K.R. 20 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยตรวจสอบสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) และสร้างเกณฑ์ปกติ เพื่อให้ได้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครู การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กสำหรับครูและผู้ปกครองต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 16,248 คน (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. 2545 : 142)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi – stage random sampling) มีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งนี้ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน (Yamane. 1970 : 886) แต่ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก โดยใช้สัดส่วนร้อยละ 30 ของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ได้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ 7 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

ขั้นที่ 3 สุ่มโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างจาก 7 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อใช้ในการพัฒนาแบบทดสอบ และสร้างเกณฑ์ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ขั้นที่ 4 สุ่มนักเรียนเพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 โดยใช้ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 10 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนนักเรียน 99 คน แต่ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 200 คน

ขั้นที่ 5 สุ่มนักเรียนเพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยใช้ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 10 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนนักเรียน 99 คน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 200 คน

ขั้นที่ 6 สุ่มนักเรียนเพื่อใช้ในการทดสอบเพื่อหาคุณภาพและสร้างเกณฑ์ปกติ โดยใช้ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ได้นักเรียนจำนวน 390 คน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โรงเรียน และจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

สำนักงานการ ประถมศึกษา อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนในการทดสอบ		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	เพื่อหา คุณภาพ
หัวไทร	หัวไทร(เรือนประชาบาล)	83		
	วัดท้ายโนด	15		
	วัดควนชะลิก	32		
เชียรใหญ่	วัดบ่อลือ	32		
	บ้านบางพระ	38		
ท่าศาลา	ปทุมานุกูล		50	
	วัดปลักปลา		22	
	วัดจันทาราม		28	
เฉลิมพระเกียรติ	วัดสระไคร		47	
	วัดคอนตรอ		53	
ชะอวด	วัดควนเงิน			33
	ชุมชนวัดควนดินแดง			40
	บ้านกุ่มแป			29
	บ้านไม้เสียบ			55
	วัดรักจิตวัน			32

ตาราง 1 (ต่อ)

สำนักงานการ ประถมศึกษา อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนในการทดสอบ		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	เพื่อหา คุณภาพ
ปากพั่น	วัดโคกมะม่วง			33
	บ้านขนานนก			15
	บ้านตะลุมพอ			21
	บ้านน้ำทรัพย์			27
เมือง	วัดท่าแพ			29
	วัดไพศาลสถิต			42
	วัดวิสุทธิธาราม			23
	วัดศรีมงคล			21
รวม		200	200	400

เครื่องมือที่พัฒนา

เครื่องมือที่พัฒนาครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านประกอบด้วย
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านต่างๆต่อไปนี้

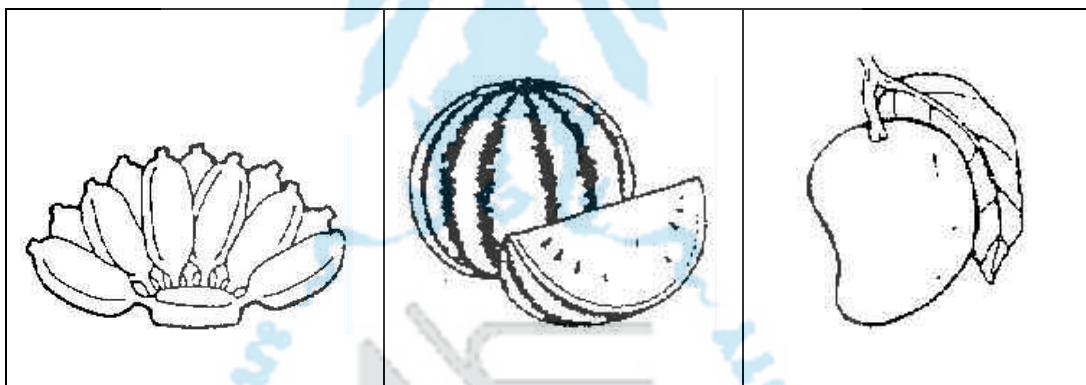
1. แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ
2. แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง
3. แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำ
4. แบบทดสอบด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ
5. แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร
6. แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ
7. แบบทดสอบด้านความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ
8. แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์

ตัวอย่างแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่พัฒนาในครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ 8 ด้านดังนี้

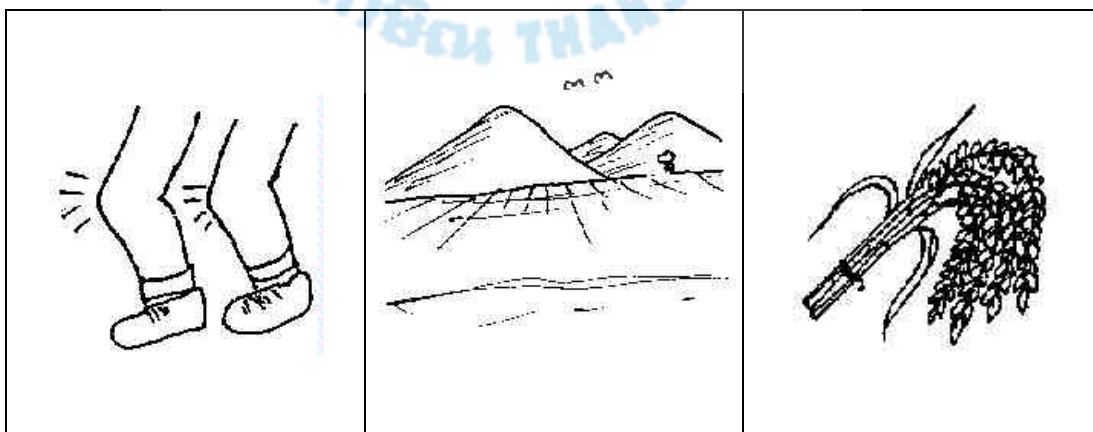
1. แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถในการรู้ความหมายของคำต่างๆ โดยแต่ละข้อจะมีภาพ 3 ภาพ ขอบข่ายของคำ ก็จะเป็นคำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์ ผู้ดำเนินการสอบพูดคำใด นักเรียนก็กาเครื่องหมายกากบาททับภาพที่มีความหมายตรงกับคำที่ผู้ดำเนินการสอบพูด

ตัวอย่าง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับภาพ แดงโม

2. แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง ลักษณะเป็นแบบทดสอบที่แต่ละข้อจะมีภาพอยู่ 3 ภาพ แทนคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน นักเรียนต้อง กากบาททับภาพที่ผู้ดำเนินการสอบออกเสียง

ตัวอย่าง มีภาพอยู่ 3 ภาพ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพ เป้า

3. แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำ ลักษณะของแบบทดสอบ จะเป็นแบบทดสอบที่คำถามแต่ละข้อจะมีคำ 1 คำ ที่กำหนดให้อยู่ทางซ้ายมือ และมีคำให้เลือกอีก 3 คำอยู่ทางขวามือ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำที่เหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

ตัวอย่าง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำที่เหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

นก	ยก	นก	บก
----	----	----	----

4. แบบทดสอบด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ เป็นแบบทดสอบที่วัดทักษะในการเขียนโดยการเติมตัวอักษรให้สมบูรณ์เหมือนคำตัวอย่างที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ ข้อสอบจะประกอบด้วยคำตัวอย่างที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ 1 คำ และทางด้านขวามือจะเขียนคำตัวอย่างนั้นไว้ด้วย แต่จะเว้นตัวอักษรบางตัวไว้ แล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในช่องว่างให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

ตัวอย่าง ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

กิน	กิ.....
-----	---------

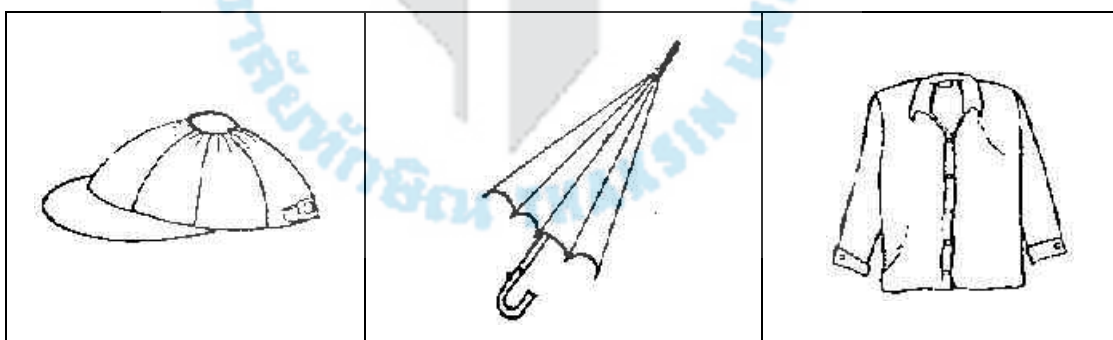
5. แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร ลักษณะของแบบทดสอบ จะกำหนดคำตัวอย่างทางซ้ายมือไว้ 1 คำ และกำหนดตัวเลือกเป็นคำทางขวามือ 3 คำ แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำทางขวามือที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

ตัวอย่าง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำทางขวามือที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

ด้วย	บ้าน	ด้าน	ค่าน
------	------	------	------

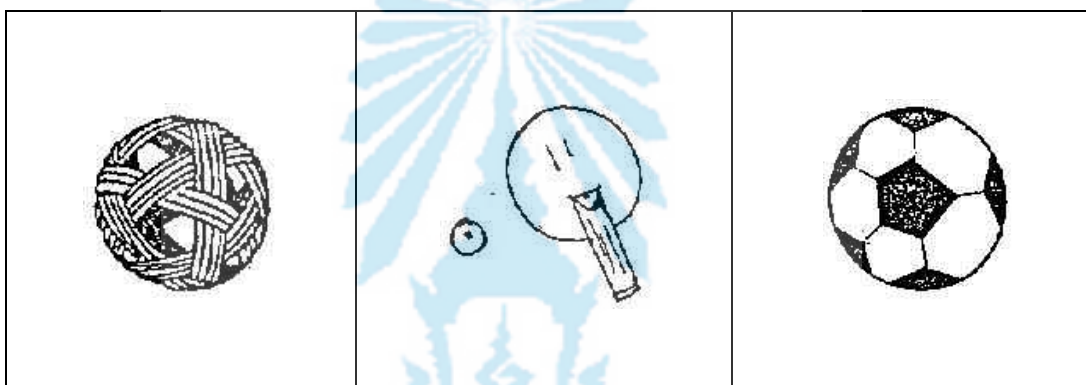
6. แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ เป็นแบบทดสอบที่ใช้ข้อความที่สัมพันธ์กับภาพ ผู้ดำเนินการสอบจะอ่านข้อความหรือเรื่องราวสั้นๆ ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพที่มีความสัมพันธ์กับข้อความที่ผู้ดำเนินการสอบอ่าน

ตัวอย่าง วันนี้ฝนตก ฉันจะต้องนำสิ่งนั้นไปด้วยเพื่อไม่ให้เปียกฝน ให้นักเรียนกากบาททับภาพสิ่งที่คุณต้องนำไป

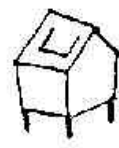
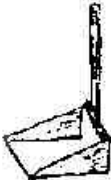
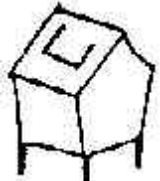
7. แบบทดสอบด้านความเข้าใจเรื่องราวง่ายๆลักษณะของแบบทดสอบ ผู้ดำเนินการสอบ จะอ่านเรื่องราวง่ายๆ ให้นักเรียนฟังแล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังโดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพที่ตรงกับเรื่องที่ฟัง

ตัวอย่าง เบิ้ม เป็นเด็กที่ชอบเล่นกีฬามาก ตอนเย็นเมื่อกลับจากโรงเรียน เบิ้มจะเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆ ทุกวัน ให้นักเรียนกากบาททับภาพกีฬาที่เบิ้มชอบเล่นในตอนเย็น

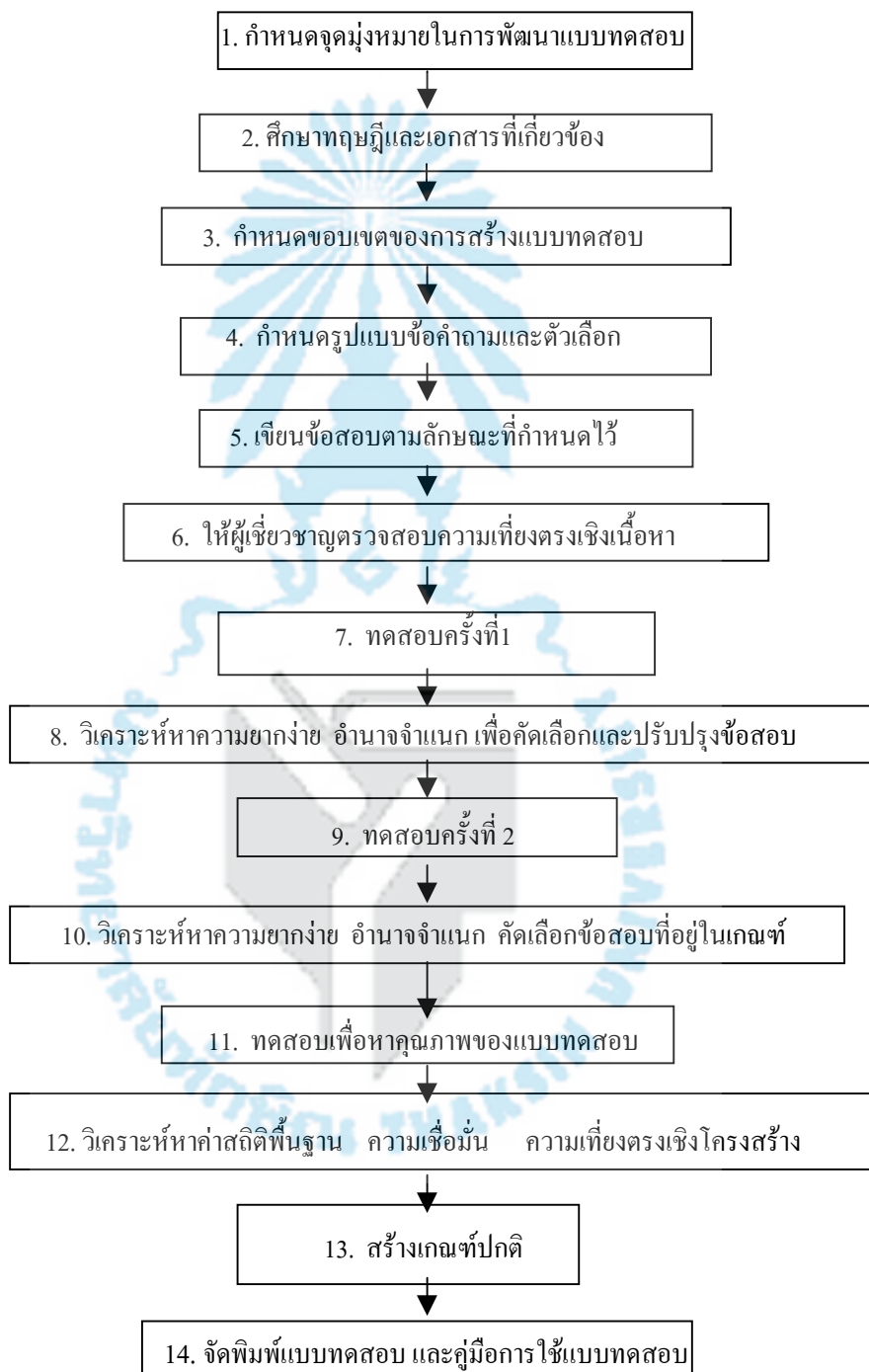
8. แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม (ตัวหนังสือ) ที่ใช้แทนภาพ โดยคำถามแต่ละข้อจะกำหนดตัวหนังสือที่ใช้แทนภาพ ไว้ได้ภาพทั้งสองทางซ้ายมือไว้ให้นักเรียนดูก่อน และจะกำหนดตัวหนังสือและภาพนั้นไว้ในลักษณะใหม่ในทางขวามือ แล้วให้นักเรียนโยงจากตัวหนังสือ ไปยังภาพให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง คูภาพทางซ้ายมือ ภาพบนมีภาพไม้กวาด และเขียนคำว่าไม้กวาดไว้ได้ภาพภาพล่างมีภาพถังขยะ และเขียนคำว่าถังขยะไว้ได้ภาพ ที่นี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำและลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง

 ไม้กวาด	ไม้กวาด •
 ถังขยะ	ถังขยะ •

ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

การพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

จากภาพประกอบ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ต่อไปนี

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาแบบทดสอบ

เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ใน ประเด็นต่อไปนี้

1.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

1.2 การสร้างเกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้น

2. ศึกษาทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย พัฒนาการทางด้าน

ภาษา และพัฒนาการทางการอ่าน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแบบทดสอบ มาตรฐานของต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมในการ อ่าน ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบทดสอบเลือกตอบ

3. กำหนดขอบเขตของการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งในการพัฒนาแบบทดสอบวัดความ พร้อมในการอ่าน ประกอบด้วยความสามารถ 8 ด้าน คือ

3.1 ความสามารถด้านการรู้ความหมายของคำ

3.2 ความสามารถด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง

3.3 ความสามารถด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ

3.4 ความสามารถด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ

3.5 ความสามารถด้านการจำตัวอักษร

3.6 ความสามารถด้านการเข้าใจข้อความ

3.7 ความสามารถด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ

3.8 ความสามารถด้านการเข้าใจสัญลักษณ์

4. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและตัวเลือก ซึ่งในการพัฒนาแบบทดสอบวัดความ พร้อมในการอ่านครั้งนี้ผู้วิจัย เลือกใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก

5. เขียนข้อสอบตามลักษณะที่ได้กำหนดไว้ ลักษณะข้อสอบที่พัฒนาเป็นแบบทดสอบ เลือกตอบ ประกอบด้วย

5.1 แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถ ในการรู้ความหมายของคำต่างๆ โดยแต่ละข้อจะมีภาพ 3 ภาพ ขอบข่ายของคำ ก็จะเป็นคำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์ ผู้ดำเนินการสอบพูดคำใด นักเรียนก็กาเครื่องหมายกากบาททับภาพที่มีความหมายตรงกับคำที่ผู้ดำเนินการสอบพูด

5.2 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง ลักษณะเป็นแบบทดสอบที่แต่ละข้อจะมีภาพอยู่ 3 ภาพ แทนคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน นักเรียนต้องกากบาททับภาพที่ผู้ดำเนินการสอบออกเสียง

5.3 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของคำ ลักษณะของแบบทดสอบ จะเป็นแบบทดสอบที่คำถามแต่ละข้อจะมีคำ 1 คำ ที่กำหนดให้อยู่ทางซ้ายมือ และมีคำให้เลือกอีก 3 คำอยู่ทางขวามือ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำที่เหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

5.4 แบบทดสอบด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ เป็นแบบทดสอบที่วัดทักษะในการเขียนโดยการเติมตัวอักษรให้สมบูรณ์เหมือนคำตัวอย่างที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ ข้อสอบจะประกอบด้วยคำตัวอย่างที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ 1 คำ และทางด้านขวามือจะเขียนคำตัวอย่างนั้นไว้ด้วย แต่จะเว้นตัวอักษรบางตัวไว้แล้วให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในช่องว่างให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

5.5 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร ลักษณะของแบบทดสอบ จะกำหนดคำตัวอย่างทางซ้ายมือไว้ 1 คำ และกำหนดตัวเลือกเป็นคำทางขวามือ 3 คำ แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับคำทางขวามือที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ

5.6 แบบทดสอบวัดด้านการเข้าใจข้อความ เป็นแบบทดสอบที่ใช้ข้อความที่สัมพันธ์กับภาพ ผู้ดำเนินการสอบจะอ่านข้อความหรือเรื่องราวสั้นๆ ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมาย กากบาท (X) ทับภาพที่มีความสัมพันธ์กับข้อความที่ผู้ดำเนินการสอบอ่าน

5.7 แบบทดสอบด้านความเข้าใจเรื่องราวง่าย ๆ ลักษณะของแบบทดสอบ ผู้ดำเนินการสอบจะอ่านเรื่องราวง่าย ๆ ให้นักเรียนฟัง แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับภาพที่ตรงกับเรื่องที่ฟัง

5.8 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ เป็นการวัดความสามารถในการเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม (ตัวหนังสือ) ที่ใช้แทนภาพ โดยคำถามแต่ละข้อจะกำหนดตัวหนังสือที่ใช้แทนภาพ ไว้ได้ภาพทั้งสองทางซ้ายมือไว้ให้นักเรียนดูก่อน และจะกำหนดตัวหนังสือและภาพนั้นไว้ในลักษณะใหม่ในทางขวามือ แล้วให้นักเรียนโยงตัวหนังสือไปยังภาพให้ถูกต้อง

6. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาระดับมัธยม และทางด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 4 คน พิจารณาตรวจสอบ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบว่าวัดได้ตรงตาม เนื้อหาที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ แล้วให้คะแนน + 1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ตรง , ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าวัด

ได้ไม่ตรง และให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจ แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดเลือกข้อที่มีดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 – 1.00 ตลอดจนพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความเหมาะสมของรูปภาพ รูปแบบของข้อสอบ ความชัดเจนของคำสั่ง ภาษาที่ใช้ว่าเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมส่วนไหน อย่างไร หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบแก้ไขแล้ว ได้นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องก่อนนำไปทดสอบ

7. นำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณา ไปทดสอบกับกลุ่มทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 200 คน

8. นำผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 วิเคราะห์หาความยากง่าย และอำนาจจำแนก โดยแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายอยู่ระหว่าง ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ข้อใดมีค่าไม่ถึงเกณฑ์ก็จะปรับปรุงแก้ไข และคัดออก

9. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้ว จากการทดสอบครั้งที่ 1 ไปทดสอบกับกลุ่มทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 200 คน

10. นำผลจากการทดสอบครั้งที่ 2 วิเคราะห์หาความยากง่าย และอำนาจจำแนก โดยแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ ฉบับละ 10 ข้อ

11. นำข้อสอบที่ปรับปรุงและคัดเลือกไว้ จากการทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 จำนวน 400 คน

12. นำผลจากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

12.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

12.2 ความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร K.R. -20

12.3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item – test correlation) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

13. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) โดยนำคะแนนของแบบทดสอบแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (normalized - T - score) แล้วขยายขอบเขตของทีปกติ โดยวิธีกำลังสองต่ำสุด (เสริม ทศศรี. 2545 : 116 - 120)

14. จัดพิมพ์แบบทดสอบและคู่มือการใช้ แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อกำหนดวันและเวลาดำเนินการสอบ
2. เตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง และวางแผนในการดำเนินการสอบ
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. อธิบายให้นักเรียนที่เข้าสอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน และวิธีการตอบก่อนที่จะเริ่มทำแบบทดสอบ
5. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 1 แล้วนำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน วิเคราะห์รายชื่อ เพื่อปรับปรุง และคัดเลือกข้อสอบ
6. ดำเนินการสอบครั้งที่ 2 วิเคราะห์ข้อสอบรายชื่อ และคัดเลือกข้อสอบที่ดีจากการทดสอบครั้งที่ 2
7. นำแบบทดสอบซึ่งผ่านการวิเคราะห์ข้อสอบรายชื่อ ปรับปรุงและคัดเลือกมาแล้วในครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง เชิงโครงสร้างและสร้างเกณฑ์ปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยนำผลการสอบจากแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้ง 8 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าสถิติดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน (reliability) ใช้วิธีการของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร K.R. -20 (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168)

3. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ใช้วิธีการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ ไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 246)
4. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยตรวจสอบสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 168)
5. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) ผู้วิจัยได้นำคะแนนของแบบทดสอบแปลงให้เป็นคะแนนที่ปกติ และปรับขยายโดยวิธีกำลังสองต่ำสุด (เสริม ทศศรี. 2545 : 116 - 120)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$S.E._{meas}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
X_1	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ
X_2	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง
X_3	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ
X_4	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 4 ทักษะการเขียนคำตามแบบ

X_5	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 5 ความสามารถในการจำตัวอักษร
X_6	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ
X_7	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ
X_8	แทน	แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์
p	แทน	ความยากง่ายของข้อสอบ
r	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
T	แทน	คะแนนที่ปกติ (normalized T – score)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรง

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก

1.2.1 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 1

1.2.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 2

1.3 ความเชื่อมั่น

2. เกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้แบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรง

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน จำนวน 8 ฉบับ คือ แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ และแบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน เป็นผู้พิจารณาข้อสอบเป็นรายข้อ จากนั้นนำผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาดัชนีความสอดคล้องและคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ปรากฏผลดัง ตาราง 2

ตาราง 2 ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

แบบทดสอบ	k	IOC
การรู้ความหมายของคำ	15	0.75 – 1.00
การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง	12	0.50 – 1.00
การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ	15	0.75 – 1.00
ทักษะการเขียนคำตามแบบ	15	1.00
การจำตัวอักษร	15	0.75 – 1.00
การเข้าใจข้อความ	15	0.75 – 1.00
การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ	15	0.50 – 1.00
การเข้าใจสัญลักษณ์	15	0.75 – 1.00

จากตาราง 2 ผลการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง ฉบับที่ 3 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ ฉบับที่ 4 แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ ฉบับที่ 5 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร ฉบับที่ 6 แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ ฉบับที่ 7 แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ และ ฉบับที่ 8 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาเป็นรายข้อ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ทางด้านภาษา ข้อความ คำศัพท์ที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน พิจารณาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ในฉบับที่ 1

มีค่าตั้งแต่ 0.75 ถึง 1.00 , ฉบับที่ 2 มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 , ฉบับที่ 3 มีค่าตั้งแต่ 0.75 ถึง 1.00 , ฉบับที่ 4 มีค่า 1.00 , ฉบับที่ 5 มีค่าตั้งแต่ 0.75 ถึง 1.00 , ฉบับที่ 6 มีค่าตั้งแต่ 0.75 ถึง 1.00 , ฉบับที่ 7 มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 และ ฉบับที่ 8 มีค่าตั้งแต่ 0.75 ถึง 1.00

(รายละเอียดในภาคผนวก ข)

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยตรวจสอบสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) และตรวจสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของ สหสัมพันธ์ที่ได้ โดยการใช้การทดสอบที (t – tes) จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ ผลปรากฏดัง ตาราง 3 –11

ตาราง 3 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
กล้วย	0.32**
น้อยหน้า	0.44**
เงาะ	0.43**
ทุเรียน	0.43**
มังคุด	0.46**
ฝรั่ง	0.42**
ฟักทอง	0.24**
แอปเปิ้ล	0.40**
ชมพู	0.37**
มะละกอ	0.33**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 3 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.46 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับ
คะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของ
เสียง จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
มะม่วง	0.41**
องุ่น	0.50**
แตงโม	0.47**
กล้วย	0.45**
น้อยหน่า	0.43**
เงาะ	0.42**
ทุเรียน	0.46**
มังคุด	0.43**
ฟักทอง	0.48**
แอปเปิ้ล	0.50**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 4 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.50 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 5 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับ
คะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของ
คำ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
มะม่วง	0.41**
แดงโม	0.53**
น้อยหน้า	0.56**
ทุเรียน	0.43**
ฝรั่ง	0.53**
ฟักทอง	0.47**
แอปเปิ้ล	0.53**
ชมพู	0.46**
มะละกอ	0.56**
มะพร้าว	0.54**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 5 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.56 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 6 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 4 ด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
มะม่วง	0.60**
สับปะรด	0.64**
ทุเรียน	0.64**
มังคุด	0.72**
ฝรั่ง	0.70**
ฟักทอง	0.73**
แอปเปิ้ล	0.71**
ชมพู	0.67**
มะละกอ	0.69**
มะพร้าว	0.70**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 6 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.73 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 7 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 5 ด้านการจำตัวอักษร จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
แดงโม	0.38**
สับปะรด	0.44**
น้อยหน้า	0.44**
ทุเรียน	0.58**
มังคุด	0.42**
ฝรั่ง	0.60**
ฟักทอง	0.61**
แอปเปิ้ล	0.65**
มะละกอ	0.63**
มะพร้าว	0.62**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 7 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.65 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 8 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
มะม่วง	0.46**
แตงโม	0.45**
น้อยหน่า	0.52**
เงาะ	0.56**
ทุเรียน	0.53**
มังคุด	0.52**
ฝรั่ง	0.47**
แอปเปิ้ล	0.42**
มะละกอ	0.51**
มะพร้าว	0.55**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 8 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.56 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 9 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
อรุณ	0.41**
แดงโม	0.48**
น้อยหน้า	0.44**
เงาะ	0.45**
ทุเรียน	0.40**
มังคุด	0.54**
ฝรั่ง	0.49**
ฟักทอง	0.43**
ชมพู	0.49**
มะพร้าว	0.53**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 9 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.54 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ตาราง 10 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ จากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพ

ข้อ	r_{xy}
อรุณ	0.56**
สับปะรด	0.59**
เงาะ	0.67**
ทุเรียน	0.71**
ฝรั่ง	0.69**
ฟักทอง	0.68**
แอปเปิ้ล	0.71**
ชมพู	0.60**
มะละกอ	0.68**
มะพร้าว	0.69**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 10 คะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.56 ถึง 0.71 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

1.2 ความยากง่ายและ อำนาจจำแนก เสนอตามลำดับดังนี้

1.2.1 ความยากง่ายและ อำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 1

ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้ง 8 ฉบับ ไปทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มทดลอง จำนวน 200 คน เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ โดยแยกกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย และนำผลการวิเคราะห์มาพิจารณาคุณภาพโดยการคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ดังตาราง 11

ตาราง 11 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 1
การรู้ความหมายของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.89	0.23	คัดออก
อุงุ่น	0.90	0.19	คัดออก
แตงโม	0.93	0.12	คัดออก
สับปะรด	0.81	0.37	ปรับปรุง
กล้วย	0.40	0.31	คัดเลือกไว้
น้อยหน้า	0.81	0.25	ปรับปรุง
เงาะ	0.87	0.25	ปรับปรุง
ทุเรียน	0.81	0.25	ปรับปรุง
มังคุด	0.68	0.37	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.56	0.50	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.87	0.25	ปรับปรุง
แอปเปิ้ล	0.84	0.31	ปรับปรุง
ชมพู	0.84	0.31	ปรับปรุง
มะละกอ	0.78	0.31	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.68	0.37	คัดเลือกไว้

จากตาราง 11 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.93 และมีอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.50 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 5 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 7 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 12 ข้อ คือ ข้อสับปะรด กล้วย น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 12 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 2
การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.85	0.30	ปรับปรุง
อุงุ่น	0.90	0.20	ปรับปรุง
แตงโม	0.80	0.40	คัดเลือกไว้
สับปะรด	0.95	0.10	คัดออก
กล้วย	0.85	0.10	ปรับปรุง
น้อยหน้า	0.80	0.40	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.80	0.40	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.65	0.70	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.65	0.70	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.95	0.10	คัดออก
ฟักทอง	0.90	0.20	ปรับปรุง
แอปเปิ้ล	0.70	0.60	คัดเลือกไว้

จากตาราง 12 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.95 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.70 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 6 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 4 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 10 ข้อ คือ ข้อมะม่วง อุงุ่น แตงโม กล้วย น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังคุด ฟักทอง และ แอปเปิ้ล

ตาราง 13 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 3
การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.89	0.22	ปรับปรุง
อู่น	0.89	0.11	คัดออก
แดงโม	0.64	0.16	ปรับปรุง
ลับประด	0.80	0.05	คัดออก
กล้วย	0.86	0.28	ปรับปรุง
น้อยหน้า	0.83	0.22	ปรับปรุง
เงาะ	0.77	0.33	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.80	0.17	ปรับปรุง
มั่งคุด	0.67	0.11	คัดออก
ฝรั่ง	0.67	0.44	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.69	0.50	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.77	0.22	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.86	0.28	ปรับปรุง
มะละกอ	0.75	0.28	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.47	0.17	ปรับปรุง

จากตาราง 13 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.47 ถึง 0.89 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.50 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 5 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 7 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 12 ข้อ คือ มะม่วง แดงโม กล้วย น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 14 ความยากง่าย ละอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านฉบับที่ 4
ทักษะในการเขียนคำตามแบบ จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.78	0.44	คัดเลือกไว้
อุงุ่น	0.84	0.19	คัดออก
แตงโม	0.78	0.44	คัดเลือกไว้
สับปะรด	0.65	0.68	คัดเลือกไว้
กล้วย	0.84	0.19	คัดออก
น้อยหน้า	0.81	0.38	คัดออก
เงาะ	0.68	0.62	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.75	0.50	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.68	0.62	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.47	0.68	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.56	0.87	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.50	0.50	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.53	0.56	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.47	0.68	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.38	0.50	คัดเลือกไว้

จากตาราง 14 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 4 ทักษะในการเขียนคำตามแบบ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.84 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.87 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 12 ข้อ คือ มะม่วง แตงโม สับปะรด เงาะ ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 15 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการ อ่าน ฉบับที่ 5
การจำตัวอักษร จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.78	0.14	คัดออก
อุงุ่น	0.82	0.07	คัดออก
แตงโม	0.67	0.21	คัดเลือกไว้
สับปะรด	0.78	0.43	คัดเลือกไว้
กล้วย	0.92	0.14	คัดออก
น้อยหน้า	0.85	0.28	ปรับปรุง
เงาะ	0.78	0.43	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.75	0.21	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.82	0.35	ปรับปรุง
ฝรั่ง	0.78	0.43	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.78	0.43	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.78	0.28	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.85	0.28	ปรับปรุง
มะละกอ	0.75	0.50	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.71	0.43	คัดเลือกไว้

จากตาราง 15 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการ
อ่าน ฉบับที่ 5 การจำตัวอักษร มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.67 ถึง 0.92 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้ง
แต่ 0.07 ถึง 0.50 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 9 ข้อ และปรับปรุง
ข้อที่บกพร่อง จำนวน 3 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 12 ข้อ
คือ แตงโม สับปะรด น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ
และมะพร้าว

ตาราง 16 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 6
การเข้าใจข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.86	0.17	ปรับปรุง
อรุณ	0.88	0.11	ปรับปรุง
แดงโม	0.63	0.50	คัดเลือกไว้
สับปะรด	0.91	0.05	คัดออก
กล้วย	0.86	0.05	คัดออก
น้อยหน้า	0.80	0.28	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.55	0.33	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.86	0.17	ปรับปรุง
มังคุด	0.44	0.11	ปรับปรุง
ฝรั่ง	0.86	0.17	ปรับปรุง
ฟักทอง	0.91	0.05	คัดออก
แอปเปิ้ล	0.75	0.17	ปรับปรุง
ชมพู	0.83	0.11	ปรับปรุง
มะละกอ	0.75	0.28	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.75	0.28	คัดเลือกไว้

จากตาราง 16 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.44 ถึง 0.91 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.50 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 5 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 7 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 12 ข้อ คือ มะม่วง อรุณ แดงโม น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 17 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.81	0.37	ปรับปรุง
อู่น	0.75	0.25	คัดเลือกไว้
แดงโม	0.78	0.44	คัดเลือกไว้
ลับประด	0.87	0.25	คัดออก
กล้วย	0.87	0.12	คัดออก
น้อยหน้า	0.75	0.37	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.81	0.25	ปรับปรุง
ทุเรียน	0.62	0.25	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.59	0.31	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.62	0.25	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.81	0.25	ปรับปรุง
แอปเปิ้ล	0.69	0.12	คัดออก
ชมพู	0.56	0.25	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.69	0.50	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.65	0.56	คัดเลือกไว้

จากตาราง 17 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.56 - 0.87 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.56 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 9 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 3 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 12 ข้อ คือ มะม่วง อู่น แดงโม น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง ฟักทอง ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 18 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์ จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.62	0.25	คัดออก
อู่น	0.45	0.70	คัดเลือกไว้
แดงโม	0.55	0.40	คัดเลือกไว้
สับปะรด	0.48	0.95	คัดเลือกไว้
กล้วย	0.75	0.40	คัดออก
น้อยหน้า	0.75	0.50	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.33	0.55	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.35	0.60	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.80	0.30	คัดออก
ฝรั่ง	0.40	0.80	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.55	0.70	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.50	0.90	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.52	0.85	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.45	0.80	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.47	0.85	คัดเลือกไว้

จากตาราง 18 ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.95 ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 12 ข้อ คือ อู่น แดงโม สับปะรด น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

1.2.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 2

ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ทั้ง 8 ฉบับ ฉบับละ 12 ข้อ ที่คัดเลือกไว้และทำการปรับปรุงจากการทดสอบครั้งที่ 1

นำไปทดสอบกับกลุ่มทดลอง จำนวน 200 คน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยแยกกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซ็นต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย แล้วคัดเลือกข้อที่มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.2 ถึง 0.8 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ผลปรากฏดังตาราง 19 - 26

ตาราง 19 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
ลับประด	0.94	0.12	คัดออก
กล้วย	0.56	0.24	คัดเลือกไว้
น้อยหน้า	0.40	0.80	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.82	0.28	ปรับปรุง
ทุเรียน	0.72	0.16	ปรับปรุง
มังคุด	0.78	0.28	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.70	0.36	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.76	0.24	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.74	0.36	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.80	0.32	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.80	0.32	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.90	0.20	คัดออก

จากตาราง 19 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.94 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.80 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 8 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 2 ข้อ เพื่อทดสอบหาคุณภาพ โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 10 ข้อ คือ ข้อกล้วย น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู และมะละกอ

ตาราง 20 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 2
การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.70	0.60	คัดเลือกไว้
อุงุ่น	0.83	0.33	ปรับปรุง
แตงโม	0.80	0.40	คัดเลือกไว้
กล้วย	0.83	0.33	ปรับปรุง
น้อยหน้า	0.80	0.40	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.80	0.40	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.76	0.47	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.80	0.33	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.86	0.27	ปรับปรุง
แอปเปิ้ล	0.83	0.33	ปรับปรุง

จากตาราง 20 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.86 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.60 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 6 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 4 ข้อ เพื่อทดสอบหาคุณภาพโดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 10 ข้อ คือ ข้อมะม่วง อุงุ่น แตงโม กล้วย น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังคุด ฟักทอง และแอปเปิ้ล

ตาราง 21 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 3
การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.72	0.40	คัดเลือกไว้
แดงโม	0.60	0.32	คัดเลือกไว้
กล้วย	0.84	0.32	คัดออก
น้อยหน้า	0.54	0.20	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.82	0.20	คัดออก
ทุเรียน	0.78	0.28	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.62	0.36	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.74	0.28	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.72	0.48	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.74	0.52	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.74	0.44	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.48	0.80	คัดเลือกไว้

จากตาราง 21 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.48 ถึง 0.84 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ เพื่อทดสอบหาคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อมะม่วง แดงโม น้อยหน้า ทุเรียน ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 22 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านฉบับที่ 4
ทักษะในการเขียนคำตามแบบ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.72	0.56	คัดเลือกไว้
แดงโม	0.74	0.52	คัดออก
ลับประด	0.66	0.68	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.74	0.52	คัดออก
ทุเรียน	0.72	0.56	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.66	0.68	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.70	0.60	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.66	0.68	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.68	0.64	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.54	0.92	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.58	0.84	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.54	0.92	คัดเลือกไว้

จากตาราง 22 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 4 ทักษะในการเขียนคำตามแบบ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.54 ถึง 0.74 และมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.92 ข้อสอบมีคุณภาพตามเกณฑ์ทุกข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพื่อทดสอบหาคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อมะม่วง ลับประด ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 23 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 5
การจำตัวอักษร จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
แดงโม	0.72	0.40	คัดเลือกไว้
สับปะรด	0.72	0.56	คัดเลือกไว้
น้อยหน้า	0.76	0.48	คัดเลือกไว้
เงาะ	0.90	0.20	คัดออก
ทุเรียน	0.80	0.40	คัดเลือกไว้
มังคุด	0.70	0.52	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.74	0.44	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.82	0.36	ปรับปรุง
แอปเปิ้ล	0.78	0.36	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.94	0.12	คัดออก
มะละกอ	0.78	0.28	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.80	0.32	คัดเลือกไว้

จากตาราง 23 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 5 การจำตัวอักษร มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.94 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.56 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 9 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 1 ข้อ เพื่อทดสอบหาคุณภาพ โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 10 ข้อ คือ ข้อแดงโม สับปะรด น้อยหน้า ทุเรียน มังคุด ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 24 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 6
การเข้าใจข้อความ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.80	0.36	คัดเลือกไว้
อู่น	0.90	0.14	คัดออก
แดงโม	0.76	0.48	คัดเลือกไว้
น้อยหน้า	0.88	0.24	ปรับปรุง
เงาะ	0.64	0.72	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.86	0.28	ปรับปรุง
มังกุด	0.48	0.64	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.76	0.48	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.82	0.44	ปรับปรุง
ชมพู	0.98	0.04	คัดออก
มะละกอ	0.66	0.68	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.72	0.56	คัดเลือกไว้

จากตาราง 24 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.48 ถึง 0.98 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.72 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 7 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 3 ข้อ เพื่อทดสอบหาคุณภาพ โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 10 ข้อ คือ ข้อมะม่วง แดงโม น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังกุด ฝรั่ง แอปเปิ้ล มะละกอ และมะพร้าว

ตาราง 25 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 7
การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
มะม่วง	0.82	0.24	คัดออก
อู่น	0.76	0.48	คัดเลือกไว้
แดงโม	0.70	0.60	คัดเลือกไว้
น้อยหน้า	0.82	0.32	ปรับปรุง
เงาะ	0.66	0.44	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.76	0.32	คัดเลือกไว้
มังกุด	0.70	0.60	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.70	0.60	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.70	0.52	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.72	0.56	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.84	0.28	คัดออก
มะพร้าว	0.62	0.60	คัดเลือกไว้

จากตาราง 25 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 7 การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.84 และมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.60 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ จำนวน 9 ข้อ และปรับปรุงข้อที่บกพร่อง จำนวน 1 ข้อ เพื่อทดสอบหาคุณภาพ โดยปรับปรุงและคัดเลือกไว้ 10 ข้อ คือ ข้ออู่น แดงโม น้อยหน้า เงาะ ทุเรียน มังกุด ฝรั่ง ฟักทอง ชมพู และมะพร้าว

ตาราง 26 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านฉบับที่ 8
การเข้าใจสัญลักษณ์ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	p	r	ผลการพิจารณา
อู๋น	0.58	0.84	คัดเลือกไว้
แดงโม	0.86	0.28	คัดออก
ลับประด	0.62	0.76	คัดเลือกไว้
น้อยหน้า	0.86	0.28	คัดออก
เงาะ	0.54	0.52	คัดเลือกไว้
ทุเรียน	0.56	0.88	คัดเลือกไว้
ฝรั่ง	0.66	0.68	คัดเลือกไว้
ฟักทอง	0.60	0.80	คัดเลือกไว้
แอปเปิ้ล	0.60	0.72	คัดเลือกไว้
ชมพู	0.60	0.80	คัดเลือกไว้
มะละกอ	0.62	0.68	คัดเลือกไว้
มะพร้าว	0.42	0.76	คัดเลือกไว้

จากตาราง 26 ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.86 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.88 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ เพื่อทดสอบหาคุณภาพ จำนวน 10 ข้อ คือ ข้ออู๋น ลับประด เงาะ ทุเรียน ฝรั่ง ฟักทอง แอปเปิ้ล ชมพู มะละกอ และมะพร้าว

1.3 ความเชื่อมั่น

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร K.R.- 20 ค่าสถิติพื้นฐาน และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านแต่ละฉบับจากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพผลปรากฏดังตาราง 27

ตาราง 27 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้ง 8 ฉบับ

แบบทดสอบ	n	k	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	r_{tt}	S.E. _{meas}
X ₁	400	10	10	7.71	1.57	0.61	0.08
X ₂	400	10	10	9.04	1.30	0.39	0.07
X ₃	400	10	10	7.50	2.16	0.85	0.11
X ₄	400	10	10	7.01	3.05	0.98	0.15
X ₅	400	10	10	8.34	2.00	0.80	0.10
X ₆	400	10	10	8.46	1.76	0.71	0.09
X ₇	400	10	10	7.92	1.86	0.75	0.09
X ₈	400	10	10	5.65	3.24	0.99	0.16

จากตาราง 27 แบบทดสอบฉบับที่ 1 แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.71 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.08

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.04 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.39 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.07

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.50 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.16 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.11

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.01 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.05 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.15

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.34 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.10

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.46 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.09

ฉบับที่ 7 แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.92 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.86 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.09

ฉบับที่ 8 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.65 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.24 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 0.16

2. เกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

2.1 เกณฑ์ปกติ (norms) ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน แปลงเป็นคะแนนที่ปกติ แล้วปรับขยายโดยวิธีกำลังสองต่ำสุด (least squares method) ผลปรากฏดังตาราง 28 - 36

ตาราง 28 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	60
9	55
8	51
7	47
6	42
5	38
4	33
3	29
2	25 *
1	20
0	16

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

จากตาราง 28 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำมี
คะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{16} ถึง T_{60}

ตาราง 29 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน
ของเสียง

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	50
9	46
8	43
7	39
6	35
5	31
4	27
3	23 *
2	19 *
1	15 *
0	11

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

จากตาราง 29 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและ
คล้ายคลึงกันของเสียงมีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่า
ตั้งแต่ T_{11} ถึง T_{50}

ตาราง 30 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน
ของคำ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	72
9	65
8	59
7	53
6	47
5	41
4	35
3	28
2	22
1	16
0	10

จากตาราง 30 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและ
คล้ายคลึงกันของคำ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่า
ตั้งแต่ T_{10} ถึง T_{72}

ตาราง 31 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 ด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	57
9	55
8	52
7	49
6	47
5	44
4	41
3	39
2	36
1	33
0	30

จากตาราง 31 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 ด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{30} ถึง T_{57}

ตาราง 32 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 ด้านการจำตัวอักษร

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	55
9	51
8	47
7	44
6	40
5	36
4	33
3	29
2	25
1	22
0	18 *

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

จากตาราง 32 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 ด้านการจำตัวอักษร มีคะแนนดิบตั้งแต่ 1 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{55}

ตาราง 33 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	53
9	50
8	47
7	43
6	40
5	38
4	33
3	30 *
2	27
1	23
0	20

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

จากตาราง 33 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ
มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{20} ถึง T_{53}

ตาราง 34 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	57
9	53
8	50
7	46
6	42
5	39
4	35
3	32
2	28
1	25
0	21

จากตาราง 34 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มี
คะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{21} ถึง T_{57}

ตาราง 35 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	63
9	60
8	57
7	54
6	51
5	48
4	45
3	43
2	40
1	37
0	34

จากตาราง 35 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ มี
คะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{34} ถึง T_{63}

ตาราง 36 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งชุด

คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ
80	62	59	49	38	36	17	23*
79	61	58	48	37	35*	16	22*
78	60	57	47	36	34	15	21
77	60	56	47	35	34	14	21*
76	59	55	46	34	33	13	20
75	59	54	46	33	32	12	19*
74	58	53	45	32	32	11	19*
73	57	52	44	31	31*	10	18
72	57	51	44	30	31	9	18*
71	56	50	43	29	30	8	17*
70	55	49	42	28	29	7	16*
69	55	48	42	27	29*	6	16*
68	54	47	41	26	28	5	15*
67	54	46	40	25	28	4	15*
66	53	45	39	24	27	3	14*
65	52	44	39	23	26*	2	13*
64	52	43	39	22	26*	1	13*
63	51	42	38	21	25*	0	12*
62	50	41	37	20	24		
61	50	40	37	19	24		
60	49	39	36	18	23		

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

จากตาราง 36 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งชุด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 ถึง 80 คะแนน คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{18} ถึง T_{62}

2.2 คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน
สำหรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสอบ ซึ่งคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการ
อ่าน ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

2.2.1 ความหมายของความพร้อมในการอ่าน

2.2.2 ความมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

2.2.3 โครงสร้างของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

2.2.4 การพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

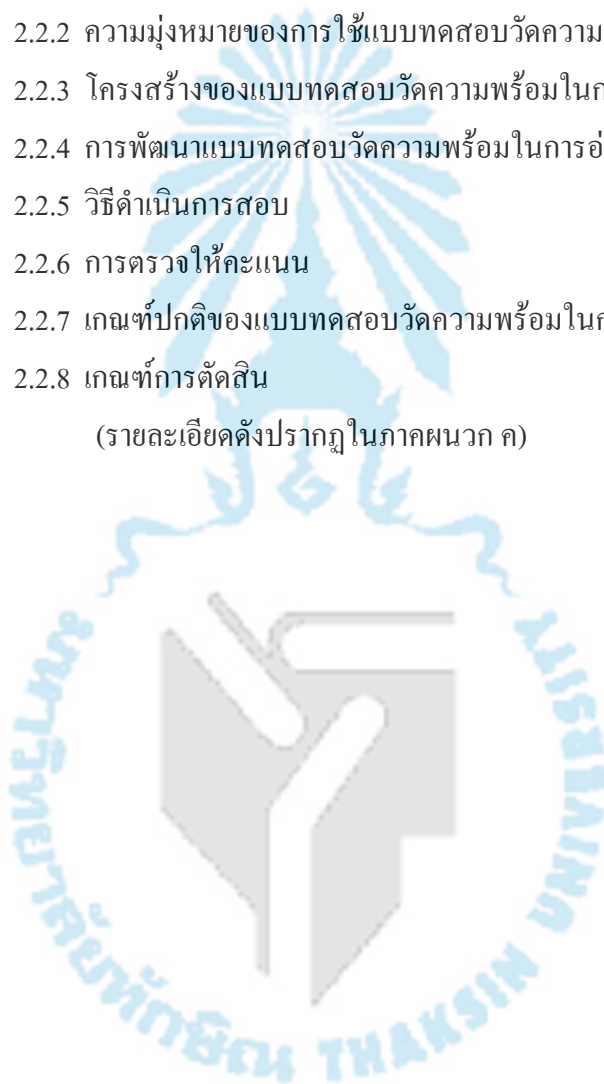
2.2.5 วิธีดำเนินการสอบ

2.2.6 การตรวจให้คะแนน

2.2.7 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

2.2.8 เกณฑ์การตัดสิน

(รายละเอียดดังปรากฏในภาคผนวก ค)

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยแนวทางในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ในประเด็นต่อไปนี้

1. หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน
2. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2545 จำนวน 16,248 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2545 จำนวน 400 คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi – stage random sampling)

เครื่องมือที่พัฒนา

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

1. แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ
2. แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง
3. แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ

4. แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ
5. แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร
6. แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ
7. แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ
8. แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์

สรุปผล

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบว่าข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดเนื้อหาตรงตามเนื้อหาที่ต้องการวัด จำนวนโดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00

1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยตรวจสอบสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) พบว่า แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.73 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกข้อ

1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก

1.2.1 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 1

1.2.1.1 แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.93 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.50 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 5 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 7 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 3 ข้อ

1.2.1.2 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียงจำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.95 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.70 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 6 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 4 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 2 ข้อ

1.2.1.3 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำจำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.47 ถึง 0.89 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.50 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 5 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 7 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 3 ข้อ

1.2.1.4 แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.84 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.87 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 12 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 3 ข้อ

1.2.1.5 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.67 ถึง 0.92 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.07 ถึง 0.50 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 9 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 3 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 3 ข้อ

1.2.1.6 แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.44 ถึง 0.91 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.50 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 5 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 7 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 3 ข้อ

1.2.1.7 แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.56 ถึง 0.87 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.56 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 9 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 3 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 3 ข้อ

1.2.1.8 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.95 ทุกข้อมีคุณภาพเข้าเกณฑ์ และคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่ดีกว่า จำนวน 12 ข้อ และคัดออกจำนวน 3 ข้อ

1.2.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก จากการทดสอบครั้งที่ 2

1.2.2.1 แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.94 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.80 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 8 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 2 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ได้คัดออกจำนวน 2 ข้อ

1.2.2.2 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียงจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.86 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.60 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 6 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ จำนวน 4 ข้อ

1.2.2.3 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.48 ถึง 0.84 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ทุกข้อมีคุณภาพเข้าเกณฑ์ และได้คัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่ดีกว่าไว้จำนวน 10 ข้อ และคัดออก จำนวน 2 ข้อ

1.2.2.4 แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.54 ถึง 0.74 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.92 ทุกข้อมีคุณภาพเข้า

เกณฑ์ และได้คัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่ดีกว่าไว้จำนวน 10 ข้อ และคัดออก จำนวน 2 ข้อ

1.2.2.5 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.94 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.56 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 9 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 1 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 2 ข้อ

1.2.2.6 แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.48 ถึง 0.98 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.72 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 7 ข้อ และปรับปรุงข้อที่มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 3 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ ได้คัดออกจำนวน 2 ข้อ

1.2.2.7 แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.84 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.60 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 9 ข้อ และปรับปรุงข้อที่ใกล้เคียงกับเกณฑ์ 1 ข้อ ส่วนข้อที่ไม่เข้าเกณฑ์ได้คัดออก จำนวน 2 ข้อ

1.2.2.8 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์จำนวน 12 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.86 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.88 มีข้อที่เข้าเกณฑ์ 10 ข้อ ส่วนข้อที่ไม่เข้าเกณฑ์ได้คัดออก จำนวน 2 ข้อ

1.3 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ทั้ง 8 ฉบับ สรุปผลได้ดังนี้ แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.39 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

2. เกณฑ์ปกติ (norms) และคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ (normalized T – score)

2.1 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านแต่ละฉบับและเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งหมด

2.1.1 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{16} ถึง T_{60}

2.1.2 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{11} ถึง T_{50}

2.1.3 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำมีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{10} ถึง T_{72}

2.1.4 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{30} ถึง T_{57}

2.1.5 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร มีคะแนนดิบตั้งแต่ 1 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{55}

2.1.6 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{20} ถึง T_{63}

2.1.7 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{21} ถึง T_{57}

2.1.8 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{34} ถึง T_{63}

2.1.9 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งหมด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 ถึง 80 และมีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{18} ถึง T_{62}

2.2 คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสอบ เพื่อจะได้ทราบถึงรายละเอียดของแบบทดสอบ สามารถช่วยในการนำแบบทดสอบไปใช้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามความต้องการซึ่งคู่มือการใช้แบบทดสอบ ประกอบด้วย ความหมาย ความมุ่งหมาย โครงสร้างของแบบทดสอบ การพัฒนาแบบทดสอบ วิธีการดำเนินการสอบ การตรวจให้คะแนน เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ เกณฑ์การตัดสิน (รายละเอียดในภาคผนวก ค)

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

1.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ พบว่า แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.1.2 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยตรวจสอบสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน พบว่า แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.73 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกข้อ ซึ่งถือได้ว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และสอดคล้องกับความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบความพร้อมในการเรียน ซึ่งสร้างโดย ทศนีย์ ประธาน (2534 : 104 – 106) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ ตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.83

1.2 ความยากง่ายและอำนาจจำแนก

จากผลการทดสอบครั้งที่ 1 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 8 ฉบับ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.93 , 0.65 ถึง 0.95 , 0.47 ถึง 0.89 , 0.38 ถึง 0.84 , 0.67 ถึง 0.92 , 0.44 ถึง 0.91 , 0.56 ถึง 0.87 และตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.80 ตามลำดับ ส่วนค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.50 , 0.10 ถึง 0.70 , 0.05 ถึง 0.50 , 0.19 ถึง 0.87 , 0.07 ถึง 0.50 , 0.05 ถึง 0.50 , 0.12 ถึง 0.56 และตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.95 จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ คือ ความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 179 – 181) แต่จะมีข้อสอบบางข้อในแต่ละฉบับที่มีค่าไม่เข้าเกณฑ์ คือ ยากเกินไป และมีค่าอำนาจจำแนกต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นการทดสอบครั้งแรกอาจมีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น ด้าน การรู้ความหมายของคำ คำที่กำหนดเป็นคำที่ง่ายไป ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง คำที่กำหนดมีเสียงต่างกัน เช่น ระหว่างอักษรสูงกับอักษรต่ำ ด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ คำที่กำหนดบางคำสั้นไป ด้านการเข้าใจข้อความและเรื่องราวง่ายๆ ข้อความและเรื่องราวที่กำหนดให้สั้นไป และด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ (ตัวหนังสือ) ที่ใช้แทนภาพง่ายเกินไป และการกำหนดเวลามากเกินไป

จากผลการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.94 , 0.70 ถึง 0.86 , 0.48 ถึง 0.84 , 0.56 ถึง 0.74 , 0.70 ถึง 0.94 , 0.48 ถึง 0.98 , 0.62 ถึง 0.84 และตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.86 ตามลำดับ ส่วนค่าอำนาจจำแนกมีค่า ตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.80 , 0.27 ถึง 0.60 , 0.20 ถึง 0.80 , 0.52 ถึง 0.92 , 0.12 ถึง 0.56 , 0.04 ถึง 0.72 , 0.28 ถึง 0.60 และตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.88 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความยากง่ายใกล้เคียงกับการทดสอบครั้งที่ 1 แต่ค่าอำนาจจำแนกจากการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าการทดสอบครั้งที่ 1 เนื่องจากการวิเคราะห์หาคุณภาพมาแล้ว และได้ปรับปรุงด้าน เวลาที่กำหนดให้ในการทำข้อสอบให้น้อยลง ส่วนค่าความยากง่าย ซึ่งบางข้อง่ายไปนั้นอาจจะเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบเป็นนักเรียนที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ซึ่งนักเรียนได้เตรียมความพร้อมมากแล้ว จึงทำให้นักเรียนทำข้อสอบถูกเป็นส่วนใหญ่

1.3 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน โดยวิธีของคูเดอร์ริชาร์ดสัน สูตร K-R-20 พบว่าแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.61, 0.39, 0.85, 0.98, 0.80, 0.71, 0.75 และ 0.99 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า แบบทดสอบฉบับที่ 3, 4, 5, 6, 7 และ ฉบับที่ 8 มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.71 ถึง 0.99 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูง สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2539 : 209) ซึ่งกล่าวว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นได้ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมั่นใกล้เคียงกับแบบทดสอบวัดความสามารถพื้นฐานทางการเรียน สำหรับเด็กอนุบาล ของ อำภา อนุรักษวังศ์ศรี (2539 : 77) ซึ่งมีค่า 0.79 ส่วนแบบทดสอบฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61 นับว่ามีความเชื่อมั่นระดับปานกลาง (ไพศาล หวังพานิช. 2526 : 178) และสอดคล้องกับคำกล่าวของ เขียวดี วิบูลย์ศรี (2539 : 102) กล่าวว่าไว้ว่าความเชื่อมั่น 0.60 หรือสูงกว่า จัดว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณสมบัติดีพอใช้ และแบบทดสอบฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีความเชื่อมั่นค่อนข้างต่ำ อาจจะเนื่องมาจากแบบทดสอบฉบับที่ 2 ง่ายไป ทำให้ไม่สามารถแยกเด็กที่มีความพร้อมในการอ่านสูง และความพร้อมในการอ่านต่ำได้ ทำให้ความแปรปรวนในแต่ละข้อค่าความเชื่อมั่นจึงมีค่าต่ำไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อนันต์ ศรีโสภา (2521 : 274) ที่กล่าวว่า ความเชื่อมั่นขึ้นอยู่กับความแปรปรวนจากคะแนนของการสอบ ถ้าความแปรปรวนของคะแนนมาก ย่อมจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสูงกว่าแบบทดสอบที่มีความแปรปรวนของคะแนนน้อย

2. สร้างเกณฑ์ปกติ (norms)

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ (normalized T – score) ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้ง 8 ฉบับ และเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งชุด เพื่อใช้เปรียบเทียบความพร้อมในการอ่าน เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้ง 8 ฉบับ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 10 คะแนน และ คะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T_{10} ถึง T_{72} และเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งชุด มีคะแนนดิบตั้งแต่ 10 ถึง 80 คะแนน และ คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งชุด มีค่าตั้งแต่ T_{18} ถึง T_{62} ซึ่งจากการประเมินผลการทดสอบถ้าต้องการทราบระดับความพร้อมในการอ่านว่าอยู่ในเกณฑ์สูงหรือต่ำให้พิจารณา ดังนี้

ตั้งแต่ T_{65} ขึ้นไป	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับสูงมาก
ตั้งแต่ T_{55} - T_{64}	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับสูง
ตั้งแต่ T_{45} - T_{54}	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับปานกลาง
ตั้งแต่ T_{35} - T_{44}	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับต่ำ
ตั้งแต่ T_{34} ลงมา	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับต่ำมาก

จากคะแนนที่ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งชุดจะเห็นได้ว่ามีพิสัยต่างกันมาก อาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีความพร้อมในการอ่านในระดับต่ำมากถึงมีความพร้อมในการอ่านระดับสูง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความพร้อมในการอ่านได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ สามารถนำไปใช้ในการวัดความพร้อมในการอ่านของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 (อายุ 5 – 6 ปี) เพื่อจะได้ทราบถึงความพร้อมในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนและจะได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการซ่อมหรือเสริมให้นักเรียนได้เหมาะสม

1.2 การนำแบบทดสอบไปใช้ควรศึกษา ทำความเข้าใจ และดำเนินการสอบตามคู่มือดำเนินการสอบอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การใช้แบบทดสอบได้ประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมพื้นฐานด้านต่างๆ ตามทฤษฎีอื่นบ้าง เช่น พหุปัญญา (multiple intelligence)

2.2 ควรสร้างเครื่องมือวัดหลายๆ ชนิดในการวัดความพร้อมในการอ่านควบคู่กับการทดสอบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา, สำนักงาน. จำนวนนักเรียนและห้องเรียนจำแนกตาม
ชั้นและเพศ ปีการศึกษา 2545. นครราชสีมา : ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ ,
2545.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. เอกสารชุดอบรมบุคลากรทางการศึกษา
ระดับก่อนประถมศึกษา หน่วยที่ 6 การฝึกประสบการณ์ขั้นเด็กเล็กและการศึกษาดูงาน.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.
- _____. คู่มือประเมินพัฒนาการระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2541.
- _____. แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม ระยะที่ 8 (2540 – 2544). กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์อรรถพลการพิมพ์, 2541.
- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- ฉวีวรรณ กินาวงศ์. การศึกษาเด็ก. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2533.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนา
พานิช, 2542.
- ชวาล แพร่ตกุล. คู่มือดำเนินการสอบแบบทดสอบมาตรฐานความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.
- ชัยยุทธ บุญยสวัสดิ์. การสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านด้านความสามารถจำแนกด้วย
ตา สำหรับเด็กก่อนเข้าเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2516.
- ชูลี อินมั้น. การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษานอก
โรงเรียน, 2533.
- เชาว์ประภา ทิพย์สุนทรพงษ์. ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนอ่าน และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ดนัย งามมานะ. ธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา. สกลนคร : วิทยาลัยครูสกลนคร,
2527.
- ดวงเดือน ศาสตรภัทร. ประมวลสาระชุดวิชา หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา หน่วยที่
5 – 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.

- _____ . การเปรียบเทียบทฤษฎีพัฒนาการเด็ก . กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ทวี สุรเมธี. ความพร้อมในการอ่านของเด็กก่อนเรียน ในจังหวัดชุมพร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- ทัศนีย์ ประธาน. รายงานวิจัยแบบทดสอบความพร้อมในการเรียน . สงขลา : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา วิทยาลัยครูสงขลา , 2534 .
- ทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์. “ การสร้างแบบทดสอบความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัย ” วิจัยการศึกษา. 8 : 14 – 17 ; มิถุนายน – กรกฎาคม 2528.
- ทิสนา แคมณี. หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข. “ เทคนิคการพัฒนากระบวนการคิดและเรียนรู้เด็กปฐมวัยถึงขีดสุดศักยภาพและยั่งยืน ,” สารพัฒนาหลักสูตร. 14 (12) : 29 - 31 ; มกราคม – มีนาคม 2538.
- _____ . เอกสารชุดอบรมบุคลากรทางการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา หน่วยที่ 1 พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเล็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.
- _____ . ประภาพันธุ์ นิลอรุณ และสมศักดิ์ ศรีมาโนช. ความพร้อมในการเรียนอ่าน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2522.
- นกเนตร ธรรมบวร. การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- นิตยา ประพุดกิจ. การพัฒนาการอ่านของลูก. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง, 2532.
- บันลือ พุกกะวัน. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- _____ . มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- บำเพ็ญ การพานิชย์. พัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมการอ่าน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- บุญยงค์ เกศเทศ. ศาสตร์และศิลป์แห่งภาษา. ภาพลื่นธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2535.
- บุญเยี่ยม จิตรคอน . เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1 – 7. กรุงเทพฯ : สหมิตร, 2527.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.

- ประภาวัชร ศรีเกษม. การสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านสติปัญญา สำหรับเด็กก่อนประถม
ศึกษา ระดับอายุ 5-6 ปี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
- ประสาธ อิศรปริดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์ , 2538.
- พรรณิภา สันติพงษ์. การสร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางการอ่านแก่เด็ก
ก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมในการอ่าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ แกรมมี่, 2538.
- พัชรีย์ สวนแก้ว. จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ดวงกมล, 2536.
- พราวพรรณ เหลืองสุวรรณ. ปฐมวัยศึกษา : เอกสารวิชาการเรื่อง ปฐมวัยศึกษา กิจกรรมและสื่อ
การสอน เพื่อฝึกทักษะ พัฒนาการและการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- โมรี ชื่นสำราญ. เอกสารการสอนไทย 101 : ทักษะและความรู้ทางภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 .
- กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
- มหาวิทยาลัย , 2539.
- เขาวพา เดชะคุปต์. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
- หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร,
- 2541.
- _____. การศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ : แม็ค, 2542.
- _____. กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : แม็ค, 2542.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชา การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1-8 . พิมพ์
ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2539.
- รุจิร ภู่อารยะ. การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2535.
- ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2539.
- _____. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วราภรณ์ รักวิจัย. เอกสารประกอบคำสอน การศึกษาก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตร
- และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. สกลนคร : โปรแกรมวิชาการวัดผลทางการศึกษา
- คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร, 2542.

- วิจิตรา วิเศษสมบัติ. ความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ความคิดรวบยอด ประกอบการสนทนาในกิจกรรมการปั้น. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- วิณี ชิดเชิดวงศ์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2537.
- ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- สมใจ ทิพย์ชัยเมธา และ พิศเพลิน เขียวหวาน . เอกสารการสอนชุด การสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 8 -15 . นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2539 .
- สมศักดิ์ สันธะเวชญ์. การประเมินผลกลุ่มทักษะภาษาไทย ระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ, 2529.
- สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยเด็ก (Child Behavior). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- สุนันทา มั่นเศกวิทย์. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 – การอ่าน หน่วยที่ 6 – 7 . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2539.
- สุภาวดี ศรีวรรณะ. พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยและวิธีการส่งเสริม. นครสวรรค์ : ภาควิชาการอนุบาลศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์, 2542.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- เสริม ทศศรี. “ การสร้างเกณฑ์ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด ” ใน เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาวิจัยการวัดผลการศึกษา. หน้า 116 – 120. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545.
- หรรษา นิลวิเชียร. ปฐมวัยศึกษา : หลักสูตรและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2535.
- อนันต์ น้ำเจริญ. การวิเคราะห์องค์ประกอบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 12. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- อนันต์ ศรีโสภ. การวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

- อารี สันหลวี. นวัตกรรมการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาการปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 4 – 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- อำภา อนุรักษ์วงศ์ศรี. การพัฒนาแบบสอบความสามารถพื้นฐานทางการเรียนสำหรับเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- Ames, Jimmy R. “Predicting kindergarten ’s success with specific reading method using group readiness tests ” Dissertation Abstracts International. 44 - 03A, 1982.
- Bloom, B.S. Texonomy of Education Objective. New York : David Mckay, 1966 .
- Brewer, J. A. Introduction to early childhood education : preschool through primary grades. 2 nd ed. United States : A Simon & Schuster Company , 1995.
- Brian, C. Getting Started in Whole Language. New Zealand, 1992.
- Conbach, L.J. Education Psychology. 2 nd ed. New York : Harcpirt, Brace And World , 1963.
- Ogden, nancy Lee. “A comparison of reading readiness and reading achievement of first grade students grouped according to kindergarten attendance ” Dissertation Abstracts International. 42 – 11A, 1981.
- Yamane , T. Statistic An introductory. 6 th ed . New York : Harper and Row, 1970 .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชริษา ใจแผ้ว	คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
อาจารย์นิคม ขอดมณี	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุบผา เรืองรอง	คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สนั่น สิทธิวัง	วิทยาลัยเมืองหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ข

คำดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

ตาราง 37 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน จากการประเมิน
ของ ผู้เชี่ยวชาญ

ฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	+1	+1	1.00
อู่น	+1	+1	+1	+1	1.00
แดงโม	+1	+1	+1	+1	1.00
สับปะรด	+1	+1	+1	+1	1.00
กล้วย	+1	+1	+1	+1	1.00
น้อยหน้า	+1	+1	+1	+1	1.00
เงาะ	+1	+1	0	+1	0.75
ทุเรียน	+1	+1	+1	+1	1.00
มังคุด	+1	+1	+1	+1	1.00
ฝรั่ง	+1	+1	+1	+1	1.00
ฟักทอง	+1	+1	+1	+1	1.00
แอปเปิ้ล	+1	+1	+1	+1	1.00
ชมพู	+1	+1	+1	+1	1.00
มะละกอ	+1	+1	+1	+1	1.00
มะพร้าว	+1	+1	+1	+1	1.00

ฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	+1	+1	1.00
องุ่น	+1	+1	+1	+1	1.00
แตงโม	+1	+1	0	+1	0.75
ดั้นประด	+1	+1	0	+1	0.75
กล้วย	0	+1	0	+1	0.50
น้อยหน้า	+1	+1	+1	+1	1.00
เงาะ	+1	+1	+1	+1	1.00
ทุเรียน	+1	+1	+1	+1	1.00
มังคุด	+1	+1	0	+1	0.75
ฝรั่ง	+1	+1	+1	+1	1.00
ฟักทอง	+1	+1	+1	+1	1.00
แอปเปิ้ล	+1	+1	+1	+1	1.00

ฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	+1	+1	1.00
องุ่น	+1	+1	+1	+1	1.00
แตงโม	+1	+1	+1	+1	1.00
สับปะรด	+1	+1	+1	0	0.75
กล้วย	0	+1	+1	+1	0.75
น้อยหน่า	+1	+1	+1	0	0.75
เงาะ	+1	+1	+1	+1	1.00
ทุเรียน	+1	+1	-1	1	0.75
มังคุด	+1	+1	+1	+1	1.00
ฝรั่ง	+1	+1	+1	+1	1.00
ฟักทอง	+1	+1	+1	+1	1.00
แอปเปิ้ล	+1	+1	+1	+1	1.00
ชมพู่	0	+1	+1	+1	0.75
มะละกอ	+1	+1	+1	0	0.75
มะพร้าว	+1	+1	+1	+1	1.00

ฉบับที่ 4 ด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	+1	+1	1.00
องุ่น	+1	+1	+1	+1	1.00
แตงโม	+1	+1	+1	+1	1.00
สับปะรด	+1	+1	+1	+1	1.00
กล้วย	+1	+1	+1	+1	1.00
น้อยหน่า	+1	+1	+1	+1	1.00
เงาะ	+1	+1	+1	+1	1.00
ทุเรียน	+1	+1	+1	+1	1.00
มังคุด	+1	+1	+1	+1	1.00
ฝรั่ง	+1	+1	+1	+1	1.00
ฟักทอง	+1	+1	+1	+1	1.00
แอปเปิ้ล	+1	+1	+1	+1	1.00
ชมพู่	+1	+1	+1	+1	1.00
มะละกอ	+1	+1	+1	+1	1.00
มะพร้าว	+1	+1	+1	+1	1.00

ฉบับที่ 5 ด้านความสามารถในการจำตัวอักษร

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	+1	+1	1.00
องุ่น	+1	+1	0	+1	0.75
แตงโม	0	+1	+1	+1	0.75
สับปะรด	0	+1	+1	+1	0.75
กล้วย	+1	+1	+1	+1	1.00
น้อยหน่า	+1	+1	+1	+1	1.00
เงาะ	+1	+1	+1	+1	1.00
ทุเรียน	0	+1	+1	+1	0.75
มังคุด	+1	+1	0	+1	0.75
ฝรั่ง	0	+1	+1	+1	0.75
ฟักทอง	+1	+1	+1	+1	1.00
แอปเปิ้ล	0	+1	+1	+1	0.75
ชมพู่	0	+1	+1	+1	0.75
มะละกอ	+1	+1	+1	+1	1.00
มะพร้าว	0	+1	+1	+1	0.75

ฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	+1	+1	1.00
องุ่น	+1	+1	+1	+1	1.00
แตงโม	+1	+1	+1	+1	1.00
สับปะรด	+1	+1	+1	+1	1.00
กล้วย	+1	+1	+1	+1	1.00
น้อยหน่า	+1	+1	+1	+1	1.00
เงาะ	+1	+1	+1	+1	1.00
ทุเรียน	+1	+1	0	+1	0.75
มังคุด	0	+1	+1	+1	0.75
ฝรั่ง	+1	+1	+1	+1	1.00
ฟักทอง	+1	+1	0	+1	0.75
แอปเปิ้ล	+1	+1	0	+1	0.75
ชมพู่	+1	+1	0	+1	0.75
มะละกอ	+1	+1	0	+1	0.75
มะพร้าว	+1	+1	+1	+1	1.00

ฉบับที่ 7 ด้านความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	-1	+1	0.50
องุ่น	+1	+1	+1	+1	1.00
แตงโม	0	+1	+1	+1	0.75
สับปะรด	+1	+1	+1	+1	1.00
กล้วย	+1	+1	0	+1	0.75
น้อยหน่า	+1	+1	+1	+1	1.00
เงาะ	0	+1	+1	+1	0.75
ทุเรียน	+1	+1	+1	+1	1.00
มังคุด	+1	+1	+1	+1	1.00
ฝรั่ง	+1	+1	+1	+1	1.00
ฟักทอง	+1	+1	+1	+1	1.00
แอปเปิ้ล	+1	+1	+1	+1	1.00
ชมพู่	+1	+1	+1	+1	1.00
มะละกอ	+1	+1	-1	+1	0.50
มะพร้าว	+1	+1	+1	+1	1.00

ฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่				IOC
	1	2	3	4	
มะม่วง	+1	+1	+1	+1	1.00
องุ่น	+1	+1	+1	+1	1.00
แตงโม	+1	+1	+1	+1	1.00
ดั้นประรด	+1	+1	+1	+1	1.00
กล้วย	+1	+1	+1	+1	1.00
น้อยหน่า	+1	+1	+1	+1	1.00
เงาะ	+1	+1	+1	+1	1.00
ทุเรียน	+1	+1	+1	+1	1.00
มังคุด	+1	+1	0	+1	0.75
ฝรั่ง	+1	+1	+1	+1	1.00
ฟักทอง	0	+1	+1	+1	0.75
แอปเปิ้ล	+1	+1	+1	+1	1.00
ชมพู่	+1	+1	+1	+1	1.00
มะละกอ	+1	+1	+1	+1	1.00
มะพร้าว	+1	+1	+1	+1	1.00

ภาคผนวก ค

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

ความหมาย

1. ความพร้อมในการอ่าน หมายถึง พัฒนาการระดับหนึ่งของเด็กอนุบาลที่จะสามารถเรียนอ่านได้เป็นปกติ โดยไม่มีอุปสรรค เมื่อเริ่มมีการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความพร้อมด้านการอ่านของนักเรียนอนุบาล เพื่อต้องการทราบว่านักเรียนมีความพร้อมในการอ่านหรือไม่ เมื่อเริ่มมีการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เครื่องมือวัดความพร้อมในการอ่านซึ่งประกอบด้วยความสามารถ 8 ด้าน ดังนี้

2.1 ความสามารถในการรู้ความหมายของคำ หมายถึง ความสามารถในการรู้จักคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประเภทคำนาม คำกริยาต่างๆ และคำคุณศัพท์

2.2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเสียงที่ฟังได้ เมื่อเสียงเหล่านั้นออกเสียงคล้ายกัน

2.3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความแตกต่างของคำต่างๆที่กำหนดให้

2.4 ทักษะในการเขียนคำตามแบบ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำนั้นให้เหมือนคำตัวอย่าง เมื่อคำนั้นได้เขียนอักษรบางตัวไว้แล้ว และเว้นให้เติมอักษรที่เหลือ

2.5 ความสามารถในการจำตัวอักษร หมายถึง ความสามารถในการจำได้ว่าตัวอักษรตัวใดบ้างที่มีอยู่ในคำที่กำหนดให้ และสามารถจำตัวอักษรตัวนั้นได้เมื่อไปปรากฏอยู่ในคำอื่น

2.6 ความสามารถในการเข้าใจข้อความ หมายถึง ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อความที่ฟังกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อความนั้น

2.7 ความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ หมายถึง ความสามารถในการจำเรื่องราวสั้นๆ จากการฟัง และเมื่อฟังเรื่องราวนั้นจบ สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้

2.8 การเข้าใจสัญลักษณ์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ (ตัวหนังสือ) ที่ใช้แทนภาพ กับภาพที่กำหนด

ความมุ่งหมาย

แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน พัฒนาขึ้นเพื่อนำไปใช้ตรวจสอบความพร้อมในการอ่านของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 (อายุ 5 – 6 ปี) ว่ามีความพร้อมในการอ่านอยู่ในระดับใด ยังมีส่วนใดที่ควร ส่งเสริมปรับปรุง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์ ที่จะสามารถนำข้อมูลที่ได้ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กนักเรียนต่อไป

โครงสร้างของแบบทดสอบ

โครงสร้างของแบบทดสอบ ประกอบด้วยแบบทดสอบจำนวน 8 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านการรู้ความหมายของคำ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 5 นาที

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านการจำแนกความแตกต่างและ คล้ายคลึงกันของเสียง จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านการจำแนกความ แตกต่างและ คล้ายคลึงกันของคำ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านความสามารถในการจำตัวอักษร จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านการเข้าใจข้อความ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที

ฉบับที่ 7 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 10 นาที

ฉบับที่ 8 แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ จำนวน 10 ข้อ ใช้เวลาทำ 15 นาที

การพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

การพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลผลปรากฏดังนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบ

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ทั้ง 8 ฉบับ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน ได้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 - 1.00

1.2 ความยากง่าย และอำนาจจำแนก

การทดสอบครั้งที่ 1 ทดสอบกับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 200 คน โดยใช้แบบทดสอบฉบับที่ 1 จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 2 จำนวน 12 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 3 จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 4 จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 5 จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 6 จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 7 จำนวน 15 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 8 จำนวน 15 ข้อ หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำและใช้เทคนิค เปอร์เซ็นต์ แล้วใช้สูตรอย่างง่าย ดังนี้

ความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบทุกฉบับ พบว่า ฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.93 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.50 ฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.95 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.10 ถึง 0.70 ฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.47 ถึง 0.89 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.50 ฉบับที่ 4 ด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.38 ถึง 0.84 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.87 ฉบับที่ 5 ด้านความสามารถในการจำตัวอักษร มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.67 ถึง 0.92 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.07 ถึง 0.50 ฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.44 ถึง 0.91 และมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.05 ถึง 0.50 ฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.56 ถึง 0.87 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.56 ฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.95 และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เพื่อเป็นแบบทดสอบสำหรับนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ต่อไป

การทดสอบครั้งที่ 2 ทดสอบกับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 200 คน โดยใช้แบบทดสอบฉบับที่ 1 จำนวน 12 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 2 จำนวน 10 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 3 จำนวน 12 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 4 จำนวน 12 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 5 จำนวน 12 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 6 จำนวน 12 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 7 จำนวน 12 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 8 จำนวน 12 ข้อ หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยแบ่งกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ แล้วใช้สูตรอย่างง่าย ดังนี้

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบทุกฉบับ พบว่า ฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.94 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.80 ฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.86 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.60 ฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.48 ถึง 0.84 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 ฉบับที่ 4 ด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.54 ถึง 0.74 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.92 ฉบับที่ 5 ด้านการจำตัวอักษร มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.70 ถึง 0.94 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.56 ฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.48 ถึง 0.98 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.72 ฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.62 ถึง 0.84 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.60 ฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.86 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.88

1.3 ความเชื่อมั่น

การทดสอบเพื่อหาคุณภาพ ทดสอบกับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 คน ได้วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ริชาร์ดสัน สูตร K.R-20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ค่าดังนี้ แบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.61 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.39 แบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 แบบทดสอบด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 แบบทดสอบด้านการจำตัวอักษร มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80 แบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 แบบทดสอบด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 แบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

1.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน โดยตรวจสอบสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้ง 8 ฉบับ

1.5 เกณฑ์ปกติ (norms) ของแบบทดสอบ ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติ ในรูปของคะแนนที่ปกติ (normalized T – score) และปรับขยายคะแนนที่ปกติ ผลปรากฏ ดังนี้

1.5.1 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านแต่ละฉบับ

ฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำ มีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{16} ถึง T_{60}

ฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง มีคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{11} ถึง T_{50}

ฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ มีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{10} ถึง T_{72}

ฉบับที่ 4 ด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ มีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{30} ถึง T_{57}

ฉบับที่ 5 ด้านการจำตัวอักษร มีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{55}

ฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ มีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{20} ถึง T_{53}

ฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ มีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{21} ถึง T_{57}

ฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ มีคะแนนที่ปกติตั้งแต่ T_{34} ถึง T_{63}

1.5.2 เกณฑ์ปกติของแบบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งหมด มีคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{18} ถึง T_{62}

วิธีดำเนินการสอบ

วิธีดำเนินการสอบ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ การเตรียมตัวก่อนสอบ วิธีดำเนินการขณะสอบ และเมื่อสอบเสร็จ มีลำดับขั้นดังนี้

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

1.1 กำหนดวัน เวลา ในการสอบล่วงหน้า

1.2 ผู้ดำเนินการสอบเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบ คือ แบบทดสอบ เขียนชื่อ สกุล ของผู้รับการสอบให้พร้อม และเตรียมแบบทดสอบให้มากกว่าผู้รับการสอบประมาณ ร้อยละ 5

1.3 การเตรียมตัวสำหรับผู้ดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบจะต้องศึกษาคู่มือการใช้แบบทดสอบ ทำความเข้าใจวิธีใช้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างคล่องแคล่วเหมาะสม เนื่องจากผู้ดำเนินการสอบต้องเป็นผู้อธิบายวิธีการทำแบบทดสอบแต่ละข้อ และออกคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้รับการสอบทำ ดังนั้น ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาแบบทดสอบแต่ละฉบับและคู่มือการใช้งานเข้าใจกระบวนการดำเนินการสอบทั้งหมด สามารถใช้คำอธิบายและคำสั่งด้วยคำพูดที่ชัดเจน

1.4 การจัดที่นั่งสอบ ควรให้ผู้รับการสอบนั่งห่างกันพอสมควร

1.5 ก่อนที่จะเริ่มทำการสอบควรให้ผู้รับการสอบได้ดื่มน้ำและเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย

2. การดำเนินการสอบ ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 ผู้ดำเนินการสอบต้องสร้างบรรยากาศในการสอบให้เป็นธรรมชาติ สร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองกับผู้รับการสอบ

2.2 ผู้ดำเนินการสอบต้องออกเสียงให้ชัดเจน

2.3 ผู้ดำเนินการสอบต้องอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบให้ผู้รับการสอบเข้าใจก่อน โดยการทำข้อตัวอย่างและตรวจสอบความถูกต้องก่อนลงมือทำ

2.4 ขณะสอบผู้ดำเนินการสอบต้องคอยตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้รับการสอบตอบคำถามข้อเดียวกันกับคำถามที่กำลังดำเนินการสอบอยู่หรือไม่

2.5 พยายามพูดให้กำลังใจผู้รับการสอบ เพื่อกระตุ้นให้เกิดกำลังใจและความตั้งใจในการทำแบบทดสอบ

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา ควรปฏิบัติดังนี้

3.1 ให้ผู้รับการสอบวางดินสอแล้วเก็บแบบทดสอบ

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบแล้วผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวชมเชยผู้รับการสอบที่ตั้งใจทำแบบทดสอบเป็นอย่างดี

การตรวจให้คะแนน

ในการตรวจให้คะแนนมีเกณฑ์ดังนี้

ให้ 1 คะแนน เมื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ให้ 0 คะแนน เมื่อเลือกคำตอบที่ผิด ตอบมากกว่า 1 ข้อ หรือไม่ตอบ

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน แปลงเป็นคะแนนที่ปกติ แล้วปรับขยายโดยวิธีกำลังสองต่ำสุด (least squares method) ผลปรากฏดังตาราง 38 – 46

ตาราง 38 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	60
9	55
8	51
7	47
6	42
5	38
4	33
3	29
2	25 *
1	20
0	16

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

ตาราง 39 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน
ของเสียง

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	50
9	46
8	43
7	39
6	35
5	31
4	27
3	23 *
2	19 *
1	15 *
0	11

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

ตาราง 40 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกัน
ของคำ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	72
9	65
8	59
7	53
6	47
5	41
4	35
3	28
2	22
1	16
0	10

ตาราง 41 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 4 ด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	57
9	55
8	52
7	49
6	47
5	44
4	41
3	39
2	38
1	35
0	30

ตาราง 42 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 5 ด้านความสามารถในการจำตัวอักษร

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	55
9	51
8	47
7	44
6	40
5	36
4	33
3	29
2	25
1	22
0	18 *

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

ตาราง 43 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	53
9	50
8	47
7	43
6	40
5	38
4	33
3	30 *
2	27
1	23
0	20

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

ตาราง 44 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวต่างๆ

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	57
9	53
8	50
7	46
6	42
5	39
4	35
3	32
2	28
1	25
0	21

ตาราง 45 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์

คะแนนดิบ	คะแนน T ปกติ
10	63
9	60
8	57
7	54
6	51
5	48
4	45
3	43
2	40
1	37
0	34

ตาราง 46 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่านทั้งชุด

คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ	คะแนน ดิบ	คะแนน T ปกติ
80	62	59	49	38	36	17	23*
79	61	58	48	37	35*	16	22*
78	60	57	47	36	34	15	21
77	60	56	47	35	34	14	21*
76	59	55	46	34	33	13	20
75	59	54	46	33	32	12	19*
74	58	53	45	32	32	11	19*
73	57	52	44	31	31*	10	18
72	57	51	44	30	31	9	18*
71	56	50	43	29	30	8	17*
70	55	49	42	28	29	7	16*
69	55	48	42	27	29*	6	16*
68	54	47	41	26	28	5	15*
67	54	46	40	25	28	4	15*
66	53	45	39	24	27	3	14*
65	52	44	39	23	26*	2	13*
64	52	43	39	22	26*	1	13*
63	51	42	38	21	25*	0	12*
62	50	41	37	20	24		
61	50	40	37	19	24		
60	49	39	36	18	23		

* ส่วนที่ปรับขยายเกณฑ์

เกณฑ์การตัดสิน

การคิดคะแนนผลการสอบ เมื่อสามารถวัดได้ว่านักเรียนคนใดได้คะแนนที่ปกติเท่าใด
แล้วจะประเมินว่านักเรียนคนนั้นมีความพร้อมในการอ่านในระดับใดของกลุ่ม ให้ตัดสินตาม
เกณฑ์ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 53)

ตั้งแต่ T_{65} ขึ้นไป	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับสูงมาก
ตั้งแต่ $T_{55} - T_{64}$	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับสูง
ตั้งแต่ $T_{45} - T_{54}$	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับปานกลาง
ตั้งแต่ $T_{35} - T_{44}$	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับต่ำ
ตั้งแต่ T_{34} ลงมา	แปลว่า มีความพร้อมในการอ่านระดับต่ำมาก

ภาควิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบฉบับที่ 1 การรู้ความหมายของคำ

ผู้ดำเนินการสอบ : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านการรู้ความหมายของคำ ที่ปกหน้ามบบนขวาจะมีรูปพัฒนา มาดูตัวอย่างกัน ข้างหน้าจะมีภาพสาม แทนข้อ ดังนั้นเราจะเรียกข้อนี้ว่า ข้อสาม ข้อสอบแต่ละข้อจะมีภาพ 3 ภาพ ให้นักเรียนเลือก ครูออกเสียงคำใดให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพที่ครูออกเสียง คราวนี้ฟังนะ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ แดงโม (ครูให้นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามความต้องการ ให้อธิบายเป็นรายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกคนแล้ว ฟังคำเฉลย

คราวนี้จะทดสอบจริงๆแล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนต้องคิดเอง ไม่ดูเพื่อน ไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา

ตอนนี้ให้ทุกคนเปิดไปหน้าแรก ดูที่มุมขวามือจะมีรูปลิงไซ่ไหม ครูจะใช้รูปลิงแทนหน้า ดังนั้นหน้านี้เราจะเรียกว่า หน้าลิง มาดูข้อแรกเลยนะ

ข้อกล้วย : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ โทรสัทพ์ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อน้อยหน้า : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ ขอ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อเงาะ : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ หมอ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าเปิด

ข้อทุเรียน : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ รถประจำทาง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมั่งคุด : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ วัด (หยุดให้นักเรียนทำ)

ข้อฝรั่ง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ คนกำลังโกรธ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้ากระต่าย

ข้อฟักทอง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ ชักผ้า (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแอปเปิ้ล : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ เสียม (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อชมฟู : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ ดอกชบา (หยุดให้นักเรียนทำ)
เสร็จแล้วเปิดไปหน้าปู

ข้อมะละกอ : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ ฝักกาด (หยุดให้นักเรียนทำ)

คู่มือดำเนินการสอบ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง

ผู้ดำเนินการสอบพูด : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง ที่ปากหน้ามบบนขาจะมีรูปปลา ตอนนี้อัดข้อตัวอย่างกัน ข้างหน้าจะมีภาพสาม แทนข้อ ดังนั้นเราจะเรียกข้อนี้ว่า ข้อสาม ข้อนี้จะมีภาพ 3 ภาพ แทนคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพที่ครูออกเสียง นักเรียนฟังนะ ให้นักเรียนกากบาททับภาพ เป่า (ครูให้นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามความต้องการ ให้อธิบายเป็นรายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกคนแล้ว ฟังคำแนะนำ

คราวนี้จะทดสอบจริงๆแล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนต้องคิดเอง ไม่ดูเพื่อนไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา เปิดไปหน้าแรกเป็นหน้าถึง มาดูข้อแรกเลยนะ

ข้อมะม่วง : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ เสื่อ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้ออรุณ : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ หนู (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแตงโม : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ ไข่ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดหน้าเปิด

ข้อกล้วย : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ หมอน (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อน้อยหน้า : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ หมี่ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อเงาะ : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ ยา (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดหน้าแต่

ข้อทุเรียน : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ ราว (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมังคุด : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ กา (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อฟักทอง : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ ร่ม (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดหน้ากระต่าย

ข้อแอปเปิ้ล : ให้นักเรียนกากบาททับภาพ ถนน (หยุดให้นักเรียนทำ)

คู่มือดำเนินการสอบ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ

ผู้ดำเนินการสอบพูด : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ ที่ปกหน้ามูมบนขวามือจะมีรูปกุ่ม มาดูตัวอย่างกัน ข้างหน้าจะมีภาพส้มแทนข้อ ดังนั้นเราจะเรียกข้อนี้ว่า ข้อส้ม ข้อนี้จะมีคำอยู่ทางซ้ายมือ และมีคำให้เลือก 3 คำ อยู่ทางขวามือ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำ ที่เหมือนกับคำทางซ้ายมือ (ครูให้นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามความต้องการ ให้อธิบายเป็นรายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกคนแล้ว ครูเฉลยให้ฟัง

คราวนี้จะทดสอบจริงๆแล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนต้องคิดเอง ไม่ดูเพื่อน ไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา เปิดไปหน้าต่อไปเป็น หน้าลิง มาดูข้อแรกเลยนะ

ข้อมะม่วง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแตงโม : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อน้อยหน่า : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อทุเรียน : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้า กระต่าย

ข้อฝรั่ง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อฟักทอง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแอปเปิ้ล : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อชมพู : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้า เป็ด

ข้อมะละกอ : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ
(หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมะพร้าว : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่เหมือนกับคำ ทางซ้ายมือ
(หยุดให้นักเรียนทำ)

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบฉบับที่ 4 ทักษะในการเขียนคำตามแบบ

ผู้ดำเนินการสอบ : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านทักษะในการเขียนคำตามแบบ ที่ปูกหน้ามบนขวจะมีรูปแจกันดอกไม้ มาคู่ตัวอย่างกัน ข้างหน้าจะมีภาพส้ม แทนข้อ ดังนั้นเราจะเรียกข้อนี้ว่า ข้อส้ม ข้อสอบแต่ละข้อ ทางซ้ายมือจะกำหนดคำตัวอย่างไว้ 1 คำ ทางขวามือจะกำหนดคำ คำนั้นไว้ และจะเว้นตัวอักษร บางตัวไว้ และให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (ครูให้นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามความต้องการ ให้อธิบายเป็นรายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกคนแล้ว ฟังคำเฉลย

คราวนี้จะทดสอบจริงๆแล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนต้องคิดเอง ไม่ดูเพื่อนไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา เปิดไปหน้าแรก เป็นหน้าลิง มาดูข้อแรก

ข้อมะม่วง : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อสับปะรด : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อทุเรียน : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมังคุด : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้ากระต่าย

ข้อฝรั่ง : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อฟักทอง : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแอปเปิ้ล : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อชมพู : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าเป็ด

ข้อมะละกอ : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมะพร้าว : ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในที่ว่าง ให้เป็นคำเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ)

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบฉบับที่ 5 ความสามารถในการจำตัวอักษร

ผู้ดำเนินการสอบ : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านความสามารถในการจำตัวอักษร ที่ปกหน้ามูมบ่นขวจะมีภาพหมู่ ตอนนี้มาดูข้อตัวอย่างกัน ข้างหน้าจะมีภาพส้ม แทนข้อ ดังนั้นเราจะเรียกข้อนี้ว่า ข้อส้ม ข้อนี้จะมีคำที่กำหนดให้ทางซ้ายมือ 1 คำ และกำหนดตัวเลือกเป็นคำทางขวามือ 3 คำ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (ครูให้นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามความต้องการ ให้อธิบายเป็นรายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกคนแล้ว ฟังคำแนะนำ

คราวนี้จะทดสอบจริงๆแล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนต้องคิดเอง ไม่ดูเพื่อน ไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา เปิดไปหน้าต่อไป เป็นหน้าลิง มาดูข้อแรกเลยนะ

ข้อเตงโม : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อสับประรด : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อน้อยหน้า : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อทุเรียน : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้ากระด่าย

ข้อมังคุด : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อฝรั่ง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อฟักทอง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแอปเปิ้ล : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าเปิด

ข้อมะละกอ : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมะพร้าว : ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับคำที่มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำที่กำหนดทางซ้ายมือ (หยุดให้นักเรียนทำ)

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบฉบับที่ 6 การเข้าใจข้อความ

ผู้ดำเนินการสอบ : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านการเข้าใจข้อความ ที่ปก
หน้ามบบนขวาจะมีรูปนก มาคู่ตัวอย่างกัน ข้างหน้าจะมีภาพส้ม แทนข้อ ดังนั้นเราจะเรียกข้อ
นี้ว่า ข้อส้ม ครูจะอ่านข้อความสั้นๆให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ
ที่มีความสัมพันธ์กับข้อความที่ครูอ่าน นักเรียนฟังนะ “วันนี้ฝนตก ฉันจะต้องนำสิ่งนี้ไปด้วย
เพื่อไม่ให้เปียกฝน ให้นักเรียนกากบาททับภาพ สิ่งที่คุณต้องนำไป ” (อ่านคำถามซ้ำ) (ครูให้
นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามความต้องการ ให้อธิบายเป็น
รายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกคนแล้ว ฟังคำตอบ

คราวนี้จะทดสอบจริงๆแล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนต้องคิดเอง
ไม่ดูเพื่อนไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา เปิดไปหน้าแรกเป็นหน้าลิง มาดูข้อแรกกันเลย

ข้อมะม่วง : วันนี้ฉันไปเที่ยวสวนสัตว์ ฉันซื้อผลไม้ชนิดนี้ให้ลิงกิน ผลไม้ชนิดนี้ถึง
ชอบกินมาก ให้นักเรียนกากบาททับภาพผลไม้ที่ฉันซื้อ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ)
เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อเต่างโม : นิวยชอบวาดภาพมาก เมื่อนิวยวาดภาพเสร็จ นิวยจะใช้สิ่งนี้เพื่อให้ภาพมีสีสัน
สวยงาม ให้นักเรียนกากบาททับภาพสิ่งที่คุณใช้เพื่อให้ภาพสวยงาม (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้
นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อน้อยหน้า : คุณยายของฉันแก่มากแล้วสาย แต่ท่านเป็นคนชอบอ่านหนังสือ เวลา
อ่านหนังสือท่านต้องใช้สิ่งนี้ช่วย เพื่อให้ท่านอ่านหนังสือได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้นักเรียนกากบาททับภาพ
สิ่งที่คุณยายต้องใช้ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าปลา

ข้อเงาะ : โรงเรียนเปิดเทอมแล้ว ฝนจะต้องตื่นนอนแต่เช้าเพื่อไปโรงเรียน ฝนจะต้อง
ใช้สิ่งนี้ช่วยปลุกให้ฝนตื่นนอนเร็วขึ้น ให้นักเรียนกากบาททับภาพสิ่งที่คุณใช้ (อ่านคำถามซ้ำ)
(หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อทุเรียน : หน้าห้องเรียนของฟ้าจะปลูกดอกไม้สวยๆหลายต้น ทุกๆวันฟ้าและ
เพื่อนๆจะช่วยกันรดน้ำต้นไม้ ให้นักเรียนกากบาทภาพสิ่งที่คุณใช้เพื่อรดน้ำต้นไม้ (อ่านคำถามซ้ำ)
(หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมั่งคุด : วันนี้เฟิร์นไปตลาดกับคุณแม่ ในตลาดมีของขายมากมาย คุณแม่ซื้ออาหารทะเลมาทำอาหาร ให้นักเรียนกากบาททับอาหารที่แม่ซื้อ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าผีเสื้อ

ข้อฝรั่ง : ในวันหยุดครอบครัวของก้อยจะไปเที่ยวทะเลกันทั้งครอบครัว จึงไม่มีใครอยู่บ้าน แต่ก้อยมีสัตว์เลี้ยงหนึ่งช่วยเฝ้าบ้านให้ ให้นักเรียนกากบาททับภาพสัตว์ที่เฝ้าบ้านให้ก้อย (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแอปเปิ้ล : คุณลุงของเปิ้ลอยู่ที่เชียงใหม่ คุณลุงจะเขียนจดหมายมาคุยกับแม่ของเปิ้ลเป็นประจำ และจะมีคนที่ทำหน้าที่นำจดหมายมาให้คุณแม่ ให้นักเรียนกากบาททับภาพบุคคลคนนี้ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมะละกอ : ที่บ้านของส้มโอสั่งกระต่ายไว้หลายตัว ส้มโอจะต้องหาซื้ออาหารให้กระต่ายกิน ให้นักเรียนกากบาททับภาพสิ่งที่ส้มโอต้องซื้อ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าปู

ข้อมะพร้าว : วันเสาร์ วันอาทิตย์ โรงเรียนปิด ต้องช่วยคุณแม่ซักผ้า คุณแม่ของตองต้องใช้สิ่งนี้ในการซักผ้าให้ขาวสะอาด ให้นักเรียนกากบาททับภาพสิ่งที่คุณแม่ต้องใช้ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ)

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบฉบับที่ 7 ความเข้าใจเรื่องราวง่าย ๆ

ผู้ดำเนินการสอบพูด : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านความเข้าใจเรื่องราวง่าย ๆ ที่ปกหน้ามูมบนขวจะมีรูปร่ม มาดูตัวอย่างกัน ข้างหน้าจะมีภาพส้ม เราจะใช้ภาพแทนข้อ ดังนั้นเราจะเรียกข้อนี้ว่า ข้อส้ม ข้อสอบแต่ละข้อจะมีภาพ 3 ภาพ ให้นักเรียนเลือก ครูจะอ่านเรื่องราวง่าย ๆ ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพที่ตรงกับเรื่องราวที่ครูอ่าน คราวนี้ฟังนะครูจะอ่านเรื่องให้ฟัง แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาททับภาพ ที่ตรงกับเรื่องราวที่ครูอ่าน “ เบิ้ม เป็นเด็กที่ชอบเล่นกีฬามาก ตอนเย็นเมื่อกลับจากโรงเรียน เบิ้มจะเล่นฟุตบอลกับเพื่อนๆทุกวัน ” ให้นักเรียนกากบาททับภาพกีฬาที่เบิ้มชอบเล่นในตอนเย็น (อ่านคำถามซ้ำ) (ครูให้นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามความต้องการ ให้อธิบายเป็นรายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จทุกคนแล้ว ฟังคำตอบ

คราวนี้จะทดสอบจริงๆแล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนต้องคิดเอง ไม่ดูเพื่อน ไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา เปิดไปหน้าแรก เป็นหน้าลิง มาดูข้อแรกเลยนะ

ข้ออรุณ : ตอนปีใหม่น้ำมาจากกรุงเทพฯ ซื้อกางเกงมาฝากบอย ซื้ตุ๊กตามาฝากบิว และซื้กระโปรงมาฝากบิ ให้นักเรียนกากบาททับภาพสิ่งทีบอยได้รับจากน้ำ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อแตงโม : คุณยายของฉันเป็นคนรักสัตว์มาก ที่บ้านของยายจึงมีสัตว์เลี้ยงหลายชนิด ได้แก่ เป็ด นก แมวและกระต่าย ให้นักเรียนกากบาททับภาพ สัตว์ที่บ้านของคุณยายไม่ได้เลี้ยง (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อน้อยหน้า : คุณลุงอำพล คุณลุงบรรหาร และคุณลุงประชาเป็นเพื่อนของพ่อ อยู่ที่ยะลา คุณลุงอำพลมีอาชีพเป็นหมอ คุณลุงบรรหารเป็นครู ส่วนคุณลุงประชาเป็นตำรวจ ให้นักเรียน กากบาททับภาพ อาชีพของคุณลุงอำพล (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าปลา

ข้อเงาะ : วันนี้คุณครูให้พวกเราเล่นของเล่นหลายอย่าง ก้อยชอบเล่นกระดานลื่น กิ่งชอบเล่นตุ๊กตา ส่วนแก้วชอบเล่นรถไฟ ให้นักเรียนกากบาททับภาพ ของเล่นที่กิ่งชอบเล่น (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อทูลเรียน : ปกติตอนนี้คุณแม่จะพาผมไปเยี่ยมคุณตาคุณยายที่กรุงเทพฯ พวกเราจะเดินทางไปโดยรถไฟ ส่วนเวลากลับพวกเราจะเดินทางกลับโดยรถประจำทาง ให้นักเรียนกากบาททับภาพ พาหนะที่คุณแม่และผมไม่ได้ใช้ในการเดินทางในครั้งนี้ (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อมั่งคุด : ตอนวันเด็กเคยและเพื่อนๆ เดินเพลงคุณลำไย มีผู้ปกครองมาชมการแสดงจำนวนมาก เคยได้รับพวงมาลัยและของขวัญจากผู้ชมจำนวนมาก ให้นักเรียนกากบาททับภาพ สิ่งที่เคยไม่ได้รับจากผู้ชม (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าผีเสื้อ

ข้อฝรั่ง : แคนชอบรับประทานผลไม้โดยเฉพาะทุเรียน เกชอบกินเงาะ ส่วนคิชอบกินมั่งคุด คุณแม่จึงซื้อผลไม้มาฝากลูกๆ เป็นประจำ ให้นักเรียนกากบาททับภาพผลไม้ที่แคนชอบกิน (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อฟักทอง : บ้านของป้าอ้อยมีเครื่องใช้ไฟฟ้าหลายชนิด ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ ตู้เย็น และเครื่องซักผ้า ให้นักเรียนกากบาททับภาพ เครื่องใช้ไฟฟ้าที่บ้านของป้ามี (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อชมพู : คุณครูสอนให้เลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์มารับประทาน เช่น ผัก ผลไม้ และนม ไม่ควรเลือกซื้ออาหารที่ไม่ดี เช่น ลูกอม ไส้กรอก และลูกชิ้น ให้นักเรียนกากบาททับภาพอาหารที่คุณครูสอนว่าไม่ควรรับประทาน (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าปู

ข้อมะพร้าว : คุณครูบอกว่า ถ้าอยากเป็นคนเก่งต้องขยันอ่านหนังสือ ถ้าอยากเป็นนักกีฬาต้องขยันฝึกซ้อม และถ้าปลูกดอกไม้ก็ต้องหมั่นรดน้ำ ให้นักเรียนกากบาททับภาพ สิ่งที่ ไม่ควรปฏิบัติเมื่ออยากเป็นคนเก่ง (อ่านคำถามซ้ำ) (หยุดให้นักเรียนทำ)

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบฉบับที่ 8 การเข้าใจสัญลักษณ์

ผู้ดำเนินการสอบพูด : สวัสดีคะนักเรียน วันนี้ครูมีข้อสอบสนุกๆ มาให้นักเรียนทำ นักเรียนต้องตั้งใจทำให้ดีๆ และได้คะแนนมากๆ นะคะ ข้อสอบฉบับนี้เป็นข้อสอบง่ายๆ ทั้งนั้น แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ ที่ปกหน้ามูมบนขวาจะมีรูปแมว มาดูข้อตัวอย่าง จะมีภาพส้มอยู่ข้างหน้าข้อ ครูจะเรียกว่า ข้อส้ม ข้อนี้จะมีภาพ 2 ภาพมาให้ พร้อมทั้งเขียนคำไว้ใต้ภาพทั้งสองภาพ คราวนี้มาดูทางขวามือก็มีคำอยู่ 2 คำ และมีภาพอยู่ 3 ภาพ ให้นักเรียนจับคู่ระหว่างคำกับภาพให้ถูกต้อง โดยการลากเส้นจากคำไปยังภาพ ดูภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพไม้กวาด และเขียนคำว่า ไม้กวาด ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพถังขยะ และเขียนคำว่า ถังขยะ ไว้ใต้ภาพ ทีนี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (ให้นักเรียนทำ ครูเดินดูนักเรียนทุกคน ถ้ามีนักเรียนคนใดทำไม่ตรงตามที่ต้องการให้อธิบายเป็นรายบุคคล) เมื่อนักเรียนทำเสร็จแล้วฟังคำเฉลย

คราวนี้เป็นการทดสอบจริงๆ แล้วนะ นักเรียนเป็นคนเก่งทุกคน ดังนั้นนักเรียนจะต้องคิดเอง ไม่ดูเพื่อน ไม่ถามเพื่อน และไม่พูดคำตอบออกมา

ตอนนี้ให้ทุกคนเปิดไปหน้าแรก ดูที่มุมขวามือจะมีรูปลิงไข่ม้วน ครูจะใช้รูปลิงแทนหน้า ดังนั้นหน้าที่เราจะเรียกว่า หน้าลิง ทีนี้มาดูข้อแรกกันเลย

ข้ออรุณ : ดูภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพกบ และเขียนคำว่า กบ ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพงู และเขียนคำว่า งู ไว้ใต้ภาพ ทีนี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อสับประรด : ดูภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพมังคุด และเขียนคำว่า มังคุด ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพทุเรียน และเขียนคำว่า ทุเรียน ไว้ใต้ภาพ ทีนี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าปลา

ข้อเงาะ : ดูภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพหวี และเขียนคำว่า หวี ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพแปรงสีฟัน และเขียนคำว่า แปรงสีฟัน ไว้ใต้ภาพ ทีนี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อทุเรียน : ดูภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพพัดลม และเขียนคำว่า พัดลม ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพโทรทัศน์ และเขียนคำว่า โทรทัศน์ ไว้ใต้ภาพ ทีนี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าผีเสื้อ

ข้อฝรั่ง : รูปภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพช้อน และเขียนคำว่า ช้อน ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพจาน และเขียนคำว่า จาน ไว้ใต้ภาพ ที่นี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อฟักทอง : รูปภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพมือ และเขียนคำว่า มือ ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพเท้า และเขียนคำว่า เท้า ไว้ใต้ภาพ ที่นี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าหก

ข้อแอปเปิ้ล : รูปภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพเสื้อ และเขียนคำว่า เสื้อ ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพกางเกง และเขียนคำว่า กางเกง ไว้ใต้ภาพ ที่นี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไป

ข้อชมพู : รูปภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพไม้บรรทัด และเขียนคำว่า ไม้บรรทัด ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพดินสอ และเขียนคำว่า ดินสอ ไว้ใต้ภาพ ที่นี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วเปิดไปหน้าห้า

ข้อมะละกอ : รูปภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพต้นไม้ และเขียนคำว่า ต้นไม้ ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพดอกไม้ และเขียนคำว่า ดอกไม้ ไว้ใต้ภาพ ที่นี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ) เสร็จแล้วดูข้อถัดไปเสร็จ

ข้อมะพร้าว : รูปภาพทางซ้ายมือ ภาพบน มีภาพครุ และเขียนคำว่า ครุ ไว้ใต้ภาพ ภาพล่างมีภาพพยาบาล และเขียนคำว่า พยาบาล ไว้ใต้ภาพ ที่นี้มาดูทางขวามือ ให้นักเรียนดูคำ แล้วลากเส้นจากคำไปยังภาพให้ถูกต้อง (หยุดให้นักเรียนทำ)

แบบทดสอบฉบับที่ 1
การรู้ความหมายของคำ

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

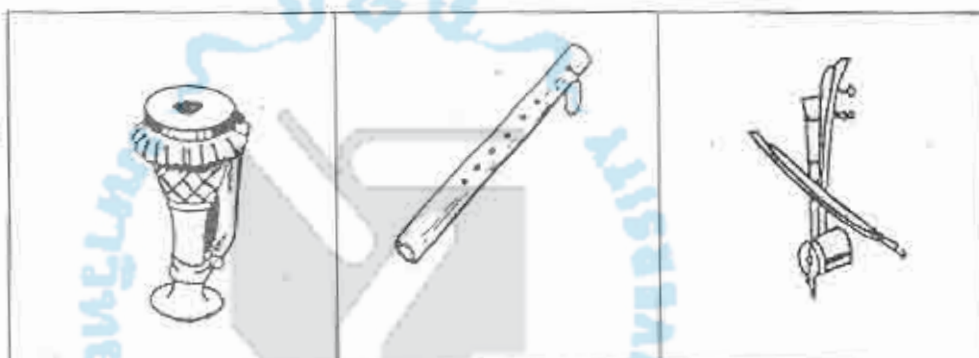
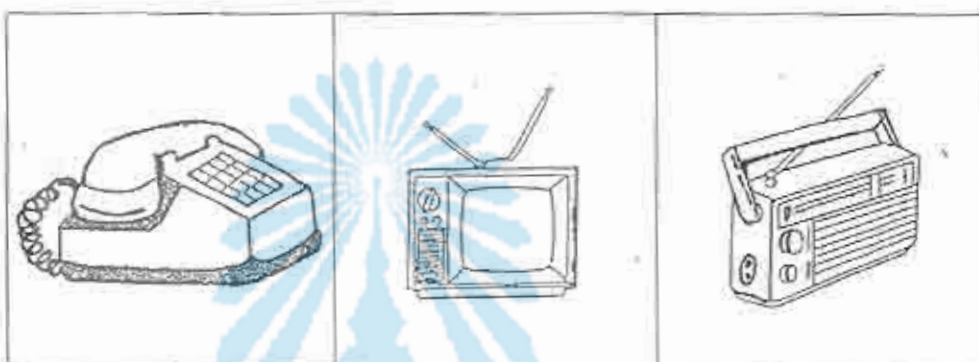
โรงเรียน

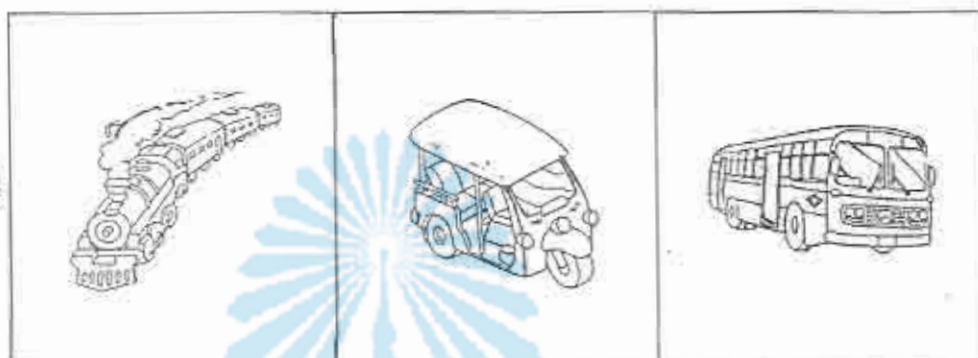
ชื่อ

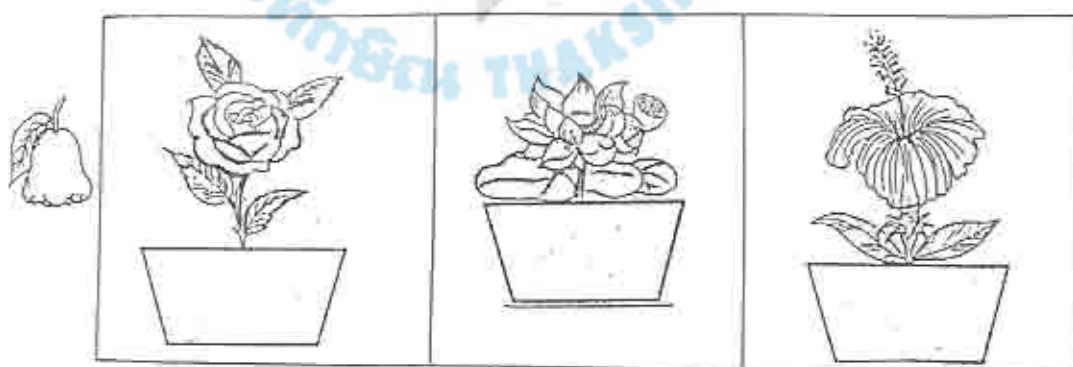
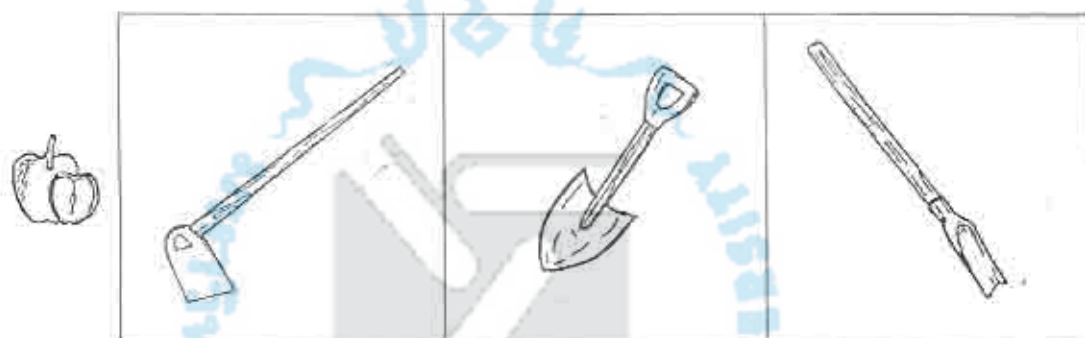
ข้อตัวอย่าง

--	--	--

แบบทดสอบฉบับที่ 2

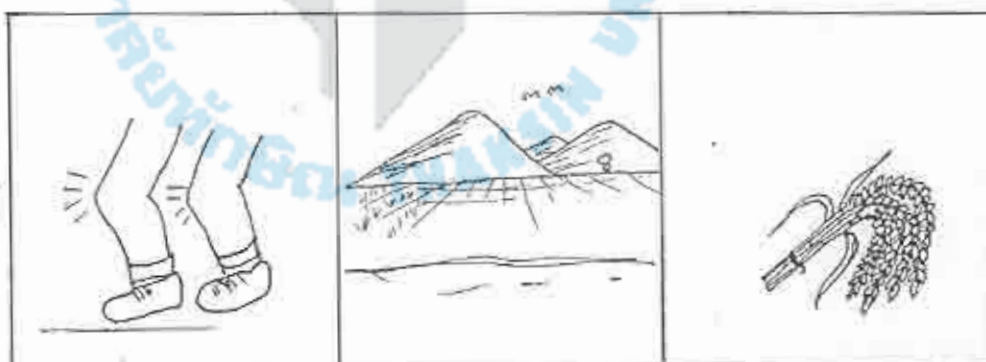
การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง

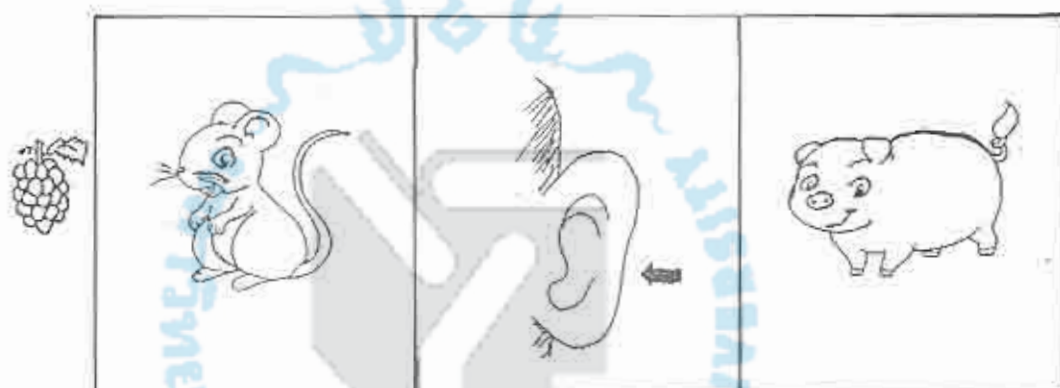
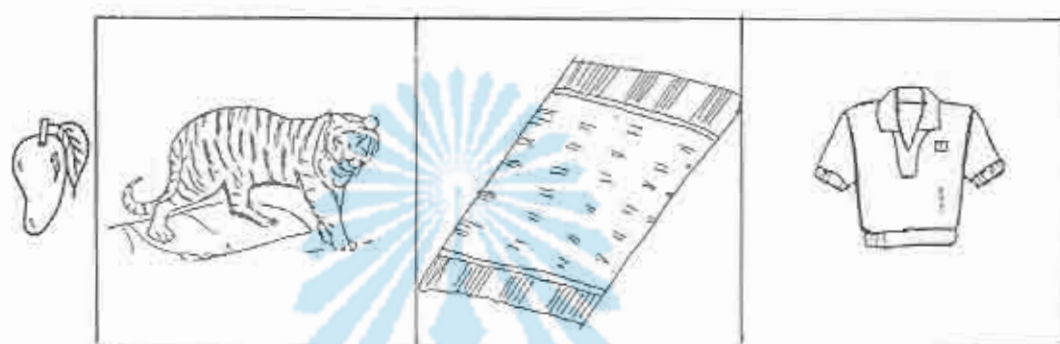
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

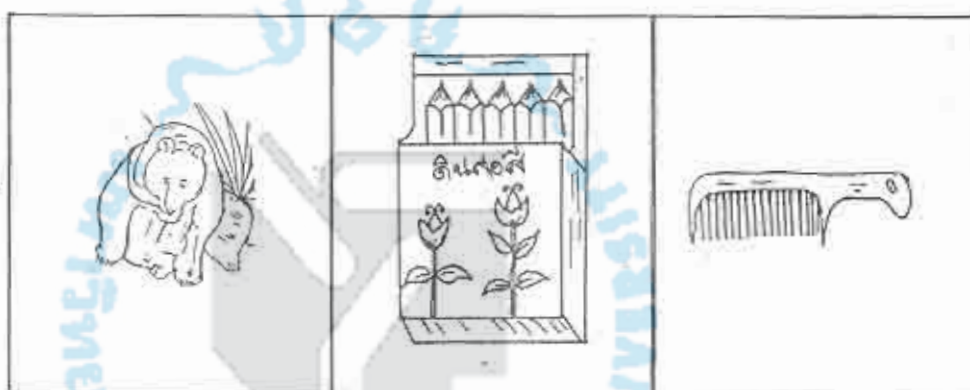
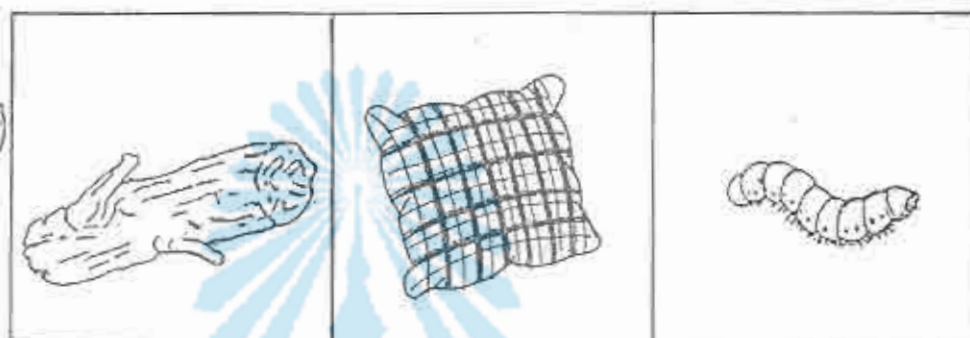
โรงเรียน.....

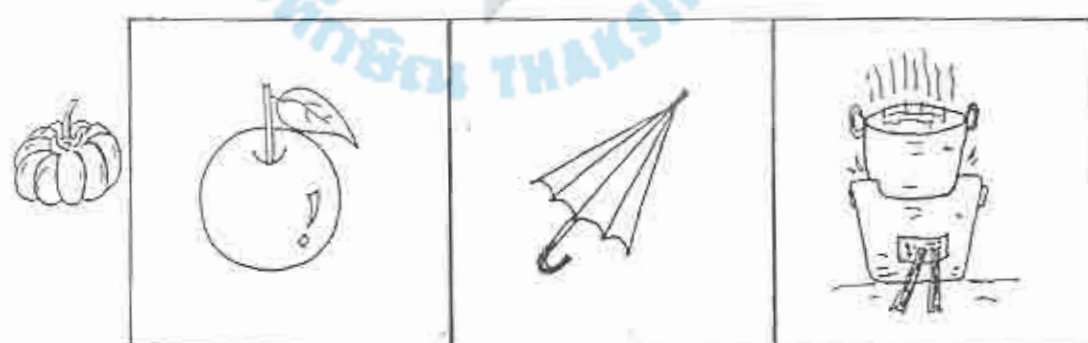
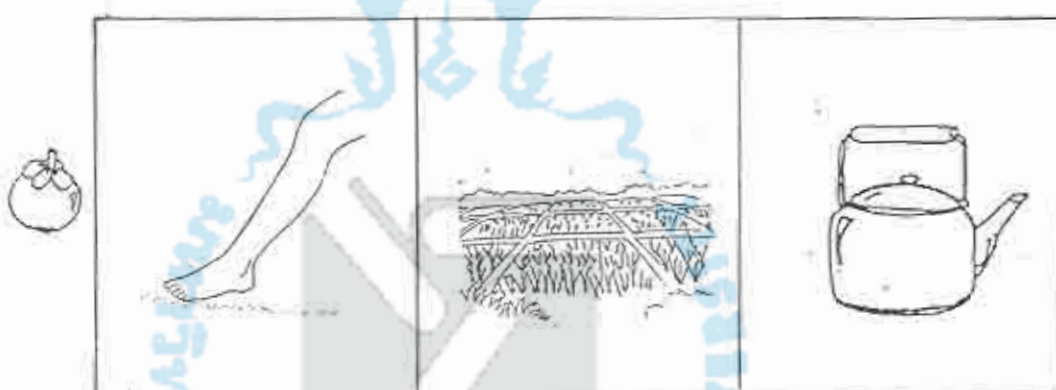
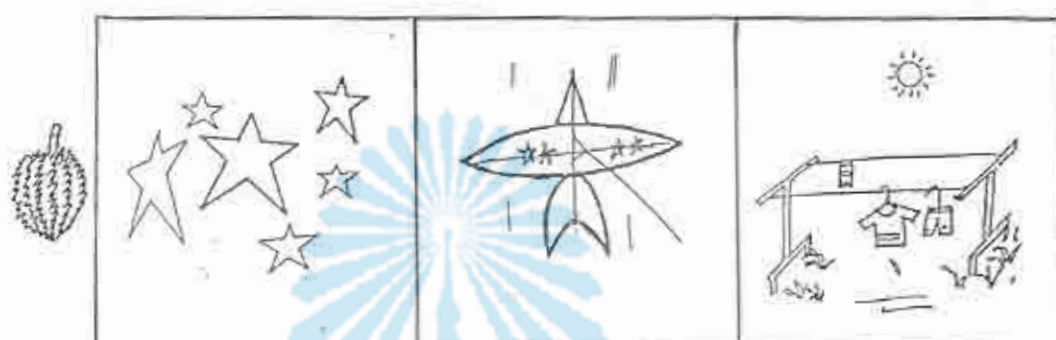
ชื่อ

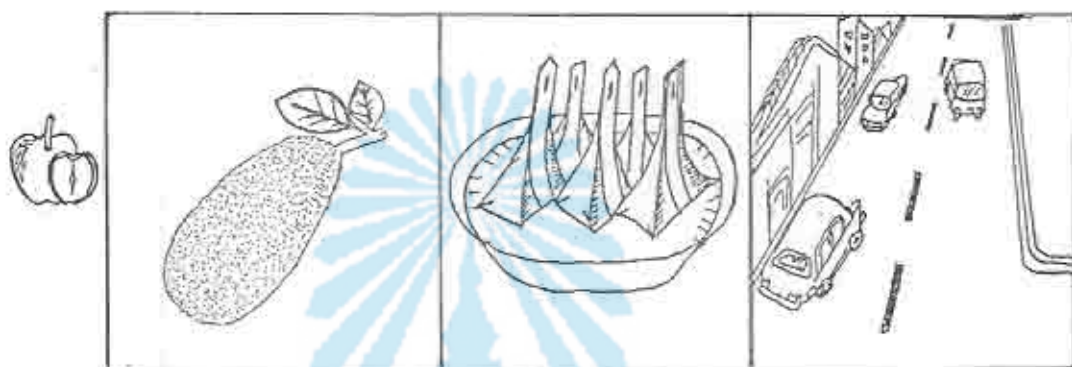
ข้อตัวอย่าง

แบบทดสอบฉบับที่ 3

การจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ.....

โรงเรียน.....

ชื่อ.....

ข้อตัวอย่าง

นก	ยก	นก	บก
----	----	----	----

แม่

แม่

แม่

แม่

หมี

หมี

หมี

หมี

พัน

พัน

พัน

พัน

หมู

หมู

หมู

หมู

สอง

ลอง

สอน

สอง

หิว

ทิว

หิว

หีน

วาด

วาว

ดาว

วาด

ยาย

ยาว

อาย

ยาย

มอง

นอง

มอง

ของ

คอก

คอก

ตอก

คอก

แบบทดสอบฉบับที่ 4
ทักษะในการเขียนคำตามแบบ

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

โรงเรียน

ชื่อ

ข้อตัวอย่าง

กิน

กิ

วาด

วา

สวຍ

ส ย

กล้วย

..... ล้ว

ดินสอ

ดิ ส

กระต่าย

ระต่า

ดอกไม้

กไม้

รองเท้า

อเท้า

คุณครู

คุ.....ครู

ขอบคุณ

ข..... บคุ.....

สวัสดี

..... วั..... ดี

คำ

ดาว

คาว

กาว

บัว

ปาน

บาน

นาน

หอย

หาม

ตาม

งาม

พัน

พาด

ฟาด

ฝาด

ดัก	ค่าง	ด่าง	ต่าง
-----	------	------	------

นก	มด	บด	นม
----	----	----	----

ตึ้น	ตึ่ม	ค้อ	ตึง
------	------	-----	-----

ผึ้ง	พั่น	ฝั่น	ผั่น
------	------	------	------

จัน	จวย	สวย	มวย
-----	-----	-----	-----

กุง	ทม	ภพ	กบ
-----	----	----	----

แบบทดสอบฉบับที่ 6
การเข้าใจข้อความ

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

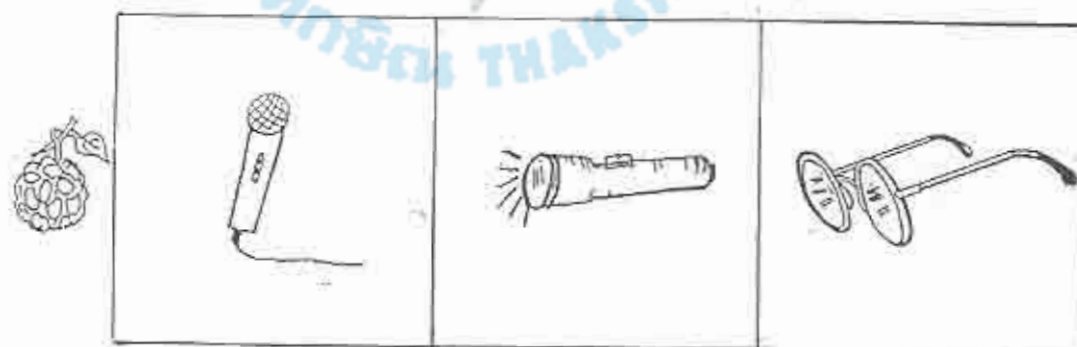
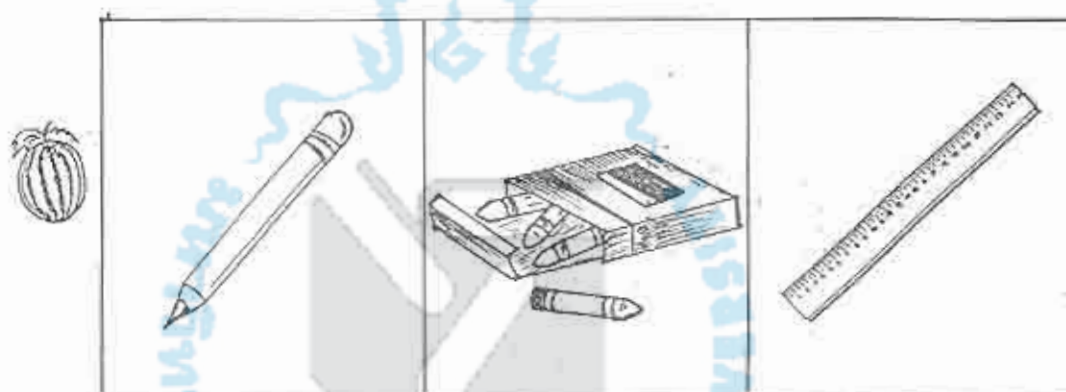
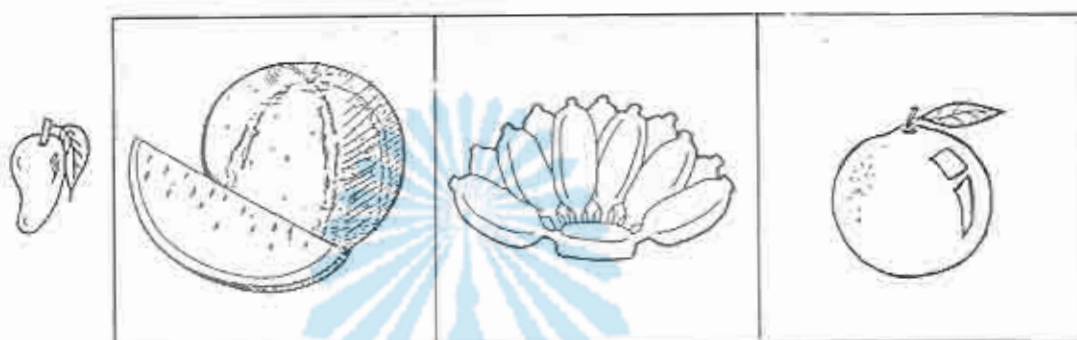
โรงเรียน.....

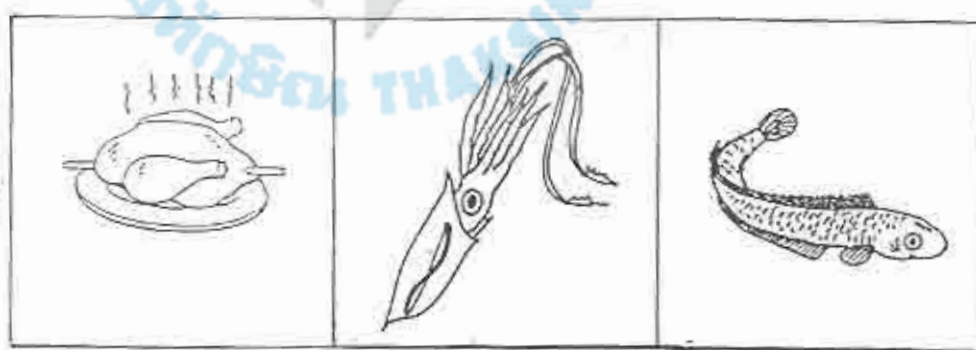
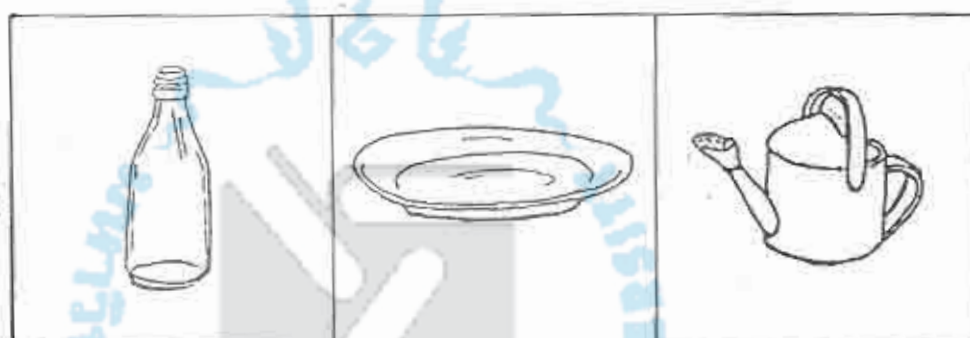
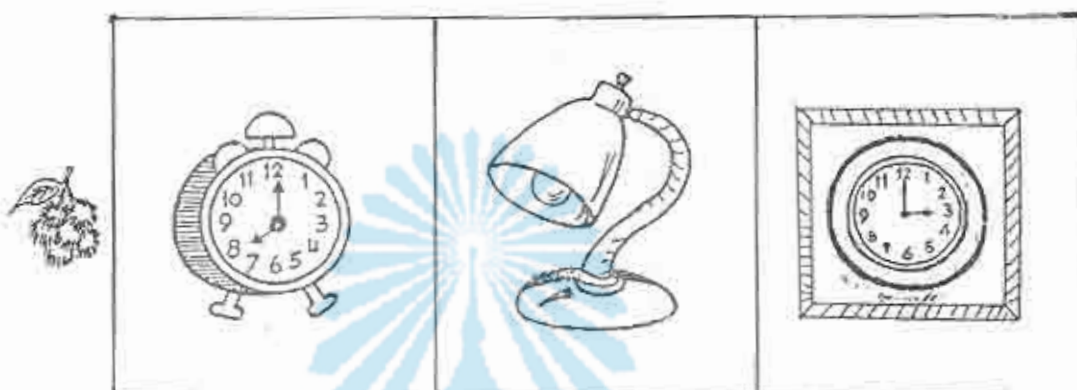
ชื่อ

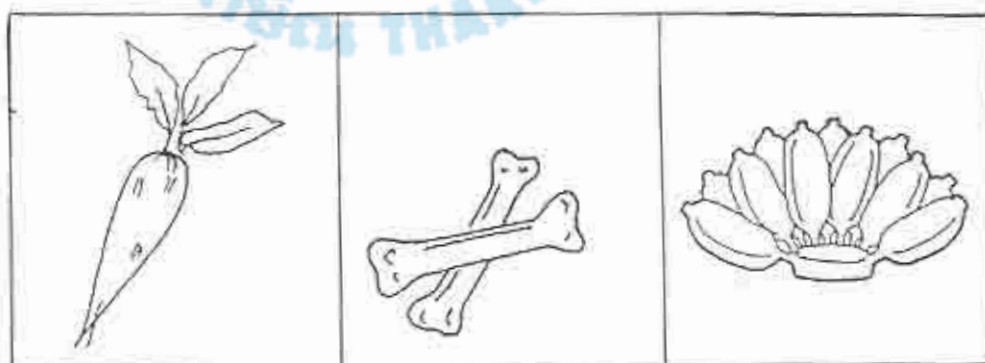
ข้อตัวอย่าง

--	--	--

แบบทดสอบฉบับที่ 7
การเข้าใจเรื่องราวต่างๆ

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

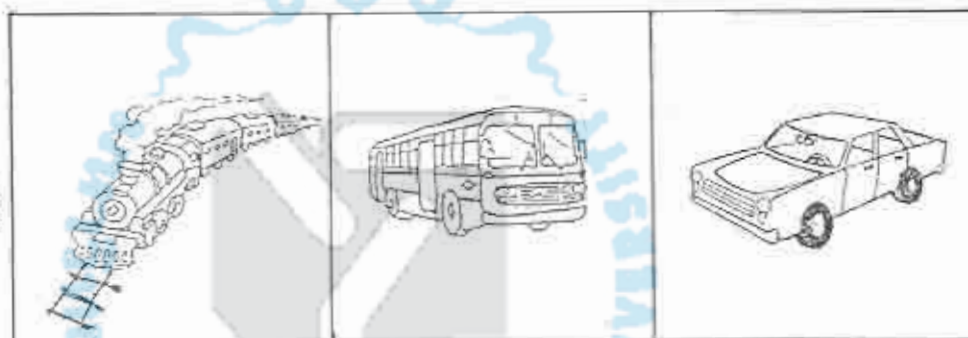
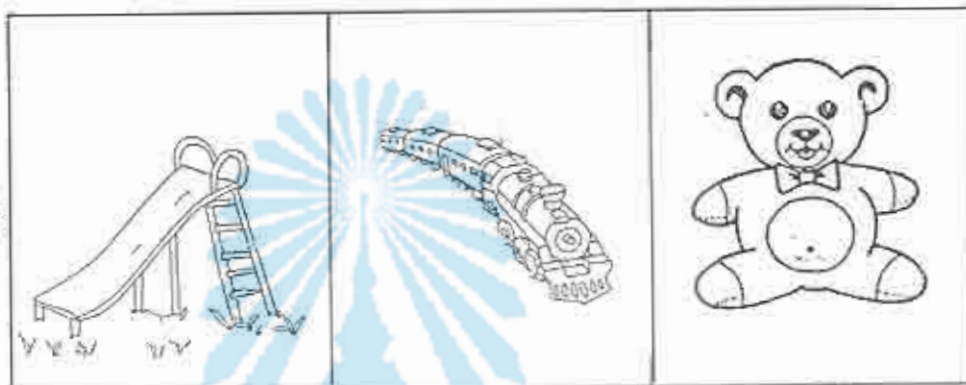
โรงเรียน.....

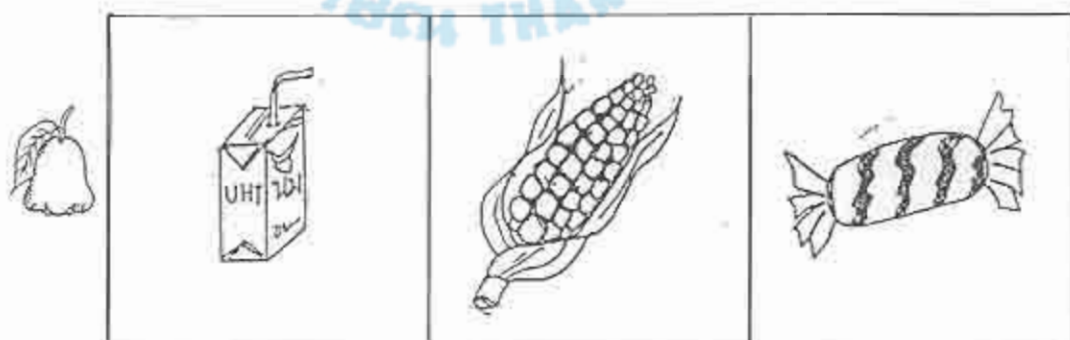
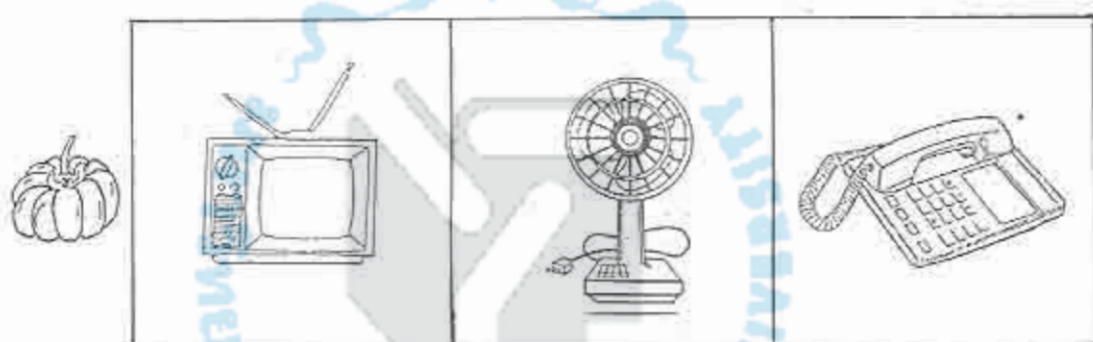
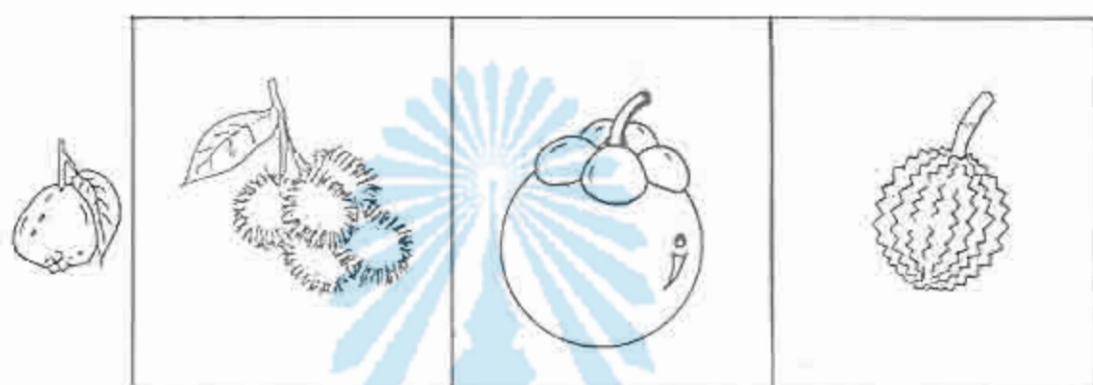
ชื่อ

ข้อตัวอย่าง

แบบทดสอบฉบับที่ 8
การเข้าใจสัญลักษณ์

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ

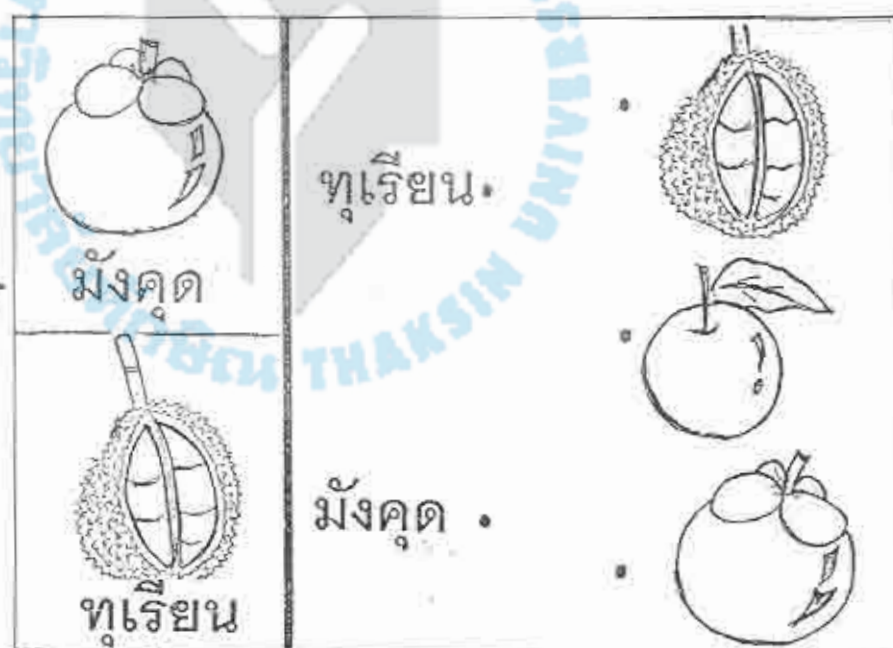
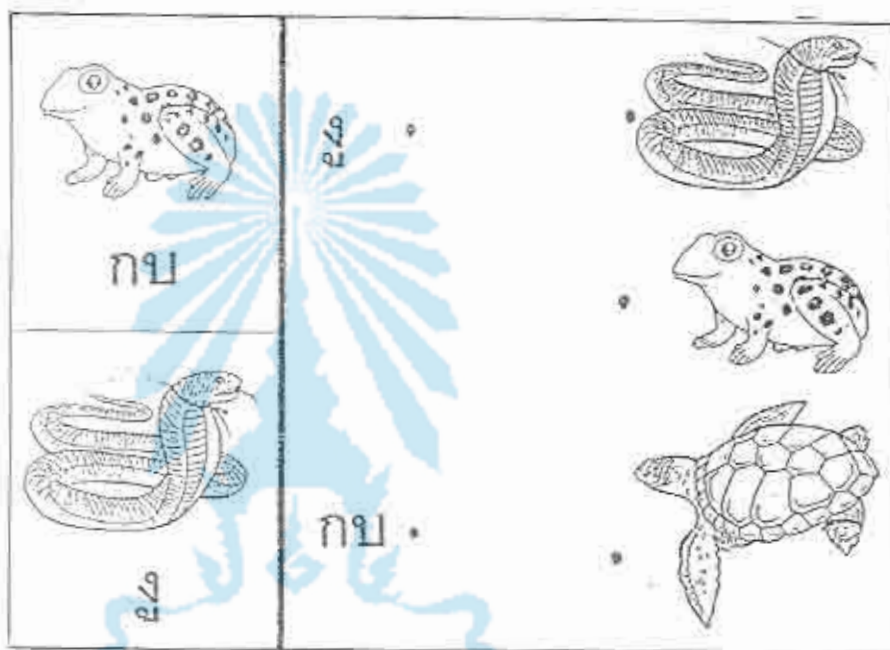
โรงเรียน

ชื่อ

ข้อตัวอย่าง

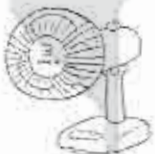

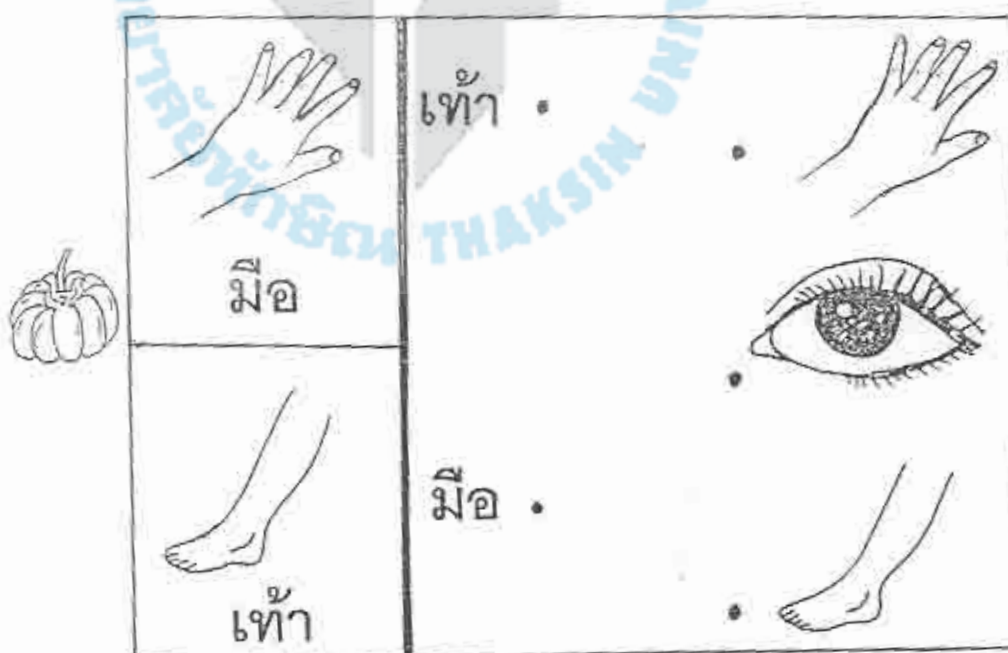
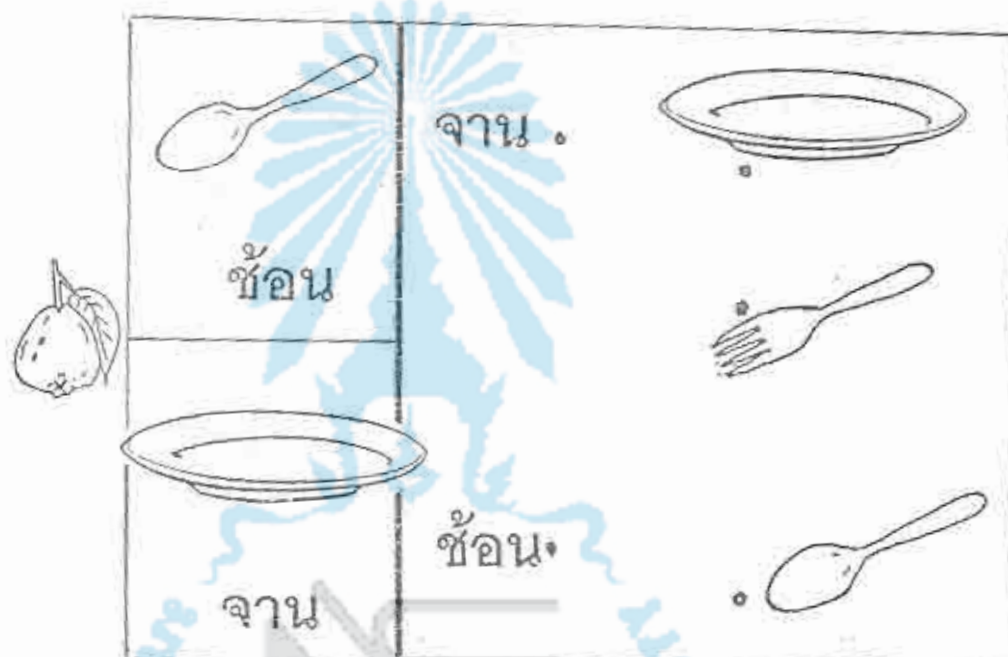
 ไม้กวาด	 ไม้กวาด •
 ถังขยะ	 ถังขยะ •

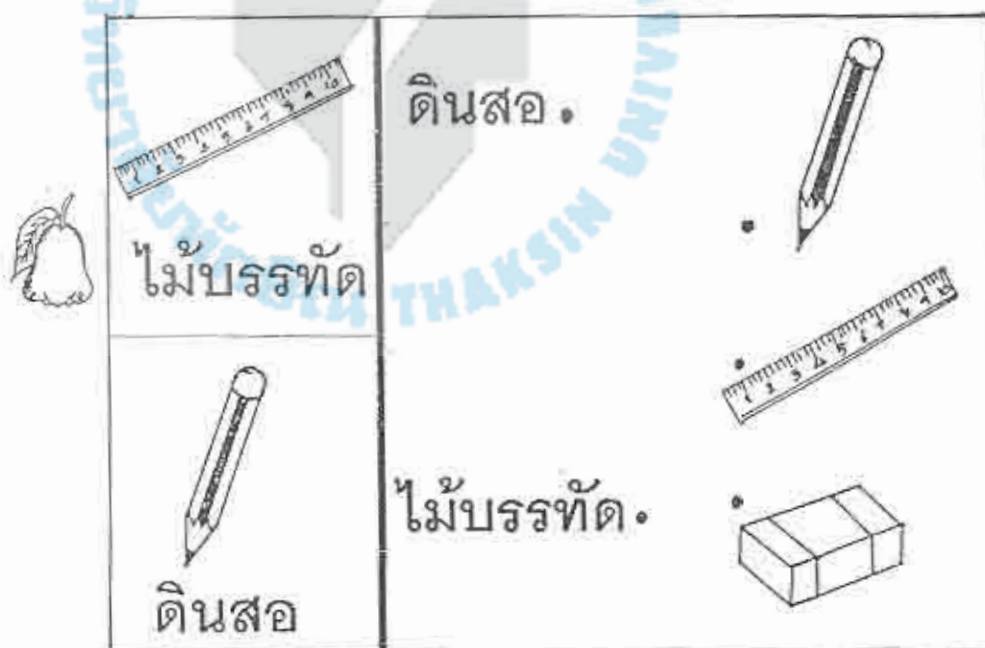
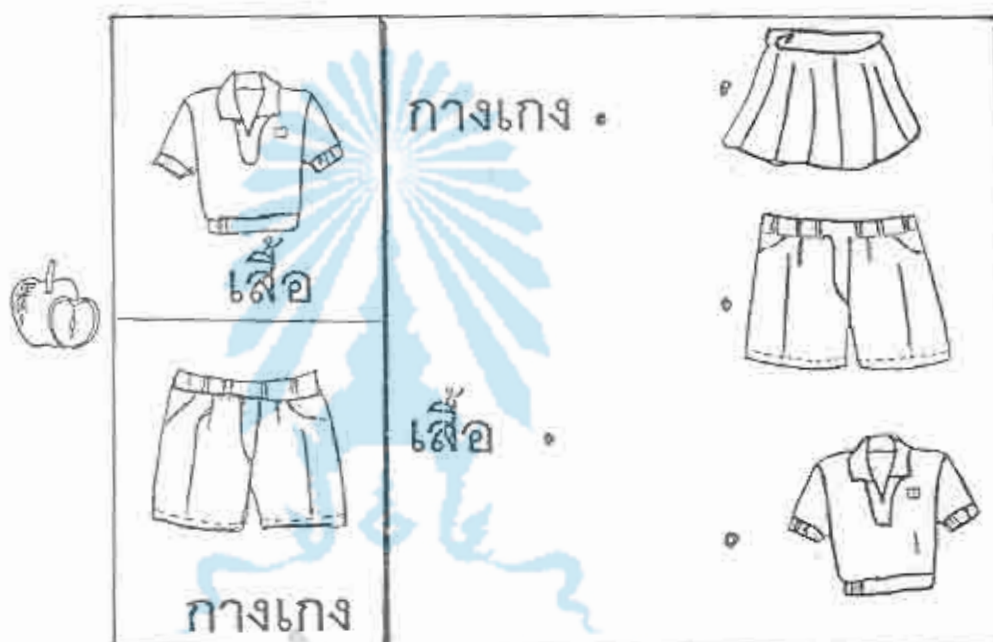

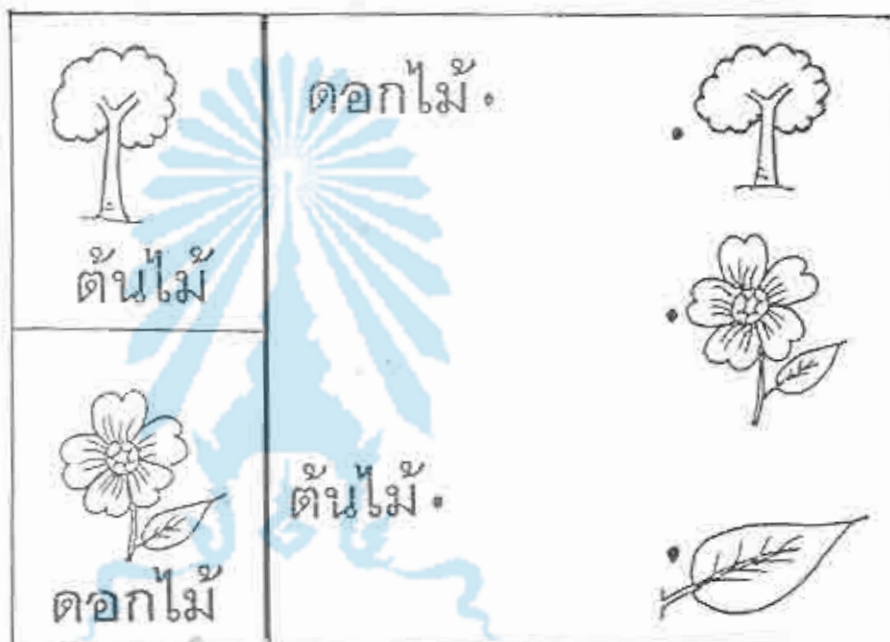

 หวี	 แปรงสีฟัน •
 แปรงสีฟัน	 หวี •

 พัดลม	 โทรทัศน์ •
 โทรทัศน์	 พัดลม •

บทคัดย่อ

การพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ
ISBN 974-451-467-1

การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน สำหรับนักเรียน ชั้นอนุบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความยากง่าย อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น สร้างเกณฑ์ปกติ และคู่มือการใช้แบบทดสอบ แบบทดสอบมีจำนวน 8 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ด้านการรู้ความหมายของคำ ฉบับที่ 2 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของเสียง ฉบับที่ 3 ด้านการจำแนกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของคำ ฉบับที่ 4 ด้านทักษะการเขียนคำตามแบบ ฉบับที่ 5 ด้านความสามารถในการจำตัวอักษร ฉบับที่ 6 ด้านการเข้าใจข้อความ ฉบับที่ 7 ด้านการเข้าใจเรื่องราวง่าย ๆ ฉบับที่ 8 ด้านการเข้าใจสัญลักษณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 400 คน โดยสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิธีการพัฒนาแบบทดสอบโดยผู้วิจัยสร้างข้อสอบโดยยึดแบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของ ลี-คลาร์ก (Lee-Clark reading readiness test) แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของ แฮร์ริสัน - สตรูว์ด (Harrison Stroud reading readiness profiles) และ แบบทดสอบวัดความพร้อมทางการอ่านของ เกท - แมกกินท์ (Gate-Mac Ginitie reading test) แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปทดสอบ 3 ครั้ง โดย ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยแบ่งกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ ใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ แล้วคำนวณโดยใช้สูตรอย่างง่าย และครั้งที่ 3 เป็นการทดสอบเพื่อหาคุณภาพด้านความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และสร้างเกณฑ์ปกติ ผลการศึกษา พบว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ที่พิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทุกข้อ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.39 ถึง 0.99 และเกณฑ์ปกติมีค่าตั้งแต่ T_{10} ถึง T_{72}

DEVELOPMENT OF TESTS TO MEASURE READING READINESS FOR
PRESCHOOL CHILDREN UNDER THE NAKHONSRITHAMMARAT
PROVINCIAL OFFICE OF PRIMARY EDUCATION

Presented to Thaksin University in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Measurement

May 2003

Copyrighted by Thaksin University

ISBN 974-451-467-1

This study was to develop tests to measure reading readiness for preschool children under the Nakhonsrithammarat Provincial Office of Primary Education through test-quality development in terms of content validity, construct validity, difficulty, discriminative power, and reliability, with norms and test manuals constructed. There were eight tests: the first test on knowing word meaning, the second test on distinguishing differences and similarities of sounds, the third test on distinguishing differences and similarities of words, the fourth test on the skill of writing words by following examples, the fifth test on the ability to remember letters of the alphabet, the sixth test on discourse comprehension, the seventh test on comprehension of simple accounts, and the eighth on understanding symbols. The sample, obtained by multi-stage random sampling, consisted of 400 second-year kindergarteners in the 2002 academic year under the Nakhonsrithammarat Provincial Office of Primary Education. The method of developing the tests was the following. The researcher constructed the tests based on the Lee-Clark reading readiness test, the Harrison-Stroud reading readiness profiles, and the Gate-MacGinite reading readiness test. The constructed tests were given to four experts to check for content validity and then tried out three times. At the first and second times, an analysis was carried out to determine values of difficulty and discriminative power for the tests by high-group/low-group division through 27-percent technique and simple-formula calculation. At the third time, it was to test for quality in terms of reliability and construct validity, and to construct norms. The findings of the study are the following. The content validity of the tests by IOC ranged in value from 0.5 to 1.00. Construct validity was present for all items, based on correlation-coefficient values between item scores and total-test scores, with relations being statistically significant at the 0.01 level. The reliability values ranged from 0.39 to 0.99. And the norms ranged in value from T_{10} to T_{72} .

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวถาวร ษารักษ์
วัน เดือน ปีเกิด	7 ธันวาคม 2516
สถานที่เกิด	อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	309 หมู่ 6 ตำบลการะเกด อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช 80190
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดควนชะลิก อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช 80170
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเชียรใหญ่ อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2539	ครุศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ทั่วไป) สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา